

THE

JAFFNA HINDU

(THE JAFFNA HINDU COLLEGE STUDENTS' ANNUAL)

1957

திறமான புகைப்படங்கள்

உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்வன

நவீன வித யந்திரங்கள்

வரவழைக்கப்பட்டுள்ள ஸ்தாபனம்

பாரத் ஸ்கூடியோ

புகைப்படப்பிடிப்பாளர்

82/1, கஸ்தூரியார் வீதி :: யாழ்ப்பாணம்.

Telegrams: Baratfoto.

Telephone: 252.

Estd.

1914

A. K. S. & SONS

"JEWEL HOUSE"

JAFFNA

நகைகளுக்கும் வைரங்களுக்கும்

“நகை மாளிகை”க்கு

விஜயம் செய்யுங்கள்

ஏ. கே. எஸ். அன்ட் ஸன்ஸ்

“நகை மாளிகை”

63—65, கன்னாதிட்டி,

யாழ்ப்பாணம்

Phone: 519.

Cables: "MAGUDHOOM"

Tele: MANSOORA

K. N. M. MEERAN SAHIB

MANUFACTURING JEWELLER & DIAMOND MERCHANT

52, 54, KANNATHIDY

JAFFNA

தற்காலத்திற்கேற்ற நவீன முறையில்

நகைகள் எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

JEWELS TO SUIT MODERN TASTE
ARE ALWAYS AVAILABLE

கே. என். எம். மீருன்சாஹிப்

நகை, வைர, வியாபாரம்

52, 54, கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்.

SPECIAL PRIVILEGES
for
TEACHERS and STUDENTS
Try at
Rajasthan Textiles

173, K. K. S. Road, :: JAFFNA

Specialists in

BENARES, BANGALORE, MYSORE AND ALL OTHER
KINDS OF BRIDAL SAREES

X'Mas and New Year

SALE

COMMENCES ON 10th DECEMBER.

NOVEL & NEW DESIGN

JEWELLERY

ARE MADE TO ORDER AT MODERATE CHARGES

Real & Artificial Gems, Gold & Silver

Are Always Guaranteed

JEWELLERY ORDERS EXECUTED PROMPTLY

Proprietor: S. M. KANAGARATNAM

S. MUTTUCUMARU & SON

MANUFACTURER OF GOLD & SILVER JEWELLERY

175, K. K. S. Road,

JAFFNA.

★ நயம் ★ நம்பிக்கை ★ நாணயம்

ஒடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்

செய்துதரப்படும்

புறொப்படைட்டர்: எஸ். எம். கனகரத்தினம்

எஸ். முத்துக்குமாரு அன் சன்

175, கே. கே. எஸ். ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்

"To Thine Own Self Be True"

The Young Hindu

(FOR INTERNAL AND PRIVATE CIRCULATION ONLY)

PUBLISHED BY THE STUDENTS

OF

THE JAFFNA HINDU COLLEGE

English Editor :

S. Ganeshan H. S. C. I 'A'

Asst. English Editor :

S. Udayakumar H. S. C. I 'C'

The Journal of the
Hindu

(FOR INTERNAL AND PRIVATE CIRCULATION ONLY)

PUBLISHED BY THE STUDENTS
OF
THE JAINA HINDU COLLEGE

We thank all schools
that sent us their
Magazines.

CONTENTS

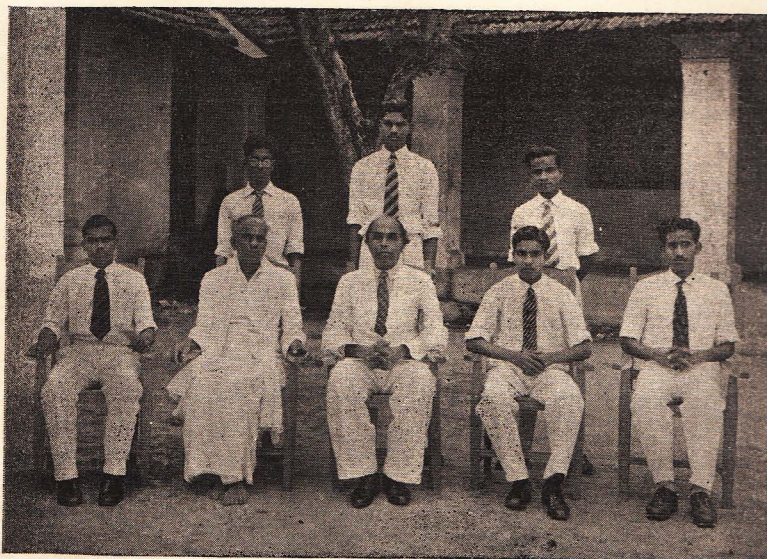
	Page
Editorial	1
Ghana	3
A Nightmare	5
The Red Menace	5
My First Flight	6
What A Fall!	7
The Past and the Future of the Earth	7
Uncle	9
The Soccer Match	10
Is it a sin to eat meat?	10
The Stomach Powders	12
A Botanical Excursion	14
The Pre-requisites of Ceylon's Prosperity and Progress	16
In Search of the Mother	18
REPORTS:	
The Historical and Civic Association	21
The H. S. C. Science Union	22
The H. S. C. Hostellers' Union	24
The Senior Hostellers' Union	25
Sports Report	26
Nagalingam House	31
Casipillai House	31
Pasupathy House	32
Selvadurai House	33
Sabapathy House	33
Our Cadet Corps	34
College Notes	35
Results of Examinations	37
J. H. C. Old Boys' Association	39
Old Boys' News	40
Jubilee Block Building Fund	47
Congratulations	51

LIST OF PHOTOGRAPHS

Cricket Team 1st Eleven	12
Cricket Team 2nd Eleven	14
Football Team 1st Eleven	16
Football Team 2nd Eleven	18
Senior Cadets P. T. Winners	20
Senior Cadets Runners - up All-rund Competition	22
College Prefects	24
Hostel Prefects	26
H. S. C. Science Union	28
H. S. C. Historical & Civic Asociation	30
Y. M. H. A. Working Committee	32
President, A. C. U. T.	34

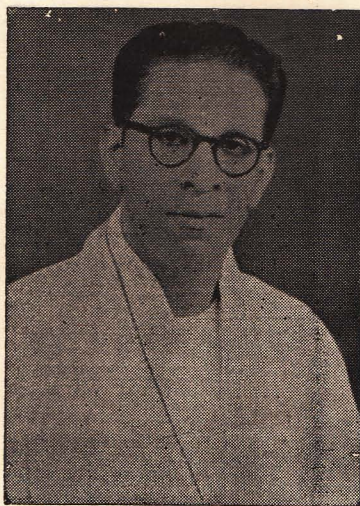
Y. M. H. A. WORKING COMMITTEE

Standing (L. to R.): T. Kugarajah, S. Yogaretnam, K. Sivasenthinathan.

Seated (L. to R.): N. Arulnanthisivam, Senior President, The Principal,
K. Sivasubramaniam, K. Balasingam.

MR. A. S. KANAGARATNAM, B. A.,
Post Graduate Trained

**President of the All Ceylon
Union of Teachers.**

THE YOUNG HINDU

(THE JAFFNA HINDU COLLEGE STUDENTS' ANNUAL)

Vol. XVII

OCTOBER

1957

EDITORIAL

The State and The Schools

AT a time when our educational system badly needs a complete shake-up, the proposal of our Minister of Education to take over assisted schools, in spite of some of its defects and limitations, is a great step forward.

No merit can be found in the division of schools on a denominational basis. The division of educational institutions as Buddhist, Hindu, Christian and Muslim schools breeds ill-feeling among students. The incidents at Little Rock (Arkansas) in the U.S.A. must be a warning to all. All children regardless of caste, creed and race should be given equal facilities and they must be free to learn as much as they can profitably assimilate.

It is said that education in assisted schools shows a higher standard than that in government schools. But it is a well-known fact that assisted schools have existed longer than many central schools and, naturally, they display a better standard. Besides, the

people think that the education provided in assisted schools is better, and so the best students join such schools. Nevertheless, there is at least one state institution which shows a standard high enough for other schools, state as well as assisted, to emulate.

Those in favour of assisted schools also say that the take-over of such schools will do away with the much-needed spirit of competition. When one goes a little deeper into the significance of this statement, one can only see it as an unkind reflection on students and teachers alike. We students study to improve ourselves and we need no competitive compulsion to do so. The question of whether we study in a state or an assisted school matters little to us, and I think teachers too look at this question in the same light. If competition is so necessary for progress, why cannot it exist in state schools?

Furthermore, the spirit of rivalry and competition must be healthy.

It must not be based on caste or religion as it now is. The recent communal clashes, I make bold to say, were mainly due to the above defect in our educational set-up. Only education independent of caste and religion will pave the way for a united Ceylon, and this is possible only under direct state control of schools.

The main source of opposition to this progressive measure is the religious boards. The government shoulders nearly seventy per cent of the country's expenditure on education. The religious boards meet only thirty per cent of the amount involved. Hence, will it be a great strain on the state if it undertakes the responsibility of paying this part of the expenses too? If the members of the religious boards have money to give and service to render, why have they not come forward to improve our health and transport services? Why should they seek only to control the minds of the young?

There is yet another reason why denominational bodies should be relieved of the responsibility of running schools. Few will deny that to-day there is an unfortunate tendency for religion to lose its grip on the people. At such a time, wouldn't it be an act of disservice to religion and religious bodies alike if we burdened the denominational bodies with the problem of teaching non-religious subjects like languages, science and crafts

along with the teaching of Hinduism, Buddhism, Islam or Christianity? Wouldn't it be better for all if these bodies concentrated only on religious education in temples, mosques or churches? For, in these places there would not arise the question of the student of unlike denomination (for example, the Hindu child in the Christian school and the Christian child in the Hindu school) who now does not get the benefit of organised religious education.

Besides, it is only under direct state control that the organisation of education, the co-ordination of its programmes and the pooling of resources and materials will be possible. The state with more resources than any denominational body or even all denominational bodies put together can provide more facilities for the student through the library, the laboratory and the playground. It alone can maintain a uniform standard of education irrespective of place, religion, caste or race.

As we all know, education is a fundamental service. As such, direct state control of it is essential. But the efficient take-over of schools is possible only after the key sectors of the nation's economy are taken over.

The fact, nevertheless, remains that the nationalisation of schools will solve many of our educational problems.

Ghana

Ghana! Do not turn the pages of your atlas because you are sure to be disappointed. Ghana is not in the atlas, as she ought to be, in her own name. She lies in West Africa under the cover of another attractive name—the Gold Coast.

Ghana owes her absence in the atlas to her political immaturity. She is an African state which has attained independence after about a century and a half of barbarous exploitation by the Western colonial powers, especially the United Kingdom. Britain, which has begun to realize the superiority of moral force as against machine gun force and of world opinion as against her cannon, had no alternative but to yield to the demand of the people of the Gold Coast.

The Gold Coast became free on 6th March, 1957. She changed her name to Ghana, the name of the glorious African empire which gave origin to the present people of Ghana. Today Ghana takes a solitary but secure stand as the first coloured African nation that has become free.

Ghana's infancy has not debarred her from associating with the Commonwealth on terms of equality. And now her popularity in the whole world has earned for her an easy place in the distinguished U. N. Assembly.

This country of cocoa and gold has an area of 91,843 square miles

and a population of 4.5 millions. It is composed of the territories of Ashanti, the Northern Territories and Togoland. Her capital is Accra, which is also her chief town and harbour.

Ghana's history, like that of most African countries, is long and interesting. It is a history reflecting the 'divide and rule' policy of the imperial exploiters that resulted in her subjection, her long continued suffering under the West, the hardship and trial she underwent while clamouring for freedom and her present enviable position as a liberator of the indigenous Africans—the 'coloureds'.

The Portuguese were the first Westerners to set foot on the soil of Ghana. They did so in 1482. That was enough, and Ghana was doomed to subjection by the West for more than a century and a half. The Danes, the Belgians, the French and the English followed suit. Ghana suffered much under these maritime powers with the British ultimately succeeding in ousting all their rivals. The British very soon acquired Ghana, but it took a long time—fifty years—for them to consolidate their rule.

Ghana's first step in her march towards constitutional reforms was taken in 1859, the year in which the first legislative council was set up at Ashanti. Agitation however continued but bore no fruit until 1946, when Ashanti came to have an African.

dominated legislative assembly. In 1949, a wholly African Committee, under an African judge named Justice Coussey, drew up a constitution which provided for inclusion of representatives of Trans-volta, Togoland and the Northern Territories. In 1954, a fresh constitution granted Gold Coast more self government and provided for a legislature of a house of 104 members. The Prime Minister was to choose his cabinet colleagues. The Governor had external affairs, defence and the police in his hands. He also held considerable reserve powers.

Elections held in 1954 resulted in Nkrumah becoming Prime Minister. From this position he raised the slogan of independence. All parties in Ghana were united in their stand for independence, but dissension soon broke out on the ultimate shape the constitution should take. Nkrumah and his party stood for a united Ghana, while their opponents, raised the demand for a federal constitution.

Failing in all her attempts to reconcile these two conflicting opinions, Britain declared in May 1956 that she would grant independence to Gold Coast after an election in which the people would have had their say on their future constitution. Elections were accordingly held in July 1956, and Dr. Kwame Nkrumah's Convention People's Party won 74 of the 104 seats.

The U. K. granted independence to Gold Coast on 6th March, 1957, and Ghana to-day holds the unique

position in Africa as the first coloured state to attain independence.

The present constitution of Ghana vests executive power in the Queen of Great Britain, represented in Ghana by a Governor-General. Full legislative power lies with the National Assembly. The constitution also provides for four Regional Assemblies and the House of Chiefs, the latter existing by customary law and tradition.

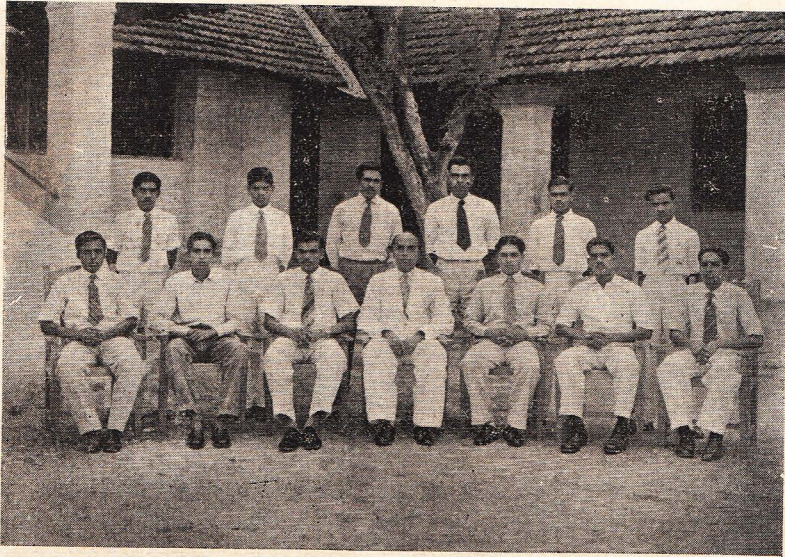
Amendments to the constitution shall be made by a two-thirds majority in the National Assembly, while the more important of them will require the concurrence by a simple majority of two-thirds of the Regional Assemblies.

There are also, under the new constitution a Public Service Commission and a Judicial Service Commission, with independent membership.

Thus have the people of Ghana achieved their freedom. Will they bear in mind their suffering under the whites, looks their sympathy upon the plight of their poor brethren in other parts of Africa and take steps to help them obtain freedom from colonial rule? Let us wait and see.

K. Kanagasabapathy
H. S. C. II 'C'

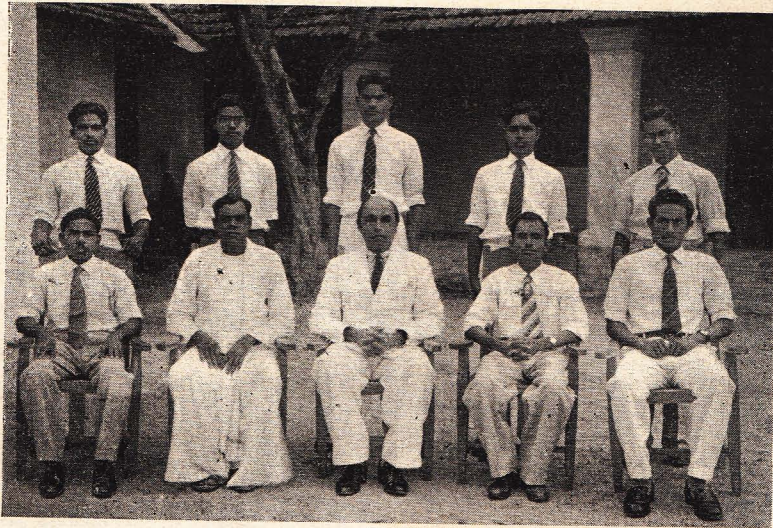
COLLEGE PREFECTS 1957

Standing (L. to R): K. Netkunasingam, K. Kangesan, T. Paheerathan, K. Anandanadarajah, N. Arulnanthisivam, K. Sivasenthinathan.

Seated (L. to R.): R. Yoganathan, M. Thirukailanathan, V. Sivapalasingam, The Principal, A. S. Selvaratnam, G. Baskaran, S. Balasubramaniam.

HOSTEL PREFECTS

Standing (L. to R.): S. Krishnapillai, R. Mahalingam, N. Yoganathan, I. Rajendra K. Kasinathan

Seated (L. to R.): S. Sevanthinathan, The Boarding Master, The Principal, M. Thilagan, S. Ananthasothy.

A Nightmare

"The plane has been overloaded, you wretch. Why did you bring all these things in the plane?" cried the pilot.

These were the angry words which were fired at me while I was travelling in a plane. I was frightened. Then I was the pilot busy throwing out all the suit-cases and other things in the plane. Soon he had thrown away all the things and still he found that the plane had too much luggage. We were all amazed at that and no passenger had the courage to protest.

He walked to and fro impatiently and then he began to throw small children out of the plane through the windows. The parents cried and they refused to part with their children. He said the plane was going to crash because it was overloaded. He pulled the young ones from their mothers' hands and threw them out. When I saw all this I was terrified and benumbed with fear.

Then some of the travellers whispered that he was mad. Some of them went up to him and scolded him for his cruelty. But he didn't care for their talk; he threw some of them out of the plane. Once again all of us became afraid and none dared to speak to him.

Then he came up to me saying, "Oh, you are the only youth who has escaped me; come on....." and he pulled me from the corner where I sat crouching and hurled me out though the window like a ball. I went somersaulting through the air and fell on the ground crying, "Mother! Mother!! I am....." I was sure I would die.

My mother rushed into my room and switched on the light. She found that I had fallen on the ground from my bed. I opened my eyes to find myself under the bed. "You cried out in your sleep. Did you have a bad dream?"

A. Jeganathan
S. S. C 'C'

The 'Red Menace'

One day I was cycling to the Post Office to post an urgent letter. As I was passing a bus I saw a head sticking out through a window and suddenly a red jet of chewed betel streamed out and struck my clothes.

By the time I stopped to look the bus had gone leaving a streak of red on my white shorts and shirt. I couldn't go back to change. I would have missed the post. So I had to cycle up to the amusement of the passers-

by with that sign painted in bright red. After that incident I am very careful whenever I pass a bus.

One evening my friend Glodis and I were talking on the road. He was wearing a white shirt and flannel shorts. I was also wearing a fine suit. He was going to a wedding. While we were chatting I saw a cart coming in front of us and I heard some people talking inside it. But I didn't see their faces. When the cart was just crossing us a line of

chewed betel fluid streamed out and struck our clothes. So we hurried behind the cart and scolded them severely. They apologised for their carelessness. After that I took him home and gave him some of my new clothes to wear. I was 4' 11" Glodis is only 4' 4"; and when Glodis attended the wedding wearing my clothes, I am sure, he attracted more attention than the bride!

S. K. Naveenachandran

Prep. Sr. B.

My First Flight

I was very excited when I heard that we were going for a joy ride in a plane. When we arrived at the aerodrome it was time to set off. So we hurried towards the plane which was standing close by. I clambered into it. We got into our seats and fastened the safety belts. The plane started to move. At first it ran along the ground. Then it began to rise. I saw the aerodrome far below as we left. I saw the Kankesanturai Cement Factory and the light house as we passed. A train looked very

small and seemed as though it moved very slowly, but that was because we were very high up. We flew over the sea and saw a boat which was only a speck of white. We turned and came back to the aerodrome. On our way back we saw cars and buses which looked like toys. We reached the aerodrome and, getting off the plane, went home happy.

K. Kuhanesan

Form II D

What A Fall!

King Kong went to Hong Kong
To play a game of ping-pong
With the champion of Hong Kong,
A man whose name was Mong Kong.

The struggle went on ding-dong
Until he dashed the ping-pong
And sent it whizzing sing-song
Towards the wrestler King Kong

And won the game of ping-pong
To keep aloft the flag of Hong Kong.
and thus did mighty King Kong
Crash in a game of ping-pong.

R. Paramanathan

Form II F

The Past and the Future of the Earth

In this scientific world of today when man is thinking of space travel it would be a pity if we did not know anything about the birth of our planets.

The first scientific theory of the origin of the Earth and other planets was put forward by Laplace. According to him, there was first a nebula which was cooling slowly. It was a great patch of light formed by burning gases. Laplace believed that the emission of heat from this nebula resulted in its shrinking. Now according to the principle of conservation of angular momentum, when a body shrinks, its speed of rotation increases. So also Laplace's nebula

rotated faster and faster as it shrank. When its diameter became equal to that of Neptune's orbit, it was rotating at the rate of one revolution in 165 years. A ring of matter then flew off which, ultimately on cooling, formed the planet Neptune which has been revolving more or less at the same place at the same speed ever since. When the diameter became equal to that of Uranus's orbit, a similar ring flew off and cooled to become the planet Uranus. In this way, one by one the planets were thrown off as the sun shrank to its present size.

Astronomers no longer believe, that this hypothesis explains the birth of the planets. The star that

shrinks and rotates faster and faster is well-known to astronomers. It does not end in a family of planets but results in the formation of a double star, that is, two stars of comparable size revolving about each other. Further, according to Laplace's hypothesis, if we calculate the speed at which the sun ought to rotate when its shrinkage has reduced it to its present size, it is far greater than the observed speed. Although Laplace's hypothesis fails to explain the birth of the planets, it succeeds in explaining the birth of the stars. Astronomers now observe innumerable nebulae which to all appearances are rotating too fast to hold together and are throwing off splashes of matter into space. The process occurs on such a large scale that the results are vast armies of stars and not planets. So, Laplace, in trying to solve the problem of the birth of the child, solved the problem of the parent's birth.

The stars, as we know, are wandering in space. The distance separating them is so great that collision is almost impossible. But the approach of two stars, even if not close enough for an actual collision to take place, may have profound consequences. Every star in the universe influences every other star, no matter how far it may be, through the agency of universal gravitation. The moon, although it has only one-eightieth of the mass of the earth, raises substantial tides on the oceans of the earth. Hence the birth of the planets is today explained with reference to tidal forces or the tidal theory as it is called.

It is supposed that one of the wandering stars came near the sun about 2,000 million years ago. Just as the moon raises tides on the earth, the star must have raised tides on the surface of the sun. But these would have been different from the little tides which the small mass of the moon raises in our oceans. An immense tidal wave must have travelled over the sun forming at last a sort of mountain of such height that we can hardly imagine it. As the star moved away, its tidal pull must have been so great as to tear the mountain into pieces and throw parts of it into space. These pieces have been going round the sun ever since. These are the planets, great and small, of which our earth is one.

What will be the future of the earth? We know the sun and stars are too hot for life to exist on them. So no doubt were the pieces of the sun when thrown into space. But gradually they became cooler and cooler by radiating heat into space. In course of time one of these planets gave birth of life. We do not know how or why this happened. Life can only exist in a narrow belt surrounding the sun or other stars. Beyond this it is too cold, and within this it is too hot, for life to exist. The sun is losing mass at the rate of four million tons per second. Judged by our terrestrial standards this is too great an amount. But can the sun stand this drain for a long time without any appreciable loss of weight? Nevertheless, the sun is losing mass. The intensity of its

radiation will also decrease. Naturally the narrow belt in which life can exist will move closer and closer to the sun and one day the earth might be left out in the cold and life on it become frozen. Humanity will be extinct. But this will take billions and billions of years to occur.

Scientists now assure us that space travel can be achieved within our generation. Once this is achieved humanity can migrate to other suitable planets when the earth becomes unfit to live on.

M. Suntharalingam
H. S. C. II 'A'

Uncle

Uncle lives at Neeraviady by the side of the lake. He has relations. He does not like them but loves his grandson who is a student at our college. When he drops in to see a cricket match, he shouts, "Come on, Jaffna College," even if it is between Jaffna Hindu and Central. Thus does he publish his love for his own college.

He goes to Oddumadam with his forehead shining with three lines of 'Thiruneeru' to drink toddy. After drinking toddy he shouts and swears. At any cricket match, he shouts "Hit, hit" and "Punch six." He can touch his nose with his tongue and do the gallery-whistle.

One day he drank too much toddy at Oddumadam and could not walk. He danced in the street. When he was going to fall against a fence, his walking stick came to his rescue. But the stick pierced the fence and hit a person standing on the other side in the stomach. The man fell back. Later he came out and scolded Uncle.

Uncle then asked a rickshaw-puller to take him home in his rick.

He did so. When the rickshaw puller asked for the money, he only swore at him. The weary rickshaw-wallah got angry and was about to hit Uncle but the people near-about intervened to save him.

There is another funny thing about our Uncle. His name is "Arun". If we call him by his name, he will hit us with his stick. One day, our local Tyson, Larwood and Ganesh, called him by his name. When he heard this, he got angry and threw a stone at them. But the stone hit our Benaud. Benaud fought with them, but the trouble was soon settled.

Unlike my friends, I am not reckless. I always flatter him and please him, though I dislike him very much for ragging me in the presence of many boys about my friend's consecutive ducks in cricket matches. Also I buy nuts for his grandson just to influence Uncle. But why I do so you will never guess!

M. Nadarajah
S. S. C. 'B'

The Soccer Match

When I, was eight years old, I played football with my friends on a small ground by the side of my house. We played with a tennis-ball and our goal-posts were two stones placed at either end.

One day we challenged the Kantharmadam Royal Club, a team of youngsters like ourselves. But we had only eleven players. They had twelve! One of them was the referee.

The match started at about 4 p.m. In fifteen minutes we shot two goals. Then their referee wanted to save his side from defeat and called a penalty against us. They scored off it and then the row started. We

said that the referee had sided with them. They denied it.

The play was called off, and we tried to argue it out. It finally led to our calling one another names. At last our captain caught the referee by the throat and boxed him. In the meantime one of the visiting team took a stone from a goal post and threw it at my friend's head. Unfortunately it hit him, and we could see blood trickling from the injury. At the sight of blood the teams fled.

Just then my father came on the scene. He ordered me off the field and sent the injured boy to the hospital.

T. Selvarajah

Prép. G. C. E. 'B'

Is it A Sin To Eat Meat?

This is a subject on which many people are not well informed scientifically. This subject deserves some thought, especially among those who deny their palate certain pleasures because they follow as gospel truth what their parents have imposed on them.

In Jaffna we find many people who have orthodox views on what one should eat, though these views have nothing to do with hygiene. They are based on the belief that it is a sin to eat flesh. Other races too hold these views, but for the purpose of this dis-

cussion let us confine ourselves to the Jaffna Thamils.

The vast majority of Thamils in Jaffna are Hindus. The philosophy of their religion strongly opposes the eating of meat in any form. It considers it a sin to kill an animal and eat it however nicely cooked and camouflaged it may be. Thiruvalluvar was uncompromising in his condemnation of it. In recent times too, great intellectuals like Arumuga Navalar have expressed their strong belief in the 'sin' theory. And when such great men have supported the theory,

one cannot blame the average individual for not questioning the worthiness of it. Further, there are popular stories describing the afflictions that befell those who ate meat or drank alcohol. A biologist cannot, however, argue over the validity of this theory because there is no incontrovertible evidence either for or against it.

Let us therefore leave philosophy and legend outside the focus of our microscope and consider the problem from a more realistic and practical point of view. In this world there are two kinds of matter, one living and the other non-living. A biologist broadly classifies the living matter into two forms of life—animals and plants. All know the superficial differences between animals and plants. An animal eats when hungry, sleeps when lazy, makes noises indicating pleasure or pain and also performs various other functions which are supposed to be the characteristics of life. But people think a plant stays fixed to a place, does not mind ill-treatment and does not eat, sleep or breathe.

When one studies more carefully what a plant really is, one finds that it has as much life as an animal. It performs all the essential functions of life. It breathes, but not in a manner similar to ours. Like us, plants are suffocated in the absence of air. Instead of taking in food as animals do, they manufacture the food necessary for themselves. The ingredients they use for this purpose are carbon from the carbon dioxide in air, water,

and energy from sunlight. This ability is not to be found in animals, and of them even the highest in evolution has not yet wholly understood the trade secret of the plants' food industry. As for movement, it is only a change of position in space. Therefore, the movement of roots towards water and of branches towards light is comparable to movement in animals. Though we are not aware of it, plants too suffer like us when injured and try to heal themselves. Like animals, they consume food, grow and reproduce their kind. In short, the points of resemblance are too fundamental for any one to say that plants are mere things and not sensitive beings.

Owing to our inability to synthesize our own food, we animals have to depend, directly or indirectly, for our 'daily bread' on plants. Without exception we should all fill our stomachs to the full. This can be done in one of two ways—eating plants alone (vegetarianism) or eating them with animals (non-vegetarianism). No sane person will consider eating to be a sin. But many people are of the opinion that it is not quite right to kill and eat a living thing. There is equal suffocation and finally death when a fish is drawn out of water, a bird is strangled, a goat's head struck off from its body or a plant pulled out of the soil. So non-vegetarianism is as sinful or as non-sinful as vegetarianism is.

This, however, does not mean that all should eat meat. A large number of people, being kind-

hearted, think that animals do not like to be killed and eaten. So they eat plants which unfortunately cannot broadcast their feeling of pain. Many, many years ago, when biology was not developed, this humanitarian attitude found strong support among the eastern civilizations. When religions evolved these ideas were incorporated, some of them, as in Hinduism, for reasons we do not know. Even the great poet Thiruvalluvar, whose complex was towards the simplicity of two lines complicated by difficult words, was on this matter carried along by the tide of popular misconception.

There are many vegetarians in our midst. But, much to their own and other people's inconvenience they make undue fuss while sharing a table with non-vegetarians. Some students of the Colombo section of our University reside outside the hostels because of this feeling of revulsion towards meat-eating, though their conservatism costs them much money and more trouble. Since they are not used to eating meat, it is not their fault if they don't like it.

But, those of them who are students of biology, might at least learn to control their feeling of nausea when they see such a 'shocking crime' as meat being eaten.

Most non-vegetarians conform to their omnivorous practice on all days excepting Fridays and other holy (or festival) days. Such folk are of the opinion that it is sinful to eat meat on these days. As a compromise this is ingenious, but whether it will pass muster before God or Darwin is another point.

I hope the younger reader, possessing an open (and not empty) mind, will not abruptly dismiss what I have said as sinful nonsense. May I venture to suggest that he should not hesitate to verify for himself (or herself—sister !) the sweet taste of cakes, jellies, ice cream and so on? May be, then he (or she) will develop an attitude of equally sweet reasonableness towards a sinful non-vegetarian like me!

K. Sathananthan
H. S. C. II 'B'

The Stomach Powders

About a year ago I fell ill of some stomach complaint. My father gave me five rupees and sent me to a doctor. He gave me two powders.

"Take this in the morning with honey, and the other in the evening with ghee," he said, and added as I

left, "Be careful, thamby; don't mix the two."

I returned home. The next morning I had forgotten which of the two powders went with honey. So I couldn't take my medicine then and decided to ask the doctor first and

start the treatment the next day. In the mean time, I attended school as usual.

After school I went to the doctor and said, "Sorry, doctor, you gave me two powders, I have forgotten which is which."

He was busy gazing serenely into the open mouth of a woman patient.

However, he said, "The white powder in honey."

The next day, when I was ready to take the medicine, doubt came into my mind as to which powder I must take in the morning. So I thought it over and decided to go to him again in the evening and make sure this time. I told my problem to my mother. Mother wouldn't hear of my taking any risk.

"Yes, my dear," she agreed, "go to the doctor and ask him which is which."

So my treatment was postponed a second time. That evening I went to the doctor again, feeling a little ashamed of myself. He had a good laugh and gave me a piece of paper and a pencil and told me to write it down: "The white powder with honey in the morning, the brown powder with ghee in the evening."

I went back and showed my mother the note I had made. We decided that I should take the powders next morning. I was ready and asked my brother to fetch the honey.

As he was bringing the bottle, he slipped and, trying to balance himself, dropped the bottle. It broke and the honey flowed out and stained the floor. The shop was a mile away and I did not want to get late to school. On my way back from school I bought a bottle of honey and took it home determined not to miss the medicine any longer. The next morning I took the honey and poured it into a cup and opened my desk to take out the powders. But I could not find the powders there. I searched all over the place and ransacked my desk. The powders were not there. I had to go without the medicine once more.

At school that day I put my hand in my pocket to take out my eraser. My fingers touched a neatly folded packet. I brought it out and sure enough there were the powders I had received from the doctor. I must have put the packet in my pocket the day before when I hurried out to school. Now I was quite certain that I could have the medicine the next day. I got up from bed early in the morning. I didn't want to miss it this time. I got down the honey and a cup, opened the tiny pocket and poured out the precious powder into it. But imagine my surprise when I saw a black powder in the cup instead of the white I had expected. Well, here was something I could not understand. I opened the other packet, the one that was to enter my stomach in company with ghee. But this packet contained a red powder. So I tossed it out of the window.

Somebody had blundered. Was it the doctor or I?

In the meantime my stomach had righted itself and there was no need for the medicine. One day, by chance, I ran into the doctor at the bazaar.

"How are you, son? Your stomach all right?" he greeted me cheerily.

"Quite well, doctor," I replied.

"I was sure you would get well". Then he explained. "Those powders have a wonderful effect on the stomach. Really good."

"Yes, doctor. So wonderful that they healed me even before I could take them."

K. M. Kanagasabai

G. C. E. 'B.

A Botanical Excursion

Ten students from our class and two of our Biology teachers, Mr. V. Subramaniam and Mr. V. Ramakrishnan, started on a botanical excursion on Thursday the third of October. We planned to go to Kandy and see the Royal Botanical Gardens at Peradeniya, and then go on to Nuwara Eliya and visit the Botanical Gardens at Hakgala. We were advised by some of our friends not to go to Kandy at that time because of the trouble anticipated from the U.N.P.-organised Kandy "March".

We took the night train. To our discomfort we found the train unusually crowded. About twenty-five students from a girls' school were also travelling to Kandy for reasons similar to ours. The quieter elements of our group managed to doze off after some time. But the mischievous rest walked about, trying to keep themselves awake. The Biologist females (our rivals for University admission) began to enjoy themselves singing songs—even those shocking

Baila ones. Eventually they got into trouble with sleep-disturbed fellow passengers. We were requested to 'set things right.' We undertook to do it, and both the parties had lots of fun trying to maintain silence and discipline!

The morning papers reported that the Kandy march had begun bringing with it plenty of trouble. It was also reported that about 3000 tourists had been advised not to go to Kandy. We sent the paper to our fair rivals, with a note offering them our protection. But, as was to be expected, they were indignant and did not reply though they accepted the paper.

Soon we were feasting on those beautiful sights which mother nature is always willing to reveal. To those of us who were accustomed to the barren, brown plains of Jaffna, these rich and mountainous curves and green valleys looked very picturesque and magnificent. The most striking

part of the valleys was those regions where the upland farmer had levelled the slope for cultivation. Our cameraman was kept busy taking snaps. Soon we reached Kandy station and got out of the train with bag and baggage.

We had some delay in hiring a cart and during that time our 'friends' had walked out through the gate. When we arrived, they stood there and presented us with a guard of honour with their pretty, uplifted faces. We walked up to our lodgings about a quarter of a mile away, and an hour later we took bus to the Gardens.

The Royal Botanical Gardens are a wonderful place for the botanist as well as the sight-seer. We began our work without delay. Incidentally, our 'friends' too entered the Gardens almost with us, but in a van. We were however too preoccupied to pay any attention to them. The authorities supplied us with an efficient guide who, we later found, seemed to know the names of all the plants that were there. We were very busy collecting specimens. By evening we returned to our lodgings.

We went to the Gardens early the next day. We did a full day's work and covered quite a large part of the Gardens. We wrote notes in telegraphic scribble on pines, palms, bamboos, agaves, and so on. The pond had a good collection of plants and the Orchid House was a really admirable place. We went to the suspension bridge over the Mahaveli. Though only six adults are permitted

to cross at a time about four times that number were doing it.

That evening some students went to the Temple of the Tooth. A few others climbed the hill beyond the lake. From there the view of Kandy at night is a sight to see. Others went to the University where they met old friends. One thing the people of Jaffna should learn from the citizens of Kandy is how to force the authorities to keep the town clear.

On Sunday, we took the first bus to Nuwara Eliya. As we went up and up, we saw exquisite scenery which most of us had never seen before—for rarely had we moved out of old Jaffna. We saw many tea plantations and water falls and ultimately reached N'Eliya. Fortunately for us, there had been no rain for some time and the ground was dry. But in spite of our pull-overs we could feel the cold.

We hired a van and went to the Botanical Gardens at Hakgala. There we spent a few hours studying the plants. From there we had a magnificent view of the Uva Valley. In the evening we walked about in the Park. Our Jaffna Park is not even worth the name it bears, when compared to the Nuwara Eliya park. Later we took the bus to Kandy. To our annoyance, the driver, a reckless fellow, kept up a terrific speed and at every turn we swerved as though we were going to somersault. To make matters worse, mist had appeared and engulfed the valleys. After a nerve-wracking journey we came

to Kandy. Early next morning we took the first train to Polgawela where we caught the day train to Jaffna.

After a long, tedious journey we came back to our home town.

We had gained knowledge, but it was not confined to Botany alone.

'Reporter'

H. S. C. II 'B'

The Prerequisites of Ceylon's Prosperity and Progress

Although nearly ten years have elapsed after the granting of independence to Ceylon, nothing remarkable has been achieved in the political, economic and cultural fields. This cannot be said of the other countries of the world. For instance, India, the island's neighbour, obtained her independence at about the time when Dominion Status was granted to Ceylon. Within these ten years India has made tremendous progress in every field of human endeavour. Thus, Ceylon when compared to the other countries is lagging far behind.

The first and foremost field where drastic changes are needed is politics. Despite the vast experience gained in self-government, the Ceylonese politicians have failed to solve the pressing problems of the island. In fact they have been solely responsible for the slow but steady deterioration of the island's political standards. Faith in democratic principles, the feeling of nationalism and the absence of communalism are some of the ingredients that go to make a full-fledged, well-developed and prosperous state. All these factors are to a great extent absent in Ceylon. The creation of a multi-

party system, the domination by the majority community of the minorities and the intensity of communal feeling are some of the obstacles to the development of the island. These factors have made a mockery of democracy.

In a multi-racial country like Ceylon it is but natural for the people to think in terms of communities and not in terms of a nation. But the politicians instead of solving these difficulties are out to fish in troubled waters. They have created this situation by having parties on communal lines. This has widened the rift between the various communities. In this way the Federalists in the north and the M. E. P., U. N. P., the Tri Sinhala Peramuna and other communal parties in the south have gained great influence in the country. At present, if there are any parties in Ceylon which have the welfare of the nation at heart, they are only the L. S. S. P. and the C. P. Thus, as in England parties must not represent communities but the whole nation. Communal representation is a cancer eating deeper and deeper into the vital tissues of the country's body politic. The implementation

of the Sinhala Only Bill has further retarded the healthy development of the country, & has promoted division, disunity, animosity and suspicion. It was this bill that was responsible for the recent communal disturbances, whose roots, however, lie deeper in the economic condition of the island.

The economic condition is far from satisfactory. The island is fast heading towards bankruptcy. Foreign assets have dwindled. External trade is falling. These are only the minor aspects. The steady increase in the birth rate and the equally great decrease in the death rate have resulted in the increase of the island's population. In 1833 the island's population was a little more than a million. In 1910 it rose to about four million and presently it is more than eight million. The chief cause of this steep rise in population is the improvement made in medical facilities. The large number of hospitals and dispensaries, the rise in the number of doctors and the use of new devices and drugs to counteract disease are some of the contributory factors in this direction.

This alarming rate of increase in the population of the island is a clear index to the island's economic stability. The increase in the population is not counter-balanced by an equal increase in the economic output of the island. This has resulted in unemployment. There are more mouths to feed but less food to be served. Birth control and family planning are some of the modern means by which such an alarming rate

in the increase of population can be reduced.

The only means by which the standard of living of the people can be improved is the development of the agricultural and industrial resources of the country. With the advent of the British, subsistence economy gave way to plantation economy. Thus the cultivation of paddy came to be neglected in favour of the export of tea, rubber and coconut which forms a predominant part of the revenue of the island. Hence, rice, the staple food of the people, and other articles have to be imported from other countries. Self-sufficiency in food still remains an ideal to be achieved. The encouragement of the production of other articles of trade like cinnamon, cinchona, and cardamoms, the persuasion of the unemployed to take to paddy cultivation, the cultivation of paddy with modern scientific methods and the bringing of forest lands under cultivation will reduce unemployment and stabilise the country's economy.

Again much can be done in the sphere of industry. The island is a source of raw materials to many an industry. Today there are only a few industries in Ceylon. The cement factory at K. K. S., the paper factory at Valachenai, the caustic soda factory at Elephant Pass are examples. But many more industries can be started. Ceylon is ideally suited for the sugar industry. Private enterprise is not forthcoming as lack of capital is a serious obstacle. But the state can assist private persons financially. The

Government must invite experts from foreign countries to Ceylon to find out the possibilities of starting new industries. Ceylon students should be trained abroad so that they may help establish new industries in Ceylon.

The last but not least in importance is the cultural sphere. Language, art, architecture, and religion, and contact in these matters with other countries—all come under culture. The government's patronage of all religions will not only promote culture but also harmonise the relations between the communities in Ceylon. Ceylon should take part in international activities. Such a step will promote healthy relations and co-operation between Ceylon and the rest of the world. Ceylon is a country rich in scenic beauty. As such tourism can be developed into a major industry in Ceylon, an industry

capable of sharing our economic burden on more or less equal terms with such trusted giants as tea, rubber and coconut. Tourism will also make Ceylon known in other countries.

Thus if all these developments are accomplished, Ceylon will be the Switzerland of the east and a land flowing with milk and honey. However, even before sincerity, ambition and perseverance are the need of the moment to accomplish this end. Perseverance and ambition will make even the impossible possible. That is why a poet sang—

"The heights by great men reached
and kept
Were not attained by a sudden flight,
But they, while their companions slept,
Were toiling upwards in the night."

N. Sivakumaran
H. S. C. II 'C'

A Short Story

In Search of her Mother

Pathma was four years old when her mother died. After two years, Pathma fell a victim to a terrible disease which snatched away her power of speech. Her father, Baskaran, arranged to marry again, but his relatives advised him not to do so, while he had a girl—especially when she was dumb. He refused to listen to them saying, "I love Pathma so much. My love for her will never cease."

Barwathi who stepped into the house was very kind to Pathma for

some months. But, later, she began to hate her, because of her dumbness. When she was blessed with a son, the hatred grew to such an extent that poor Pathma was turned into a servant girl. Baskaran, though he was aware of this, remained quiet as if he knew nothing. The scanty food that she ate, the hard work that she did, the thrashing that she received and the stream of tears that she shed shaped her into a lean and ugly girl, with projecting bones and haggard eyes. The baby shrieked at her very sight. Even her father who had

kissed her and admired her blooming beauty when she was young, hated her very presence. Yet, Pathma never refused to obey anyone in the house.

It was a Friday evening. The little family was preparing to go out. Barwathi had asked Pathma to fetch a pot of water. The former was searching for a jacket in her trunk. Pathma had dropped the pot accidentally. Barwathi got angry. She took the photograph of the old mistress, framed in glass, and threw it at the girl, shouting, "You idiotic goose! Is this the way your mother taught you when you were young?" The frame crashed on the girl's head. Blood streamed, and she fell down.

For the first time in her life, she heard that she also had a mother. The word 'mother' echoed in every corner of the dark chambers of the girl's mind. There was a storm in her mind. Who was the person that gave her milk and fruits in the past? Who was the one who sang songs and lulled her to sleep? Pathma felt miserable. She rolled on the floor. By chance she saw the figure behind the crashed frame.

She ran here and there in search of her mother. She was reminded of her mother's death, and her heart was full of thoughts of her mother. Thrashing with the broom-stick did not affect her. She did not mind the stream of blood which had already wetted her clothes.

When Baskaran passed that way, he was not alarmed to see the girl in

that state, because, "she fell near the well", was the explanation given to him by his wife. Pathma ran towards him and holding on to his shawl cried, "Where is my mother?" He tried to go away as usually. But the girl would not let him. He pushed her away and moved off. The young girl went mad. She shrieked and pulled her hair and beat the floor with her feet. The mistress gave her a final thrashing with her umbrella and left for her friend's house. Pathma's mind was full of thoughts of her mother. She knew that she could not reach her mother in this ungrateful world. But reach her she must.

Pathma went out and started on her journey in search of her mother. She passed so many streets. She lost all ideas of time and place. She did not hear the ringing of the cycle bells on the road. The horns of the passing cars did not draw her attention. Her legs moved like a machine.

After a time, she found herself in front of the fruit market. Hunger pinched her stomach. She sat in front of the market, thinking that some fruit-seller would give her some fruits to eat. When the man looked aside, a bull saw the fruits, took a bunch of fruits between his teeth and ran. Pathma chased the bull for the fruits. Failing in her object, she came back to the stall. The owner found some of his fruits missing and thought that she had stolen them. He seized her by the neck and beat her. She ran shrieking.

The pain of the blows she had received made her forget her hunger for a time. But the thought of her mother still haunted her. She ran along the streets in search of her mother. She did not stop at the fruit shops she came across. She hoped to see her mother very shortly. The street boys took her to be mad and hurled pebbles on the girl. It made her run still faster. She was stopped by some music played in a temple. She forgot her pains and the music drew her into the temple.

A stream of milk washed her legs and ran into the street drain. 'Apishekam' of the temple was going on. She thought how happy she would be if a little milk were given to her. By chance, she saw a woman feeding her baby from her breast. This sight made the thought of her mother return to her. She left the temple, and continued her search.

Black and massy clouds gathered in the sky and darkened the air. The cold wind which blew choked the girl. With a heavy thud the rain fell. The hunger, pain and weariness overpowered her. She tried to walk, but staggered and fell on the ground. She crawled to reach a shelter. Fortunately the lightning showed her the deep gutter on the path. She crossed the gutter by the plank that was laid across and reached the nearest house. With utmost difficulty she knocked at the door.

"Hark" a dog barked. "Who knocks at the door at this time?" A man opened the door. He could not

see the shrunken creature which was fighting for life. The moaning sound made him look down, and he was at first frightened. Then he shouted, "What are you? Why did you knock at the door and what do you want? Tell me immediately?" She managed to show by signs that she wanted food and shelter. His wife who was wrapped in ten or twelve yards of wool appeared, and shouted, "Oh my God! It is going to die." The man turned to his wife and said, "Dear, it is going to die within some minutes. I am not in position to treat it. Another fact is that, if it dies, we will be drawn to the law courts unnecessarily." His wife shouted, "The chilling wind is killing me. Shut the door and put on the bar." The door was shut.

She moved inch by inch. Sometimes she would not move, she lay in the pouring rain. Then she moved a bit. Like this the poor creature moved. One foot! two!! three!!! Alas!!! She fell into the gutter screaming. She lay there motionless. The water rushed by her side, she heard some one calling her from an unknown land of happiness. "Pathma, my pet! Come, dear," she murmured. "Mother, I am just coming." The water quenched her thirst.

Had the fruit-seller given her the fruits he would throw away on next day, she might have lived. Had

the learned devotees in the temple turned the stream of milk to her, Pathma might have survived. The doctor knew that she was going to die. But the fear of the law courts proved too strong for him. Perhaps,

the flood knew more about the ungrateful world. It carried her to the sea.

K. Suntharalingam
H. S. C. I 'A'

Society Reports

The Historical and Civic Association

	First Term	Second Term	Third Term
Jr. President:	K. Kanagasabapathy (S. Pathmanathan (K. Sivasubramaniam		S. K. Ganeswaran
Jr. Vice-President:	S.K.Ganeswaran (S. Logasundaram (K. Uthayakumar		S. Sivasenthinathan
Secretary:	N. Sivakumaran	T. Selvarajah	T. Selvarajah
Asst. Secretary:	R. Mahalingam	N.Somasundaram	N.Arulnanthisivam
Treasurer:	K. Sivasubramaniam		

It is with pleasure that I present this report of the work of the above Association for the year under review.

Our Association has always encouraged its members and provided them with every opportunity to develop their art of speech and oratory. The co-operation, unity and goodwill which prevail in our Association have always been admirable.

The beginning of the year saw a change in the post of Senior President. Mr. S. Ganesharatnam succeeded Mr. P. S. Cumarasamy, who by his able guidance and enthusiasm had made the Association active. We are sure that our new Senior President will continue the encouragement and guidance given by Mr. P. S. Cumarasamy.

We are proud to state that our Association was successful in staging a play—"மலர்ந்த வாழ்வு"—at the end of the first term. Though we had only a few weeks to rehearse the play, it succeeded beyond our expectations. We are indebted to Messrs S. Selvaratnam, P. S. Cumarasamy, E. Mahadeva, S. Parameswaran, and S. Ganesharatnam who were mainly responsible for the success of our play.

In this context, I would be failing in my duty if I did not make any mention of the students who, though not being members of our Association, were kind enough to act in our play. I must also thank all the members of our Association for their co-operation in making the show a success. We are very proud to say that the script for the play

was written by a member of our Association—S. Pathmanathan—who has subsequently entered the Postal Service as a clerk.

Even though the play was staged only before the students and staff of our college, we were able to collect Rs. 560-15, of which Rs. 163-25 went to meet the expenses involved. The balance was utilized for a tour, during the first term holidays, to the ruined cities and other places of importance.

The tour was both educative and enjoyable, thanks to Mr. P. S. Cumarasamy's able organisation. We are very grateful to our old boys and other gentlemen who helped us on our way with board and lodging.

Towards the end of the second term, we bade farewell at a tea party to Messrs P. S. Cumarasamy and V. Mahadevan, both of whom left us to follow the diploma course in education at the University of Ceylon. We wish them success.

We are also thankful to Mr. A. S. Kanagaratnam for his talk on "A Holiday in India" and to Mr. S. Thirunavukarasu for addressing us on "The P. M.—F. P. Agreement."

We congratulate two of our members—M. Rajanayakam and N. Muttukumarasamy—on securing direct admission to the University. We wish them all success.

T. Selvarajah
Hon. Secretary

The H. S. C. Science Union

Sr. President:	Mr. A. Vaidialingam B. A., B. Sc.		
	First Term	Second Term	Third Term
Jr. President:	K. Sathananthan	K. Anandanadarajah	T. Satyamurthy
Vice President:	K. Natkunasingam	K. Natkunasingam	V. S. Nadarajah
Secretary:	I. Rajendram	M. Gnanabaskaran	T. Kankesan
Asst. Secretary:	K. Nitsingam	K. Thiagamoorthy	S. Sivagnana-sundaram
Editor (Sci.News):	S. Sivanesan	K. Sathananthan	T. Paheerathan
Asst. Editor:		K. Sundaralingam	K. Rajasekaram
Class Representatives:			
Jr. H. S. C. 'A'	T. Kankesan	T. Kankesan	K. Anandanadaraja
Jr. H. S. C. 'B'	V. Sivapathasunda-ram	T. Paheerathan	G. Kumaralingam
Sr. H. S. C. 'A'	V. S. Maheswaran	M. Gnanabaskaran	R. Jegendran
Sr. H. S. C. 'B'	S. Yoganathan	S. Kumaralingam	K. Thanapalan

It is with great pleasure that I submit the report of the Science Union, because this year has been an eventful one.

We meet every Friday, but some of the meetings could not be held owing to various reasons like exami-

nations and cricket and soccer matches.

Most of the members of the Union showed keen enthusiasm in making speeches and in reading papers on scientific topics. The following topics were dealt with in the course of the year:

The artificial satellite as a research instrument	K. Sundaralingam
Master bridge builder	V. K. Sundaralingam
Birds	K. Eswarananthan
Cosmogony	I. Rajendram
Animal camouflage	G. Kumaralingam
Life under water	S. Ganeshan
The ant world	P. Rajaratnam
The origin of life	V. S. Maheswaran
The whales	M. Sundaralingam
The physical basis of personality	K. Sathananthan
Cancer	K. Jananayagam
Atomic energy	V. S. Nadarajah
The Russian satellite	R. Ganeshalingam
Artificial rain, The effects of the H. Bomb	K. Pushparajalingam

Our members had the good fortune to listen to a talk on "Atoms for Peace," by Professor C. J. Eliezer, the only atomic scientist in Ceylon. Dr. V. Ponniah, a former member of our Staff, addressed us on "Science and Religion". Miss M. Thambiah, Principal of Vembadi Girls High School, enlightened us on her Russian tour in a talk that was highly instructive without being politically biased. Mr. Ponniah, of the Shell Company Ltd. delivered an interesting talk on "The Application of Petroleum Products" and screened films to illustrate his talk.

Messrs V. Ramakrishnan, A. Saravanamuththu and K. Pathmanayagam, of our staff, spoke to us on

"The education system in Russia", "The physical aspect of space travel" and "The chemical aspect of space travel" respectively.

For the first time in the history of our Union we held a Social. Dr. P. A. P. Joseph, the visiting surgeon of the Jaffna Civil Hospital, was our chief guest, and spoke to us on "Science and Humanity."

Lastly, I should like to express my sincere thanks to our Patron, Mr. A. Vaidialingam, for the immeasurable help he rendered to us throughout the year.

T. Kankesan
Secretary

The H. S. C. Hostellers' Union

1st Term

2nd Term

3rd Term

Patron:	Mr. P. S. Cumarasamy	Mr. T. Senathirajah	Mr. T. Senathirajah
President:	K. Nitsingam	T. Sathiamoorthy	T. Paheerathan
Vice-President:	S. Maheswaran	T. Paheerathan	M. Thirukailayanathan
Secretary:	M. Nadarajah	K. Sivasubramaniam	T. Kankesan
Asst. Secretary & Treasurer:	K. Sivagnanam	S. Yogaratnam	T. Ponnudurai

I have great pleasure in submitting the report of the activities of our Union during the last two terms.

The first term of the year brought some new members to our Union. The interesting activity of the term was the introduction of "freshers". The introduction was followed by the "freshers' tea".

In the middle of the second term we had a farewell tea party for Mr. P. S. Cumarasamy who has been the Patron of our Union for years. He left us to do the Diploma course. We are indeed grateful to him for having spared a number of evenings to guide us in our activities. Any way, we expect him to come back next year with flying colours.

At the same time we are glad to welcome Mr. T. Senathirajah, our new Patron. We are thankful to him for having readily consented to be our Patron.

We were proud to have Dr. C. J. Eliezer of the University as our Chief

Guest at our Annual Dinner in July. We are all thankful to Dr. and Mrs. C. J. Eliezer for having graced our function with their presence. In this connection I should also like to thank Mr. S. U. Somasegaram, Dr T. Niles, Mr. D. H. T. Wijayanathan and Miss T. Saraswathy of Ramanathan College for having replied to the various toasts and the other guests for having responded to our invitation.

I shall be failing in my duty if I do not thank Mr. V. Ramakrishnan and other members of the staff who helped us to make the dinner a success.

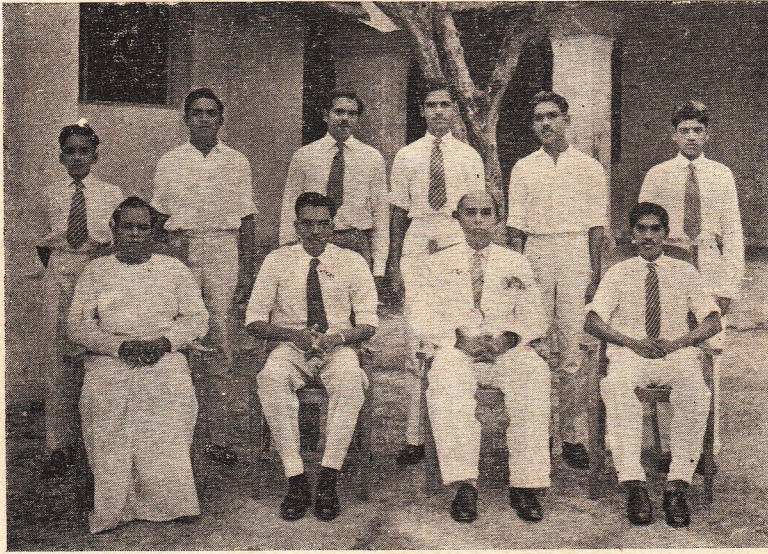
Special mention should be made of Mr. K. S. Subramaniam, our Boarding Master, for the valuable help rendered to the Union throughout the year.

I have not the least doubt that our Union will continue to uphold its prestige in the years to come.

K. Sivasubramaniam

Hon. Secretary

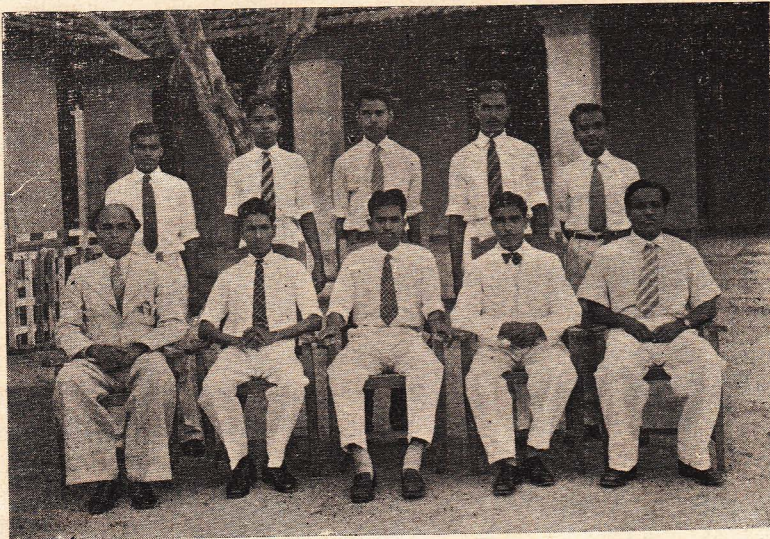
H. S. C. SCIENCE UNION

Standing (L. to R.): Kumaralingam, A. K. Thiyagarmoorthy, T. Paheerathan,
S. Sathanathan, (Secy.) G. Baskaran, K. Kangesan.

Seated (L. to R.): Senior President, (Junior President) K. Anandanadarajah,
The Principal, (Vice-President) K. Natkunasingom

H. S. C. HISTORICAL & CIVIC ASSOCIATION

Standing (L. to R.): N. Arulnandisivam, K. Udayakumar, N. Sivakumaran,
T. Selvarajah, K. Sivasenthinathan.

Seated (L. to R.): The Principal, K. Kanagasabapathy, K. Ganeswaran, K.
Sivasubramaniam, The Senior President.

The Senior Hostellers' Union

Patron: Mr. K. Sivaramalingam, B. A.

	1st Term	2nd Term
President:	V. Ganeshalingam	C. Sundaramoorthy
Secretary:	C. Saravanapavan	P. Ganeshamoorthy
Asst. Secy. & Treasurer:	P. Ganeshamoorthy	M. Sivapatham
English Editor:	T. Thiruchelvam	N. Kandasamy
Tamil Editor:	The late S. Paramsothy	T. Kugarajah

The weekly meetings of the Union were held regularly. Students contributed most of the items on the agenda but occasionally we had guest speakers.

We thank the following gentlemen for addressing us during the period under review.

Mr. A. S. Kanagaratnam B. A.—
"The Story of Magellan"

Mr. M. Karthigesan B. A. (Hons.),
M. M. C.—"பாஷையும் பொருள்தரமும்"

A debate was held on the following subject:

"ஆகஸ்ட் (20) போராட்டம் தமிழ் மக்

களுக்கு அவசியமா?"

We celebrated Bharathi Day once again, but on a much larger scale this time. We deeply regret the untimely death of S. Paramsothy our Tamil Editor of the first term. He was always a sincere and hard working member of the Union.

Finally, I express my thanks to our Patron, Mr. K. Sivaramalingam, for the enthusiastic interest shown by him in our activities and to all others who contributed towards the success of the Union's work.

M. Sivapatham
Asst. Secretary

புனியீர்ப்பு பூச்சியம்

பூமியின் புனியீர்ப்பு விசைக்கு வெளியே மனிதன் வானில் போய் விட்டால் என்ன நேரும் என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாமலிருக்கிறது. கை, கால் எங்கேயிருக்கின்றன என்பதை அறிவதற்கு கூட மனிதன் கண்ணால் பார்த்துத்தான் அறியநேரும். மனிதன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் போது அவன் வெளிவிடும் சுவாசமே அவனை ஒரு வாணம் போல மிதந்து செல்லச் செய்யும். நிலத்துடன் இணைந்திருக்கும் போது இருக்கிற உராய்வு சக்தி அங்கே இராது. தண்ணீரை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்து குடிப்பதற்காக வாய்க்குள் கவிழ்த்தால் தண்ணீர் பாத்திரத்திலிருந்து கொட்டமாட்டாது. சந்திரமண்டலப் பிரயாணிகள் இவற்றை எப்படி சமாளிப்பார்கள்?

Sports Report

September 1956—August 1957

The year under review was very successful in all the spheres of sport. Pride and pleasure, therefore, accompany the presentation of this report.

CPSASA Meet 1956

If our achievements during the year are arranged in chronological order, first comes our performance in the Ceylon Public Schools' Athletic Championship Meet. T. Sri Visagaraja of our College was the only senior competitor from the North who secured a place in the meet. He not only got the second place in both high jump and pole vault but also won the Public Schools' Athletic colours.

Football

From September to the end of each year football is the most talked of game in all schools. And in this department of physical activity we have an unrivalled record as the tables in one of the following pages show. Ever since 1937, the year in which we first got the championship on a neutral venue, our first team has been champions on nine occasions and runners-up on four. Our second team has been champions four times and runners-up eight times since 1941 (when the second team competitions were first started). This is undoubtedly an achievement to be proud of.

Our performances last year were quite in keeping with our traditions. We were runners-up both in the first and second team competitions. I wish here to express our congratulations to Jaffna Central College for winning both championships.

Our first team played seven competition matches including the two final matches in which we figured. Of these we lost only one and drew one. Out of four friendly games we won three. V. Rajaratnam was the skipper of the team. T. Sri Visagarajah, T. Logathan, S. Muthukumarasamy and J. Emmanuel distinguished themselves in the field and were awarded their football colours.

Our second team played five competition matches, winning all but one; of the two friendly games played, we won one. R. Uyirilankumaran captained the team.

It is a matter of regret that for want of time the inter-house soccer tournament could not be conducted.

RESULTS

First team competition matches

Beat Manipay Hindu College	4—0
Beat Uduppiddy American Mission College	5—0
Drew with Nadeswara College	2—2
Beat Vaddukoddai Hindu College	4—1

Beat Skanda Varodaya College 3—0
 Beat Urumpiray Hindu College 4—1
 Lost to Jaffna Central College 1—3

First team friendly matches

Beat Urumpirai Hindu College 7—2
 Beat Jaffna Central College 5—0
 Lost to St. John's College 1—4
 Beat Jaffna College 4—2

Second team competition matches

Beat Chavakachcheri Hindu College 6—0
 Beat Skanda Varodaya College 2—1
 Beat Urumpirai Hindu College 1—0
 Lost to Jaffna Central College 0—3
 Drew with Mahajana College 1—1

Second team friendly matches

Beat Kokuvil Hindu College 4—0
 Lost to Mahajana College 2—3

Cricket

Our second team won the championship for the second year in succession in the only cricket tournament conducted by the Jaffna Schools Sports Association. The team was led by S. Sathananthan.

Our first team played seven matches and won five of them. The performances of N. Thavaneethiraja, N. Subramaniam and V. Sivapathasundaram both with the ball and with the bat earned them their colours. S. Rajadevan accomplished the feat by being the best fieldsman. N. Sivapathasundaram captained the team. A summary of the batting and bowling performances are appended below:

RESULTS

First team matches

Beat Jaffna Central College by 9 wickets.

J. C. C. 122 (Thavaneethiraja 4 for 21) and 153 (Subramaniam 3 for 11).

J. H. C. 262 (Subramaniam 86, Thavaneethiraja 81) and 15 for 1.

Beat St. Patrick's College by 111 runs.

J. H. C. 182 and 143 for 6 wickets (dec.)

S. P. C. 89 (Sathiamoorthy 4 for 20) and 125.

Lost to Jaffna College by 106 runs.

J. C. 177 & 144

J. H. C. 88 & 127

Lost to St. John's College by 89 runs.

S. J. C. 99 (Thavaneethiraja 4 for 20) and 141.

J. H. C. 80 & 71

Beat Victoria College by an innings and 84 runs.

J. H. C. 304 for 8 dec. (Thavaneethiraja 110 not out, Rajaratnam 86 not out).

V. C. 60 (Jegendran 5 for 11) and 160.

Beat Parameswara College by 1 wicket.

P. C. 29 (Sivapathasundaram 6 for 6) and 85 (Sathanandam 3 for 3)

J. H. C. 55 & 127 for 9.

Beat Hartley College by 106 runs.

J. H. C. 138 (Subramaniam 61 not out) and 164 for 6 (dec) (Sivasundaram 67).

H. C. 93 (Sivapathasundaram 5 for 19) and 103 (Jegendran 5 for 30).

Second team matches

Drew with Skandavarodaya College

SVC 90 and 181

JHC 164 and 35 for 3

Drew with Jaffna Central College

JCC 143 and 70 for 7 wickets (dec.)

JHC 147 and 56 for 5

It will not be out of place for me to mention here that the size of the ground is too small for cricket to be played. The need for a larger ground has for long been acutely felt. It is necessary for prompt action to be taken to expand the existing playground. Though expansion is vital to cricket, difficulties are encountered even during the football and athletics seasons on account of the inadequacy of the grounds. With the changing attitudes in education, it is now necessary, more than ever before, to lay greater emphasis on sports and games.

Athletics

The inter-house athletic meet was as grand as ever. Mr. N. Sivagnanasundaram, Additional District Judge, was the patron of the meet. Mrs. Sivagnanasundaram gave away the prizes. Four new records were created by A. Arasakumar (Selvadurai House) in the Intermediate division and one by N. Sivasubramaniam in the Senior division. The intermediate records were 4 ft. 10½ ins. in High Jump, 9 ft. 1 in. in Pole Vault, 13.2 secs. in 80 yds. Hurdles and 18 ft. 7 ins in Long Jump. The Senior record was 39 ft. 7½ ins. in Hop Step and Jump. The entire meet was worked off with clock-work precision and my sincerest thanks are due to the members of the staff whose full co-operation rendered this possible. The champions were Pasupathy House with 91 points. I congratulate them.

RESULTS

Junior Champion:	C. Nithianandan (Pasupathy) 18 points.
Intermediate "	A. Ponnambalam (Nagalingam) 18 points.
Senior "	N. Sivasubramaniam (Pasupathy) 18 points.
Relay "	Sabapathy House 16 points.
Tug-of War "	Sabapathy House
House Decoration	Winners: Pasupathy House
Inter-House Champions:	Pasupathy House

Inter-Collegiate Athletic Sports Meet

We ranked third here. Our score was 33 points. Jaffna Central College deserves praise and congratulations for winning the championship after the break of a year in their continuous run of victory in this tournament. N. Sivasubramaniam, A. Arasakumar, M. Sivendraraja (champion among the intermediates) and S. Ponnambalam performed well. Our Intermediate Relay team consisting of M. Sivendra-
raja, S. Ponnambalam, A. Arasakumar and T. Jeyasundaram got the first place. N. Sivasubramaniam was the college athletic captain. He was the only person to win athletic colours this year.

Physical Culture

S. Ariyarajah of our College deserves congratulations for being

selected 'Mr. Jaffna' in a contest sponsored by the Physical Culture Association.

Volley-Ball

We participated in the Volley-ball tournament conducted by the Education Office. We came up to the semi-finals where we were beaten by Stanley Central College.

P. T.

Our junior P. T. squad took part in the P. T. Display organised by the Education Office, but we failed to get a place.

The Principal and the Sports Committee have encouraged me and guided me in my work. I wish to thank them for the assistance they have given me.

P. Thiagarajah
Physical Director

CRICKET AVERAGES

Batting

	Innings	Not Out	Runs	H. S.	Averages
1. N. Thavaneethirajah	10	2	355	110*	44.4
2. N. Subramaniam	12	1	284	86	25.8
3. V. Rajaratnam	12	1	238	56	21.6
4. V. Sivapathasundaram	13	1	191	49	15.9
5. S. Sivasuntharam	11	5	93	67	15.5
6. S. Rajadevan	11	1	124	28	12.4
7. S. Sivakumaran	12	5	77	13*	10.8

*—Denotes not out

Bowling

	Overs	Runs	Wickets	Average:
1. V. Sivapathasuntharam	80	153	20	7.65
2. S. Sathananthan	44	109	12	9.08
3. N. Subramaniam	24.4	58	6	9.65
4. R. Jegendran	112.2	342	31	11.03
5. N. Thavaneethirajah	120.4	391	30	13.03
6. S. Sivakumaran	32	109	8	13.63
7. S. Sivasuntharam	88	207	11	18.82

Also bowled:

T. Sathiamoorthy	19	50	8	6.25
S. Rajadevan	6	15	2	7.50

J. S. S. A. 1st ELEVEN FOOTBALL COMPETITION

(since 1937 when J. H. C. won its first championship)

Year	Captain	Position
1937	R. Chanmugam	Champions
1941	K. Murugesu	"
1942	A. Janakan	"
1943	C. K. Thurairatnam	"
1945	P. Srirangarajah	"
1946	P. Ehamparam	Runners-up
1947	(Did not enter competition)	
1948	P. Dharmaratnam	Champions
1949	R. Sabanathan	Runners-up
1950	C. Culasingham	"
1953	S. Sittampalam	Champions
1954	K. Mahendrarajah	"
1955	N. Balasubramaniam	"
1956	V. Rajaratnam	Runners-up

J. S. S. A. 2nd ELEVEN FOOTBALL COMPETITION

(since its inception in 1941)

Year	Captain	Position
1941	C. K. Shanmugarajah	Runners-up
1942	T. Kanagalingam	Champions
1943	R. Visuvanathan	Runners-up
1944	K. Balachandran	Champions
1945	S. Balachandran	"
1946	R. Mannavarajan	Runners-up
1947	(Did not enter competition)	
1948	----	----
1949	C. Devarajan	Runners-up
1950	R. Sivanesarajah	Champions
1951	----	----
1952	----	----
1953	V. Rajaratnam	Runners-up
1954	K. Sothirajah	"
1955	R. Mahendran	"
1956	K. Ooyirilankumaran	"

Nagalingam House

House Master
House Captain
Athletic Captain
Treasurer
Secretary
Asst. Secretary

Mr. T. Sivarajah
" S. Sathananthan
" V. Jeyanathan
" M. Mohanadas
" V. Sabanathan
" K. Rajasingam

Our performance in this year's athletic meet is more than satisfactory. The success may be attributed to the whole-hearted co-operation and untiring efforts of all the members of our house. Special mention must be made of some of the athletes.

In the senior division, Aryarajah gained first places in putting the weight and throwing the discus. In the intermediate A. Ponnambalam gained first place in long jump, with a new record of 18 ft. 3 in.

We congratulate all our athletes who gained places in the meet.

A. Ponnambalam did well in the J. S. S. A. meet also and obtained some valuable points for the College.

I avail myself of this opportunity to thank the house master Mr. T. Sivarajah, the staff members of our house, office bearers and student members for their enthusiastic co-operation.

We look forward to 1958 with hope and renewed strength.

V. Sabanathan
Hon. Secretary

Casipillai House

House Master
House Captain
Athletic Captain
Senior Football Captain
Junior Football Captain
Treasurer

Mr. T. Senathirajah
" S. Sivasundaram
" V. Selvanayagam
" S. Sivasundaram
" N. Selvarajah
" T. S. Sivasundaram

Our performance this year has been good only in patches.

In athletics we fared very badly indeed, while in football we became

joint champions alongside Pasupathy House and Sapapathy House.

Though we lacked enthusiasm during the athletic season, we showed

a refreshingly new spirit during the football season.

It is hoped that our members will maintain this spirit in the future and restore the House to the proud position it occupied in inter-house competitions in the forties.

We congratulate V. Sivapathasundaram, a member of our house, on his election as captain of the

College's first team in cricket and on winning his cricket colours.

I take this opportunity of thanking all concerned—staff and student members, and office bearers—for their help and co-operation.

S. Sivasundaram

House Captain

Pasupathy House

House Master
House Captain
Athletic Captain
Secretary
Treasurer

Mr. V. Ramakrishnan
M. L. Thilagan
S. Sivakumaran
A. Ambalavanar
T. Kankesan

The period under review has been very successful and it has made us the heroes in the field of sports. We came out with flying colours as the athletic champions for the sixth year in succession and also won the decoration shield. In the senior eleven football matches too we gained the first place along with the Sabapathy and Casipillai Houses.

Our senior athlete N. Sivasubramaniam was elected as the athletic captain of our college. Our congratulations to him. Some of our athletes won places in the J. S. S. A. meet and also deserve our congratulations.

The house owes much to T. Selvarajah who was mainly respon-

sible for our house-shed decoration, and in both instances our House was awarded the Decoration shield. I should not fail to mention the help given to us by R. Mahendran and P. Kanaganayagam, former athletic stars of our house. It is indeed regrettable that they have left us.

In conclusion, I wish to thank all those who were responsible for our success and I hope that every member of the house will do his best to keep our flag flying.

Let us remember that "the great thing is to participate."

A. Ambalavanar

Secretary

1956 FOOTBALL TEAM — FIRST ELEVEN — RUNNERS-UP

Seated (L.to R.): T. Visagarajah, The Principal, V. Rajaratnam (Capt.), The Physical Director, S. Muttucumarasamy.
 Standing (L. to R.): V. Ganesalingam, T. Logathasan, S. Rajadevan, A. J. Emmanuel, T. Sivalingam, K. Kathir-
 gamanathan, K. Sothirajah, S. Kandasamy. On the ground: S. Subramaniam (Ground boy).

Selvadurai House

House Master
House Captain
Athletic Captain
Senior Football Captain
Junior Football Captain
Secretary
Treasurer

Mr. M. Karthigesan
M. C. M. Iqbal
V. Ganeshalingam
M. Paranthaman
R. Sriskandarajah
V. Pushparajalingam
T. Kugarajan

It is with great pleasure that I submit the report of our House. The period under review has been a very successful one.

This year we entered the field determined to win the athletic championship cup for the first time in our sports history. But our athletes slackened in their purpose and we were forced down to the second place.

Anyway, we are very proud of the achievements of A. Arasakumar. He won all the four events in which he took part, creating a new ground record in each of them. Our congratulations to M. Sivendrarajah of our House who won the Intermediate Individual championship at the J. S.

S. A. meet. The performances of V. Navaratnarajah, N. Pararajasingam, M. Paranthaman and R. Sriskandarajah are worth mentioning. We congratulate Pasupathy House on winning the athletic championship for the sixth year in succession.

We wish to take this opportunity to thank our House Master, the office-bearers and the members of our House for their co-operation. Our thanks are also due to Mr. P. S. Cumaraswamy, who took an active interest in training our athletes, the House Captain and the Athletic Captain for the help they rendered.

V. Pushparajalingam
Hon. Secretary

Sabapathy House

House Master
House Captain
Athletic Captain
Senior Football Captain
Junior Football Captain
Treasurer
Secretary

Mr. M. P. Selvaratnam
R. Yoganathan
S. Rajadevan
S. Anandasothy
S. Vinayakalingam
P. Kumaraswamy
K. C. Sivasenthinathan

The Sabapathians have kept their colours flying in 1957.

In the athletic meet we did well & earned the third place. Special men-

tion must be made of T. Jayasundaram, S. Kandasamy, S. Sornalingam, R. Yoganathan, S. Vamadevan, S. Anandasothy, S. Krishnapillai and our athletic captain S. Rajadevan. We got the shield for the most exciting event of the meet, the tug-o'-war, and also the cup for the relay championship. Our congratulations to Sabapathy on winning the championship.

We are very proud of having had four star players in the 1956 College Soccer team—S. Kandasamy, S. Rajadevan, V. Rajaratnam and S. Anandasothy. S. Rajadevan, who won his colours, V. Rajaratnam and T. Selva-

rajan are the Sabapathians in the College cricket team.

This year in the football championships we fared well, being joint champions with Pasupathy and Casipillai.

Four of our members are College Prefects and five of them Hostel prefects.

Finally, it is my duty to say how sincerely thankful we are to all who contributed to the success of Sabapathy.

K. C. Sivasenthinathan
Secretary

Our Cadet Corps

Our Senior Cadets were the proud winners of the first place in the physical training competition in the third battalion scoring 75 points out of 100. They were also runners-up in the all-round competition. Sgt. K. Natkunasingam was adjudged the best commander in the physical training competition. It must be mentioned here that the Junior Cadets under the command of K. Natkunasingam who was the Junior Cadet sergeant in 1953 won the first place in

the physical training competition and that he won the distinction of being the best commander at Boosa that year.

Mr. S. Parameswaran, our Junior Cadet officer, deserves to be congratulated on being gazetted a commissioned officer in the C. C. C. We are confident that, under his supervision and guidance, the Junior Cadets will maintain the good record the school has had in the past.

N. C. O's

Senior

Sgt. K. Natkunasingam
L/Sgt. M. Viswalingam
Cpl. M. Navaratnam
Cpl. V. Pushparajalingam
L/Cpl. C. Vinayagamoorthy
L/Cpl. T. Thanabalasingam
L/Cpl. S. Pushparajalingam

Junior

Sgt. C. Baskaran
L/Sgt. S. Vinayagalingam
Cpl. T. Selvarajah
Cpl. S. Logeswaran
L/Cpl. A. Kunasingam
L/Cpl. A. Kulasingham
L/Cpl. T. Mahendranayagam

Lieut P. Thiagarajah
O/C Contingent

COLLEGE NOTES

Changes in the College Staff

Mr. K. Pathmanayagam, B. Sc. (Ceylon), of the staff of Colombo Hindu Collge joined our Staff in January last.

Mr. K. Manickavasagar (Isai Mani) of Saraswathi Vidyasalai, Badulla succeeded Mr. Subbaiah Thesigar as our Music Teacher in January.

Mr. T. Sivarajah, who left us two years ago, came back in April after completing his course for the B. A. (Madras) Examination, while Mr. A. Thirunavukkarasu, B. A., B. A. Hons. (Lond.) returned in May after completing the post-Graduate course for the Diploma in Education at the University of Ceylon.

Messrs P. S. Cumaraswamy, B. A. (Ceylon), and V. Mahadevan, B. A. (Ceylon), left us at the end of June to follow the post-Graduate course for the Diploma in Education at the University of Ceylon.

Mr. P. Somasundaram, B. Sc. (Madras), of the staff of St. Luke's College, Ratnapura, joined us in October 1956.

Mr. P. Pathmanathan of our staff left us at the end of August 1957 to assume duties as Asst. Lecturer in Chemistry, Ceylon Technical College.

Mr. S. Ammaippar of the staff of Hindu College, Vaddukoddai, came on transfer in September 1957.

Mr. T. Sreenivasan, B.A. (Ceylon), joined our staff in July 1957.

We accord a hearty welcome to all the new members of the staff and wish all success to those who have left us.

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, July 1956

Twenty-six students qualified for the S. S. C. Eight students were referred and six students were re-referred for a pass in the S. S. C.

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, December 1956

Seventy-nine students qualified for the S. S. C. including eight passes in the First Division. Twenty-eight students were referred for a pass in the S. S. C.

H. S. C. Examination, December 1956

Ten students qualified for the H. S. C. including one student who passed in the first Division and two other students who completed the H. S. C. Ten students were referred for a pass in the H. S. C.

Ceylon University Preliminary Examination, December 1956

Fourteen students were successful in obtaining admission to the University of Ceylon. Of these three students were admitted direct (i. e. without the viva voce examination) to the Faculties of Arts and Science

College Prefects

The following were appointed
College Prefects for 1957:-

K. Anandanadarajah	H. S. C. I. A.
K. Sivagnanam	H. S. C. I. A.
T. Pakeerathan	H. S. C. I. B.
K. Natkunasingam	H. S. C. I. B.
S. Muthucumarasamy	H. S. C. I. C.
K. Subramaniam	H. S. C. I. C.
K. Tharmalingam	H. S. C. II A.
K. Thirukailayanathan	H. S. C. II A.
V. Rajaratnam	H. S. C. II B.
A. S. Selvaratnam	H. S. C. II B.

R. Yoganathan	H. S. C. II C.
S. Balasubramaniam	H. S. C. II C.
K. Sivasenthinathan	H. S. C. I. C.
N. Arunandisivam	H. S. C. I. C.
T. Kankesan	H. S. C. I. A.
K. Wignarajah	H. S. C. I. A.

Diamond Jubilee Block

We are glad to learn that our
Old Boys Association is collecting
money to complete the construction
of this block consisting of seven
class-rooms and a hall. We wish
our O. B. A. all success.

வானவெளியிலும் அபாயமா?

வான வெளியில் பிரயாணம் செய்ய முதலில் முயலும்போது பல விமானங்கள் காணாமல் போகும். 16ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவிலிருந்து புறப்பட்டு அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தை தாண்ட முனைந்த கப்பல்களின் கதையைப் போலத்தான்.

வான வெளி பலர் நினைப்பதுபோல் ஒரே வெளியல்ல. அது வெற்றிடமல்ல. வாயுப்பெருட்கள் பல உண்டு. அவற்றினால் அபாயம் எதுவும் இல்லை. வேகமாய் சூரியனைச் சுழன்றுவரும் திடப் பொருள்களினால்தான் ஆபத்து. அவை ஒரு சிறிய மணல் அளவுள்ளதாயிருந்தாலே அவற்றின் வேகத்துக்கு ஒரு நூல் கனமுள்ள அலுமினியத் தட்டைத் துளைத்துக் கொண்டு மறுபுறத்தில் நெருப்பு ஈட்டிபோல் தலை நீட்டும்.

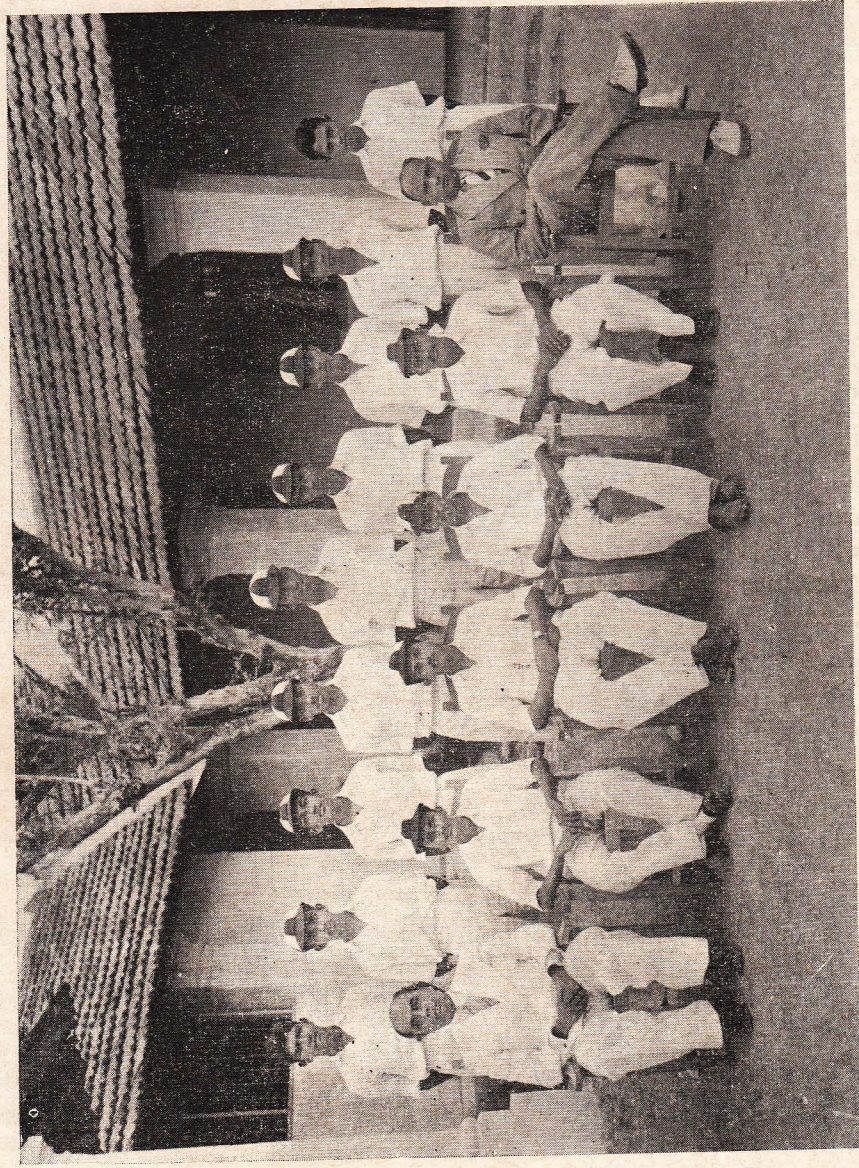
ஆகவே பெரிய துணுக்குகளைப்பற்றி சொல்லத்தேவையில்லை. அவற்றில் சில பூமியின் ஈர்ப்பினால் கலவரப்பட்டு மின் வேகத்தில் (மணிக்கு 140,000 மைல்) பூமியை நோக்கி விழும்போது காற்றில் உராய்ந்து எரிந்து வாயுவாய் மாறுவதைத்தான் நாம் 'நட்சத்திரம் விழுகிறது' என்கிறோம்.

இத்துக்கள் வானில் எப்படி வந்தன? முன்னொருகாலத்தில் ஒரு கிரகம் விளக்கமுடியாத காரணத்தினால் சிதறியிருக்கவேண்டும். இன்னொரு கிரகத்துடன் மோதி நொறுங்கியிருக்கலாம். செவ்வாய் வாசிகள் ஒரு கிரக யுத்தத்தில் ஒருகிரகத்தை நொறுக்கினார்கள் என்றொரு கட்டுக்கதையும் உண்டு.

இத்துக்கள் தவிர வால் நட்சத்திரங்கள் செல்லும்பாதையைப் பூமி தாண்டும்போது காற்றில் 'பளீர் பளீர்' என வெளிச்சம் தோன்றுவதுண்டு. வால் நட்சத்திரத்தின் பாதையில் பழுதிப்படலம்போல் பலபெருட்கள் மிதந்துகொண்டிருக்கும்.

இவற்றில் வானவெளி விமானம் மோதி பொத்தலாகி விட்டால், காலா காலத்துக்கு யுக்கணக்காக வானவெளியில் சுற்றியலைந்து இறுதியில் சூரியனால் உறிஞ்சப்பட்டு அந் நெருப்புக் கோளத்தில் தீய்ந்து போகலாம்.

1957 CRICKET TEAM — FIRST ELEVEN

Seated (L. to R.): The Principal, N. Thavaneethirajah, V. Rajaratnam, V. Sivapathasundaram (Capt.)
S. Rajadevan, The Physical Director.
Standing (L. to R.): R. Ooyirillankumaran, N. Ramalingam, R. Jegendran, S. Sathanandan, S. Sivasundaram
S. Selvanayagam, S. Sivakumaran, N. Sivasubramaniam, T. Selvarajah.

Results Of Examinations

Ceylon University Preliminary Examination December 1956

LIST OF ADMISSIONS TO THE UNIVERSITY

Arts:	N. Muttucumaraswamy*	M. Rasanayagam*
Science:	S. Sarvendram*	S. Kamalanathan
	N. Thangaratnavel	K. Palasanthiran
	M. Arumugasamy	V. Sathiamoorthy
	S. Ganeshan	S. I. Subramania Iyer
Engineering:	S. Nagendran	S. Palendra
Medicine:	C. Amarasingham	T. Sivarajasingham

* Admitted without viva voce examination.

Higher School Certificate Examination, December 1956

First Division:	M. Arumugasamy (Distinction in Applied Maths)
Second Division:	C. Amarasingham, S. Ganeshan (Distinction in Applied Maths.), S. Kamalanathan, N. Maruthainar, N. Muttucumaraswamy, K. Palasanthiran, S. Sarvendram.
Completed:	K. Navaratnarajah, M. Rasanayagam.
Referred:	S. Balasubramaniam (Government), S. Ganeshasundaram (Zoology), S. Nagendran (Chemistry), V. Ragunathamuthaliar (Government), T. Rajasekaran (Zoology), V. Sathiyamoorthy (Chemistry), K. Sathananthan (Chemistry), A. S. Selvaratnam (Physics), N. Thangaratnavel (Chemistry), S. Yogaratham (Chemistry).

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, July 1956

(Subjects within brackets denote Distinctions)

Passed the S. S. C:	S. Balasubramaniam, S. Ganeshasundaram (Pure Maths. and Applied Maths.), K. Jananayagam (Pure Maths. and Hinduism), S. Kumaringam, R. Kumarasamy (Hinduism), S. Pusparajalingam (Pure Maths.), C. Saravanapavan, S. Selvaratnam, R. Sivaanpu (Pure Maths.), S. Sivagnanasundaram, P. Sivakumaran (Pure Maths.), N. Sivanesarajasingham, K. Thanapalan, S. Thevathas, T. Vicknarasah.
Completed the S. S. C:	M. Amirthalingam, V. Jeyanathan, K. Mahathevan, T. Nadarajah, K. Natkunasingam, T. Sivalingam, S. Sahadevan, N. Sivanandarajah, M. Visuvalingam, K. Vykunthanathan, R. Yoganathan.

Referred: A. Balakrishnan, K. Ganeshan, S. Karunananthan, V. Nadesapillai, M. Sabaratnam, M. Suntharalingam, J.N.Thillaiampalam, C. Vinayagamoorthy.

Re-referred: S. Bheeshman, K. Ganeswaran, R. Mahalingam, A. Paramanatham, K. Supiramaniam, G. Yogeewaran.

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, December 1956

(Subjects within brackets denote Distinctions)

Passed the S. S. C.

First Division: S. Ganeshan (Pure Maths., Applied Maths., and Physics), T. Kankesan (Pure Maths. and Applied Maths), S. Kathirgamathamby (Pure Maths., Applied Maths. and Physics), S. Logeswaran (Pure Maths.), V. Nadesapillai (Pure Maths. and Applied Maths.), M. Sabaratnam (Pure Maths. and Applied Maths.), G. Sankaranarayana (Pure Maths.), K. Udayakumar.

Second Division: K. Anandanadarajah, K. Arulnanthi-sivam, A. Balakrishnan, N. Balendra, S. Bheeshman, V. Ganeshalingam, P. Ganeshamoorthy, K. Gesvaranathan, N. Isvaran, I. Jeganathan, V. Jeyanathan, K. Jeyasingh, K. Kailasapathy, S. Kailayapathy (Pure Maths.), S. Kanagasabai, S. Kandasamy, N. Kandasamy, S. Karunanatham, G. Kumaralingam, C. Loganayagam, R. Mahalingam, K. Mahathevan (Applied Maths.), K. Nadarajah, K. Natkunasingam (Physics), K. Nitsingam, T. Paheirathan, K. Palanivel, S. Palany (Applied Maths.), A. Paramanatham, T. Pathmatheva, A. Ponnampalam, K. Ponnampalam, T. Ponnudurai (Applied Maths.), K. Ragupathy, R. Rajarajesvaran, S. Rasappah, P. Rasaratnam (Hinduism), V. Sabanathan, K. Saddanathan, A. Sanmuganathan, T. Sanmugarajah, S. Saravanapavan, S. Kandiah, S. Selvarajalingam, S. Sevanthinathar, N. Sivanandarajah, S. S. Sivanathan, K. Sivapathasundaram, V. Sivapathasuntharam, T. Sivarajah, S. Sivasenthinathan, K. Sivsubramaniam, S. Sivasuntharam, N. Somasundaram, P. Somasundaram, S. Srikandarajah, R. Subramaniam (Pure Maths.), K. Sundaralingam, M. Suntharalingam (Physics), K. Supiramaniam, S. Thangarajah, M. Thaninayakam, K. Tharmalingam, S. Tharmarajah, N. Thillaiampalam, K.

Thiruchchenthornathan, N. Vetharaniampillai (Pure Maths.), K. Vinayagamorthy (Pure Maths. and Applied Maths.), S. Visuvanathar, G. Yogeewaran.

Referred: M. Amirthalingam, E. Anandanadarajah, S. Balasingam, K. Gunaratnam, S. Jayarajah, C. Kanthapu, S. Kengatharan, K. Kuhathasan, M. Kulasingam, S. Nagarajah, P. Neethirajah, K. Parameswaran, K. Rajanayagam, S. Rajaram, K. Ramanandasivam, V. Rasaratnam, K. Rajasingam, P. Rasiah, K. Rasiah, C. Saravanapavan, R. Sitsabesan, K. Sivakadacham, S. Sivapalan, S. Sivasubramaniam, V. Suntharalingam, V. Thedchanamoorthy, S. Thevarajan, T. Vicknarasah.

J. H. C. Old Boys' Association

Office-Bearers 1956—1957.

President (Ex-officio):

Mr. V. M. Asaipillai

Vice-Presidents:

Dr. V. T. Pasupathy

Mr. A. Kanapathipillai

Mr. C. Sabaratnam

Mr. S. Eliyathamby

Mr. A. Arulampalam

Mr. S. Candavanam

Mr. K. Arunasalam

Hony. Secretary:

Hony. Asst. Secretary:

Mr. V. Mahadevan

Hony. Treasurer:

Mr. T. Senathirajah

Hony. Asst. Treasurer:

Mr. P. Somasundaram

Committee Members:

Messrs S. Elanganayagam, S. P. Rasiah, V. Navaretnarajah, K. V. Navaratnam, A. Thanabalasingam, C. Arulampalam, A. Ramanathan, P. S. Cumarasamy, A. Somascanta, P. Ehamparam, V. Sunthararajah, C. Nadarajahpillai, S. Shanmugalingam, N. Mahesan, K. V. Mylvaganam, K. S. Subramaniam, S. Vijeyaratnam, E. Canagalingam and C. Guna-
palasingam.

Old Boys' News

[We regret that this list is far from complete. It is hoped that our Old Boys will overlook all omissions and send us information about themselves for publication in the next issue of "The Young Hindu"
The Editors.]

Mr. S. Sampanthar, B. Sc. Hons. (Ceylon) of Clare College, Cambridge has been successful in obtaining Honours in Maths. Tripos Part III.

Mr. A. Ratnam, B. A. Hons. (Lond.), C. C. S., Government Agent, Nuwara Eliya, has been transferred to Matale in the same capacity.

Mr. T. Pathmanathan, B. A. Hons. (Ceylon), C. C. S., of the Ministry of Labour, Housing and Social Services has assumed duties as Assistant Government Agent, Anuradhapura.

Mr. Y. Duraiswamy, B. A. (Ceylon), Second Secretary, Permanent Delegation of Ceylon to the United Nations, has been selected by the U. N. O. for its 1957 Civil Servant Internship Programme.

Mr. S. Balasundaram, B. Sc. Technology (Benares), M. Sc. Chemical Engineering (Wisconsin), has joined Messrs. Lever Brothers (Ceylon) Ltd.

Mr. A. Sivasundaram, Assistant Director of Irrigation has retired and joined Chemical Industries Ltd., Paranthan.

Mr. C. Balasingam, C. C. S., is now the Controller of Finance, General Treasury, Colombo.

Mr. P. Veeravagu, Lecturer in Chemistry, University of Ceylon, has been successful in the M.Sc. (Chemistry) Examination of the University of Ceylon.

Mr. S. Thananjayarajasingam, B. A. Hons. (Ceylon) has been appointed Assistant Lecturer in Tamil, University of Ceylon.

Mr. T. Somasekaram, B. Sc. Hons. (Ceylon), has been appointed Assistant Superintendent of Surveys.

Mr. M. Panchalingam, B. Sc. Hons. (Ceylon), Research Assistant (Industrial Health), has been appointed District Land Officer.

Mr. C. Rasiah is now a Deputy Director of Public Works.

Mr. S. Gnanalingam, B. Sc., Eng'g (Ceylon), has been appointed Junior Assistant Electrical Engineer.

Mr. P. Thirumal, B. Sc. Eng'g (Ceylon) has assumed duties as Assistant Engineer (Construction), P. W. D. Kandy.

Mr. K. Anandarajah, B. Sc. Eng'g (Lond.), A. M. I. C. E. of P. W. D. (Bridges), Colombo, has been transferred to Batticaloa.

Mr. M. Kopalasundaram, B. V. Sc. (Ceylon), is attached to the Veterinary Research Laboratory, Peradeniya.

Mr. S. Candavanam, Divisional Officer of Cottage Industries, Jaffna, has been transferred to Batticaloa.

Mr. A. Balasubramaniam, B. A. Hons. (Lond.), Administrative Assistant, Social Services, Galle, has been transferred to the Head Office, Colombo.

Mr. P. Karalasingam, B. Sc. (Ceylon) of the Staff of Jaffna Central College, has assumed duties as Assistant Assessor, Income Tax Department.

Mr. K. N. Jeyaseelan, B. Sc. (Lond.), B. Sc. Agric. (Poona), has assumed duties as Production Officer, Agricultural Department, Maha Illupallama.

Dr. V. Yoganathan, Medical Officer, Peripheral Unit, Pallai, has been transferred to the Jaffna Hospital as House Officer.

Dr. K. Velauthapillai, House Officer, Galle Hospital has assumed duties as Medical Officer, Peripheral Unit, Pallai.

Dr. K. Balasingam of the General Hospital, Colombo has been transferred to the Jaffna Hospital.

Dr. M. Murugesapillai has assumed duties as Relieving House Officer, Batticaloa Hospital.

Dr. S. Anandarajah, Resident Medical Officer, Mahara Prisons, has been transferred to the Jaffna Hospital as Pathologist.

Dr. K. Kuganagathasan is D. M. O., Mannar.

Mr. S. Srinivasan, D. R. O., Vavuniya South (Tamil Division), has been transferred to Valikamam East, Kopay.

Mr. S. Srinivasan, M. A., has assumed duties as Vice-Principal, Chavakachcheri Hindu College.

Mr. C. M. A. Jefferie of the Staff of R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya Jaffna, has assumed duties as Principal, Zahira College, Puttalam.

Mr. V. Rajasekeram of the Staff of St. Patrick's College, has been successful in the B. A. (Lond.) Examination.

Mr. M. Ramanathan, B. A. (Lond.) of the Staff of Dharmaduta College, Badulla, has joined the Staff of Jaffna Central College.

Mr. V. Sithamparapillai, of the Staff of Vaddukoddai Hindu College, has been successful in the B. Sc. (Lond.) Examination.

Mr. V. Rasasuntharam, B. A., (Ceylon), is serving as Tamil Programme Assistant, Radio Ceylon.

Mr. T. Nadarajah, B. Sc., (Ceylon), Principal of the Vada Central English School, Vathiry, Karaveddy, has joined the Staff of Vigneshwara College, Karaveddy.

Mr. P. Parameshvaranathan, B. Sc. (Ceylon) of the Staff of Urumpirai Hindu College, has joined the Staff of Mahajana College, Tellippalai.

Mr. P. Somasundaram, B. Sc. (Madras) is the Vice-Principal of Nadeswara College, Kankasanturai.

Mr. A. Thurairajah is on the Staff of Government Central College, Piliyandala.

Mr. C. Gunapalasingham, B. A. (Ceylon) of the Staff of Kokuvil Hindu College and Mr. Sivapragasam B. A. (Madras) Principal of Gnanasariya College, Karaveddy have been selected to follow the Post Graduate course for the Diploma in Education at the University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. S. Rajendram has been successful in the H. S. C. Examination.

Mr. S. Sathiamoorthy of the Government Press has been appointed Jailor, Prisons Department.

Messrs. S. Sivagnanam and P. V. Sivagnanam have been successful in the Final Examination of G. T. C., Maharagama.

Dr. T. Arulampalam, of the Mental Hospital, Angoda, has been transferred to the Ratnapura Hospital.

Mr. N. Shanmuganathan, B. Sc. Hons. (Ceylon), Research Assistant, Forest Department has assumed duties as Assistant Pathologist, Tea Research Institute.

Mr. V. Veerasingham, J. P., President of the Co-operative Federation of Ceylon, has retired.

Mr. S. K. Chelliah, Vice-Principal of Chavakachcheri Hindu College has retired. He has since been elected Chairman of the Kachchai V. C.

Mr. V. Thillainadesapillai of the staff of Chavakachcheri Hindu College has retired.

Mr. S. Amirthalingam has taken his oaths as a Proctor S. C.

Mr. S. C. Cathiravelu, Proctor S. C, has been appointed a Justice of the Peace.

Mr. K. Somasuntheram is Chairman and Director of the Ceylon Red Cross Society.

Mr. M. Sri Shanmugarajah has been elected President of Ceylon University Tamil Society and President of the Students' Council, University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. C. Arulampalam, J. P., has been re-elected Chairman of the Kokuvil V. C.

Mr. E. Sabalingam, B. Sc. (Lond) of the Staff of Kokuvil Hindu College, has been elected President of the Northern Province Teachers' Association and re-elected Treasurer of the Jaffna Sports Association.

Mr. E. Canagalingam, B. Sc. (Madras) of the Staff of Government College, Erlalai has been elected Assistant Secretary of the Jaffna Sports' Association.

Mr. S. V. Balasingham of the Staff of Jaffna College, Vaddukoddai, has been re-elected Vice-President of the Northern Province Teachers' Association.

Mr. N. Sabaratnam of the staff of Karainagar Hindu College has been elected Vice-President of the All Ceylon Union of Teachers.

Mr. V. Sivasupramaniam of our College has been exempted from the London Intermediate Examination in Economics.

Mr. K. V. S. Shanmuganathan has been appointed a Crown Council.

Mr. T. Thirulinganathan B. Sc. (Agri.) is now Land Development Officer, Polannaruva.

Mr. K. Gnanachandran has taken his oaths as a Proctor S. C.

Mr. C. Wignarajah has taken his oaths as a Proctor S. C.

Mr. K. V. M. Pathmanathan B. A. (Madras) has passed out as a Second Lieutenant in the Ceylon Army.

Mr. T. Kathirgamanathan (G. T. C. Maharagama) has joined the staff of Govt. Junior School, Weligama.

Mr. P. Suppiah (G. T. C. Maharagama) has joined the Staff of Govt. Junior School, Galhinna, Kandy.

Mr. C. Muttukumaraswamy (G T C (Maharagama) has joined the Staff of Hindu College, Chavakachcheri.

Mr. M. Selvaratnam, Inspector of Police, Anuradhapura has been transferred to Jaffna.

Mr. M. Kodeeswaran, Supervising Overseer, is attached to the P. W. D., Trincomalee.

Mr P. Sivasooriar is O. I. C., C. G. R., Chavakachcheri.

Mr. S. Amirthalingam and Muhandiram K. Duraiappah have been promoted to the special class of the Executive Clerical Service.

Mr. A. Kathiramalainathan, B. A. (Ceylon), Asst. Assessor, Income Tax Department, is now attached to the Ministry of External Affairs as an overseas cadet.

Mr. P. Kamalendran B. A. (Ceylon) has joined the staff of St. Mary's College, Chilaw.

Mr. S. Srinivasan B. A. (Ceylon) has joined the Staff of Jaffna Hindu College.

Mr. S. Gunaratnam B. A. (Ceylon) has joined the Staff of St. Paul's College, Kandy.

Mr. S. Selvanayagam B. A. Hons. (Ceylon) has joined the Staff of Zahira College, Colombo.

Mr. V. Thiagarajah B. Sc. (Ceylon) has joined the Staff of St. Paul's College, Kandy.

Mr. K. Puvanapooshanam B. Sc. (Ceylon) has joined the Staff of Hindu College, Urumpirai.

Mr. P. Vettivetpillai B. Sc. (Ceylon) has joined the Staff of Gnanasariya College, Karaveddy.

Mr. S. Ammaipappar has joined the Staff of Jaffna Hindu College.

Mr. S. Sivananthan has been elected Vice-President of the Ceylon University Tamil Society, Peradeniya.

Mr. S. Wimalaswaran has been elected the Secretary of the Ceylon University Hindu Students' Union, Peradeniya.

Mr. S. Kathirgamanathan has been successful in the B. A. Examination of the Madras University and is now on the Staff of Kathiresan College, Nawalapitiya.

Mr. P. Ehamparam Physical Director, Mahajana College, Tellippalai has been elected the Hony. Secretary of the J. S. S. A. for the period 1957-'58.

Mr. T. Senathirajah, of the Staff of Jaffna Hindu College has been elected the Hony. Secretary of the Jaffna Football Referee's Association for the period 1957-58.

Mr. K. V. Navaratnam Proctor S. C. and Coroner, Jaffna has been appointed President, Village Tribunal, Kalmunai.

Mr. S. Amirthalingam has been appointed Extra Office Assistant, the Kachcheri, Trincomalee.

Mr. S. Subramaniam has been elected Chairman, Town Council, Vavuniya.

Mr. B. Mahinda, Range Forest Officer, Agalawatte has been transferred to Hambantota.

Mr. P. Pathmanathan B. Sc. (Hons.) has been appointed as Assistant Lecturer in Chemistry at the Ceylon Technical College.

Mr. V. T. Ratnalingam B. Sc. (Madras) has joined the staff of Maris Stella College, Negombo.

Mr. R. R. Nalliah has been appointed Deputy Commissioner in the Department for the Registration of Indian and Pakistan Residents, Nuwara-Eliya.

Mr. N. Balasubramaniam has been appointed Drill Inspector in the Ceylon Air Force.

Mr. T. Viswanathan of the staff of Jaffna College, Vaddukoddai has been elected the General Secretary of the Northern Province Teachers' Association for 1957-1958.

Mr. S. Vanniasingam M. Sc. (Economics) has been appointed as the Lecturer in Economics in the Ceylon Technical College.

Mr. A. Mahadeva of the Fiscal's Office, Colombo has been transferred to the Magistrate's Court, Chavakachcheri.

Dr. K. Thandauthapany of the Govt. Rural Hospital, Valvettiturai has been transferred to the Jaffna Hospital.

The following have been awarded colours of the University of Ceylon for the year 1956-1957:

Awards: T. Poopalarajah (Tennis)

Re-awards: T. Poopalarajah (Soccer)

S. Sittampalam (Soccer)

Mr. T. S. Velauthapillai, Assistant Commissioner of Labour, went to Geneva on an I. L. O. Fellowship last January.

Mr. A. Arulambalam, a Director of the Jaffna Co-operative Provincial Bank, has been appointed a member of the Board of Directors of the C.W.E.

Mr. C. Kathiresan B. A. (Ceylon) has joined the Staff of Royal College.

Mr. P. Ramanathan of the Defence Ministry has been transferred to the Ceylon Embassy Office, Egypt.

Mr. N. Balasubramaniam B. A. (Ceylon) of the Ceylon Overseas Service is now the Second Secretary at the Ceylon Legation in Rome.

Mr. K. Kailasapillai has been re-elected Chairman, Allaipiddy Village Committee.

Mr. S. Mailvaganam, Forest Ranger, has been transferred to Agalawatte.

Messrs. T. Thillairajah, S. Maheswaran, V. Jeganathan, K. Nitsingam and S. Pathmanathan have been selected as Engineering apprentices in the C. T. O.

Mr. K. Kailasapathy B. A. (First Class Honours in Tamil) has won the Scholarship in Oriental Studies and the Arumuga Navalar Memorial prize for Tamil (Special) awarded by the University of Ceylon.

Mr. K. Kailasapathy B. A. (Hons.) Ceylon has been appointed a Sub-Editor of "Thinakaran" at the Lake House, Colombo.

Mr. S. Nagarasa B. A. (Madras) has passed the Final Examination for the Admission of Advocates.

Mr. N. Sivanantharajah has passed out as a Public Health Inspector.

The following Old Boys have been successful in the various examinations conducted by the University of Ceylon:—

Admitted to the University

Engineering:	S. Rajendram	(Royal College)
Arts:	M. T. Manikkavasagan	(Private Study)

General Arts Qualifying Examination

C. Manogaran	P. Sathiyathan
A. Muttukrishnan	S. Sivanantham
N. Sri Puspanathan	T. Pararasasingham

General Science Qualifying Examination

A Sarvanathan	V. Kandasamy
P. Thayaparan	P. Ketharanathan
M. V. Anandarasendran	A. Ratnam
R. Balasubramaniam	K. Thanigasalam
K. Shanmugasundaram	K. Pararajasingham
	N. Sivalingam

First Examination in Engineering

K. Ganeshalingam

K. Ramachandra

V. Gunaratnam

N. Sivapathasundram

P. Thayaparan

Referred: K. Sivapathasunderam (Mathematics)

First Examination for Medical Degrees

N. Paramagnanam (Distinction in Physics)

Y. Pasupati

V. S. Ragunathan

Final Examination in Engineering Part I (Ncv. '56)

Second Class: T. Velauthapillai

Passed Section B: M. Ragupathy

Final Examination for Medical Degrees

S. Ponnampalam

V. Makenthiran

I. Mahendran

Accountancy Board (Ceylon) Examination—Intermediate

S. Narendranathan

Final Examination in Science—General Degree

P. Vettivetpillai

K. Puvanapooshanam

V. Thiagarajah

Final Examination in Arts—Special Degree

First Class: K. Kailasapathy (Tamil)

Second Class: S. Selvanayagam (Geography)

Pass: C. Kathiresan (History)

M. Srishanmugarajah (Economics)

V. Thalaiaisingham (Economics)

Final Examination in Arts—General Degree

S. Gunaratnam

V. Sabanayagam

P. Kamalendran

T. Srinivasan

Diploma-in-Education

E. Kanagalingam B. Sc. (Madras)

S. Sivagurunathan M. A. (Annamalai)

S. Maheswara Iyer B. A. (Lond.)

Final Examination in Engineering (Part II) June 1957

Pass: S. Kamalanathan

Jubilee Block Building Fund

Dear Sir,

THE Jaffna Hindu College is so urgently in need of increased accommodation that we think we would be failing in our duty if, as representatives of the Old Boys' Association, we did not appeal to all old boys and well-wishers of the College to lend us their earnest co-operation and give us their generous help in fulfilling this need.

Nor is the problem one that has risen overnight, for ever since the introduction of Free Education, Jaffna Hindu has been heavily handicapped by its inability to expand in keeping with the growing demands made on it from year to year. In consequence, hundreds of new students have been denied admission to it, while students on the roll have not been able to enjoy all the accommodation necessary for the multifarious activities implicit in the curriculum of a collegiate school.

Conscious even at the outset of this urgency, the then Principal, the late Mr. A. Cumaraswamy, launched a fund to build the Jubilee Block, an imposing building big enough to house seven lecture rooms on the ground floor and Jaffna's potentially largest hall on the upper floor. His strenuous efforts in this direction were backed by the O. B. A. and the Board of Management, with the result that so far Rs. 75,000/- has been collected, Mr. Coomaraswamy's collection providing about Rs. 25,000/-, the O. B. A. Carnival of 1951 over Rs. 38,000/- and the Board of Management helping us with Rs. 12,000/-.

With the sum, we have been able to complete four of the lecture rooms originally planned. Nevertheless, considerable work, the estimated cost of which is about a lakh of rupees, remains to be done before the Jubilee Block can be complete in all respects.

The amount yet to be realised may at first sight appear formidable but, assured as we are of the loyalty of the old boys to their college and the generosity of its well-wishers, we have no doubt that, before the present year is out, the Jubilee Block will be completed and ceremonially declared open.

It is also our fervent desire that there should be a lasting record of the names of those old boys and well-wishers who make liberal donations to the Jubilee Fund. Hence, we hope

that those who donate Rs. 1,000/- or more will kindly permit their names to be inscribed in a roll of honour at the entrance to the Jubilee Hall itself, while each donor of Rs. 5,000/- or more will graciously lend his or her name or the name of one whose memory he or she wishes to cherish, to adorn a lecture room in the Jubilee Block.

Trusting that at a time, when the future of Hindu education and Tamil culture appear uncertain, you will rally in all loyalty and generosity behind the Premier institution that has hitherto preserved the essence of all our linguistic, cultural and religious traditions in its pristine glory.

We remain,
Yours in Service,

V. M. Asaipillai
President.

T. Senathirajah
Treasurer.

K. Arunasalam
Secretary.

The Old Boys' Association acknowledges with thanks the following donations received towards the Jubilee Building Fund up to 30th September, 1957:—

Name	Address	Rs. Cts.
Mr. A. Thanabalasingam	Proctor S. C. Jaffna	10 00*
Messrs. L. K. S. Brothers	Kannathiddy, Jaffna	1001 00
Mr. S. C. Cathiravelu	Proctor S. C. Jaffna	100 00
" M. M. Sultan	Proctor S. C. Jaffna	50 00
" S. C. Ramalingam	74, Kandy Road, Jaffna	100 00
" C. Vanniasingam	Advocate, Jaffna	25 00*
" A. Sathasivam	Post Office, Tinnavelly	50 00*
" M. Balasundaram	Advocate	50 00
" K. N. Elaiyathamby	Tinnavelly North	100 00
" N. Pujapalarayan	E. E., P. W. D., Pallai	50 00
" C. Rasaratnam	Proctor S.C., "Sivalogam" Mirusuvil	500 00*
" S. Selvaraja	Proctor S. C. Jaffna	10 00*
" K. Sockalingam	33, 1st Cross Street, Jaffna	25 00
" P. Sangarapillai	Karainagar Hindu College	20 00
" C. S. K. Namasivayam	Chettiar, Jaffna	500 00
" R. Chelliah	Clock Tower Road, Jaffna	100 00
" K. S. Selliah	Royal Dispensary, Jaffna	250 00
" A. Mahadeva	Medical Hall, Jaffna	50 00

Mr. M. Pararajasingam	Kandermadam	250 00
" S. Sinnadurai	Malayan Pensioner, 198, Kasturiar Road	50 00
" K. Navaratnam	Malayan Pensioner, Colombuthurai	25 00
" K. Appiah	Ayanarkovilady	100 00
" P. Casipillai	Proctor S. C.	50 00
" T. Sivananthan	2, B. A. Thamby Lane	50 00*
Dr. K. Kuganagathan	D. M. O. Mannar	250 00*
Mr. C. Senathirasa	126, Reid Avenue, Colombo	500 00
Senator S. Nadesan	Colombo	250 00
An Old Boy	Vavuniya	100 00
Mr. T. Sri Ramanathan	'Ayodhya' 14, Flower Terrace, Colombo	250 00
" C. Nachiketa	17, Alfred Place, Colpetty	250 00
" S. Sharvananda	11, Upatissa Road, Colombo 4	500 00*
" N. Saravanapavananthan	Waterworks Sub-Dept. P.W.D., Ratmalana	250 00
Mr. P. Kailanathan	Bank of Ceylon, Colombo	100 00
Dr. R. Kanagasundaram	16, Clifford Place, Colombo 4	200 00*
Mr. K. Rajadurai	39, Fairline Road	100 00
" C. Coomaraswamy	Nallur	100 00*
Dr. V. T. Pasupathy	Kasturiar Road	100 00*
The Jaffna Co-op. Stores	Jaffna	250 00
Mr. S. Rajaratnam	22, Hospital Road, Jaffna	50 00*
" Mr. S. P. Rasiah	Odai Lane, Vannarponnai	15 00*
" M. Pasupathi	P. 100, Govt. Flats, Colombo 5	25 00*
" K. Duraiappah	Ayanarkovilady	10 00*
" R. V. Ponnambalam	Audit, Irrigation Dept.	26 00*
" A. S. Mahadeva	Main Street, Jaffna	25 00
Mrs. V. Kumaraswamy	15, Hospital Road, Batticaloa	1000 00
Mr. T. Thirunamachandran	Dept. of Chemistry, University of Ceylon	100 00*
" K. Krishnaswamy	P. O. Box IIII, Colombo II	250 00
Dr. S. Vettivelu	Jaffna	100 00
Mr. R. Murugesu	Karainagar	5 00*
" K. Vellupillai	R. C. Clerk, Karainagar	25 00
" K. Muthukumaroo	Pensioner, Kalapoomy, Karainagar	20 00
Mrs. Thangammah Nadarasa	Karainagar	500 00
Mr. N. Nadarasa	Advocate, Colombo	500 00*
Dr. K. Rajah	Vannarponnai	200 00
Mr. M. Pasupathi	Accountant, General Treasury	25 00†
" S. Sanmugavadivel	General Treasury	20 00* †
Dr. R. Kanagasunderam	Colombo	100 00†
Mr. S. Selvarajah	Proctor S. C. Jaffna	40 00†
" K. Kandiah	Retired Inspector of Schools	25 00*
" M. Pasupathi	General Treasury	25 00;

„ S. Sanmugavadivel	General Treasury	10 00†
„ S. Sanmugalingam	Air Port, Kankesanturai	25 00
Dr. K. Kuganagathan	D. M. O. Mannar	250 00†
Mr. S. Balasingam	24, Rheinland Place Colombo 3	250 00
By New Year Appeal		4797 99
	Total	15,134 99

J. H. C.
30-9-57.

T. Senathirajah
Treasurer, O. B. A.

N. B. * First Instalment † Second Instalment ‡ Third Instalment

விடுதலை வேகம்

புலியிப்பிலிருந்து விடுதலையடைந்து வான வெளியை அடைய வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய வேகம் மணிக்கு 25,000 மைல். இதை விடுதலை வேகம் என்கிறார்கள். இது துப்பாக்கி சன்னத்தின் வேகத்தைப் போல் பத்துமடங்கு, ஒரு 'ஜெட்' விமானத்தின் வேகத்தைப்போல் 35 பங்கு.

வானவேளி விமானத்துக்கு எண்ணெய்

பெற்றோல் அல்ல: ஹைட்ரஜனும் புகைக்கும் நைத்திரிக் அமிலமும். ஹைட்ரஜனின் விலை என்ன தெரியுமா? ஒரு தொன் 5000 டாலர் (சுமார் ரூபா 22,500) ஒரு தொன் எடையுள்ள பொருட்களை (பிரயாணிகளையும் சேர்த்து) பூமியிலிருந்து 1000 மைல் உயரத்துக் கொண்டு செல்ல 170 தொன் ஹைட்ரஜன் தேவை.....சந்திரனுக்குச் செல்லும் விமானத்தில் ஒரு பிரயாணச்சீட்டு என்ன விலையாயிருக்கும் என்று சொல்கிறீர்களா?

Congratulations !

To Mr. A. Kanagaratnam of our College staff on having been elected the President of the All-Ceylon Union of Teachers.

To Mr. A. Vaidialingam of our College staff on having been re-elected Vice-President of the Northern Province Teachers' Association.

To Mr. K. Arunasalam of our College staff on having been elected Asst. Secretary of the Jaffna Town Teachers' Association.

To Mr. T. Senathirasa of our College staff on having been elected Secretary of the Jaffna Football Referees' Association.

To Mr. A. Thirunavukarasu B. A. (Lond.) of our College staff on his success in the B. A. Honours Examination (History) of the London University.

To Mr. T. Sivarajah of our College staff on his success in the B. A. Examination of the Madras University.

To Mr. S. Parameswaran of our College Staff on his being gazetted a Second Lieutenant in the Ceylon Cadet Battalion.

To Mr. E. Mahadeva on his being elected President of the North Ceylon Tamil Dramatic Society.

To M. Mailvaganam, R. Rajakumar, B. Vilvaratnam, S. Devarajah, S. Kanagalingam, S. Ponnambalam and V. Poobalasingham, students of our College, on winning medals for child art at the Royal Agricultural and Food Exhibition.

To N. Balasubramaniam, V. Rajaratnam, T. Loganathan and N. Navaretnalingam on their selection to play for All-Jaffna in the Inter-District Tournament conducted by the Ceylon Football Association.

IN MEMORIAM

DR. A. PATHMANATHAN

D. M. A., Gokarella

(Died under tragic circumstances at Ariyalur on 23—11—1956)

MAS. S. PARAMJOTHY

Student S. S. C. "G"

(Died on 11—4—1957)

MR. K. C. SELVADURAI

(Died on 12—6—1957)

இந் து இ னே ரு ன்

யாழ்ப்பாணம், இந்துக்கல்லூரி

மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு

தமிழ் பத்திராதிபர்:

S. தங்கராஜன், Jr. H. S. C. 'B'

உப தமிழ் பத்திராதிபர்:

T. காங்கேசன், Jr H. S. C. 'A'

ஸ்ரீ ஸ்ரீ இ ஸ்ரீ இ

DR. A. VEENMANATHAN

M.A. (English)

Head Master, Government Boys' High School, Madurai

மாநகராட்சித் துறைமன்றம்

தென்மேல் மதுரை மாநகராட்சி

மாநகராட்சித் துறைமன்றம்

எங்கள் கல்லூரிக்கு
தமது சஞ்சிகைகளை அனுப்பி வைத்த
கல்லூரிகளுக்கு
எமது மனமார்த்த நன்றியை
தெரிவிக்கின்றோம்.

பொருளடக்கம்

பக்கம்.

கலைமகள் துதி	...	1
பத்திராதிபர் குறிப்பு	...	3
கூண்டிழ்கிளி சொன்ன கதை	...	6
கலைவாண! மறைந்தாயோ?	...	7
நான் இலங்கைக்கு முதல் மந்திரியானால்...		9
இலங்கையும் கைத்தொழிலும்	...	10
கடவுள் விரும்பும் காணிக்கை	...	12
நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்	...	14
ஏமாற்றம் யாருக்கு?	...	17
புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி	...	21
அணுவும் ஏகாதிபத்தியமும்	...	22
வாழ்க்கைப் பாதையிலே	...	25
வள்ளுவன் மாண்பு	...	28
வாழும் இலக்கியம்	...	31
தமிழ்த்தாயே கலங்காதே	...	35
யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி இந்து வாலிபர் கழகம்		36
“யுபுளி மண்டபம்” கட்டடநிதி	...	38

இவ்விதழிலுள்ள படங்கள்

கிரிக்கட் கோஷ்டி பிரிவு 1.

கிரிக்கட் கோஷ்டி பிரிவு 2.

உதை பந்தாட்ட கோஷ்டி பிரிவு 1.

உதை பந்தாட்ட கோஷ்டி பிரிவு 2.

சாரணர் படை உடற்பயிற்சியில் வெற்றிபெற்றோர்.

சாரணர் படை இரண்டாமிடம் பெற்றோர்.

சரித்திர குடியியல் கழகம்.

விஞ்ஞான கழகம்.

இந்து வாலிபர் சங்க தொழிற்குழு.

அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்க தலைவர்.

கல்லூரி சட்டாம்பிள்ளைகள்.

விடுதிச்சாலை சட்டாம்பிள்ளைகள்.

கலைமகள் துதி

வெண்பா

வெண்கமலப் போதினாய் வெண்டரளத் தாமத்தாய்
வெண்டுதிலே யாடையாய்க் கொண்டுமிக — உண்மனத்துள்
எண்ணியுனை யான் நினைத்த போதிலேனக் குன்றன்
எண்ணெண் கலையுதவ வா.

அகவற்பா

கலையின் செல்வி கற்றோர் காமுறு
மணிதிக ழாரணங் கெனத்தகு நல்லாள்
நான்முக வொருண் நலம் பொலிநாவில்
இருந்தருள் புரியு மியல் மிளேடென்னை
சின்னருள் புரியென நாளும்
பணிபவ ரெண்ணெண் கலையுணர்ந் தோரே.
அன்னாய் போற்றி ஆதி போற்றி
இன்னருள் புரியும் ஈஸ்வரி போற்றி
உண்மைப் பொருளே உமையே போற்றி
ஊனமில் கலைகள் உரைப்பாய் போற்றி
எண்ணெண் கலையும் உடையாய் போற்றி
ஏகமாய் உலகு புரப்பாய் போற்றி
ஐம்புல வடக்கம் அருள்வாய் போற்றி
ஒன்றே யுறுதியென் றுரைப்பாய் போற்றி
ஓதி யொழுக உவந்தாய் போற்றி
ஔவை வாக்கிங் களித்தாய் போற்றி
அக்கா துலகு விரித்தாய் போற்றி
கற்பன கற்க வைத்தாய் போற்றி
ஙவ்வின் தன்மை நவிற்குய் போற்றி
சுரஸ்வதி யென்னும் நாமம் போற்றி
ஞயம்பட உரைக்கும் ஞானி போற்றி
இடர்கேடுத் தென்னை யாண்டாய் போற்றி.
குணங்குறி யாகி சிங்குய் போற்றி

தவம்புரி வார்க்கருள் தாயே போற்றி
நலம்பல வுலகினில் நாட்டினை போற்றி
பண்ணில் இசைவாய் இருந்தனை போற்றி
மன்றில் வாதிட வைத்தாய் போற்றி
அயன்றன் நாவில் அமர்ந்தாய்போற்றி
அரன்றன் சக்தியு மானாய் போற்றி
அலர்ந்த வெண்போ தமர்ந்தாய் போற்றி
வழிவழி வாணி யானாய் போற்றி
பழவடியார்க் கருள் பாலித்தாய் போற்றி
இளமையோ டென்று முள்ளாய் போற்றி
அறம்பல புகட்டு மன்னாய் போற்றி
உனதருள் பொலிக் உலகினில். போற்றி
அன்பே போற்றி அருளே போற்றி
வான்மழை சிறந்து வாழ்க் போற்றி
போற்றி போற்றி சக்தி போற்றி.
நலம்படரும் நற்கலைகள் நானிலத்தி லோங்கும்
இல மெனும் எவ்வமொழி ஏகுமே —
பொன்னும் பொருளும் பொலிந்து
பன்னும் கஞ்சமலரான்
வான்மழை பொழிந்து வையகம் செழிக்க
கோன்முறை சிறக்க குடிகளும் வாழ்க்
நான்மறை விளங்க நற்றம் மோங்க
தொன்மொழி மலராய் . புரிகநின் னாளே !

எஸ். செந்திநாதன்,
S. S. C. 'A'

இந்து இளைஞன்

(யாழ்ப்பாணம், இந்துக்கல்லூரி மாணவர் வருடாந்த வேளியீடு)

மலர் ௧௭.

கார்த்திகை மாதம்

1957.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

இடைவிடாக் கண்காணிப்பின் காரணமாக மூன்று திங்களுக்குக் கொருமுறை 'இந்துஇளைஞன்' என்னும் மலரையளித்து வந்த தருவான நம் கல்லூரி இன்று அம்மலரை வருடமொருமுறை யளிக்குங்கட்டத்தில் பிரவேசித்து நிற்கின்றது. தமிழன் திறமிருந்தும் உரமற்ற நெஞ்சுள்ளவனாக, அடிமைவாழ்வை யகற்ற முயலாமல், கம்ப ராமாயணக் கருத்துக் களையும், சங்க இலக்கியங்களையுமே திரும்பவும் திரும்பவும் ஆராய்ந்து, மேடையேறிப் பண்டைத் தமிழின் பெருமையைப் பறைசாற்றித் திரிகின்றனே யல்லாமல் இன்று அதற்குநேர்ந்த இடரைநீக்க முன்வரவில்லை. இலக்கியத்தை வகுத்தேனன்? இலக்கணத்தைத் தொகுத்தேனன்? கவிதாசக்தி யிருந்தேனன்? கற்றவரேன மற்றவராற் புகழப்பட்டேனன்? தாயுடன் சேர்ந்து அடிமை வாழ்வு நடத்துகின்றோமே யென்பதைச் சிறிதுமுனராது தனதுரிமைபெறத் தயங்கி நிற்கின்றான். அவன் அப்படிநின்றாலுந்தான் அவனைப்போலவே தயங்கி மோட்டாக நில்லாது, தன்னைத் தோற்றுவித்த ஈரத்திலே நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் அவற்றின் சாரங்களையுந்தாங்கி, நறுமணங்கமழும்மலராக இவ்வருடம் மலர்ந்த 'இந்து இளைஞனை'க்கொய்து மாணவர்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இம்மலர் வீருந்து எழும் நறுமணமான தமிழ்மணம்-தமிழுணர்ச்சியையூட்டி, அதனினிமையைக் காட்டி மாணவர்களி னுள்ளங்களிலே தாய்

மொழி யுணர்ச்சிக்கும் தாய் நாட்டுப் பற்றுக்கும் வித்திட்டு வளர்த்துத் தமிழ்நிலையின் துயரைத் துடைக்கவேண்டுமென்பதே நம்மவா. மாணவர்களுடைய எழுந்தோவியங்கள் யாவுமே தூத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் கூடினவா யிருந்தமையால் மலரின் இதழ்களாக மிளிரும் கவிதை கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது சிறிது கடினமாகத்தானிருந்தது. ஆகையால் மலருக்கு மணமூட்டிய மாணவர்கள் யாவருக்கும் எமது நன்றி.

விஞ்ஞான பரிசோதனைகளி லீடுபட்டிருக்கும் மாணவர்கள் போதிய இடவசதியும் உபகரணங்களுமில்லாது கஷ்டப்படாவண்ணம் எங்களுடைய பேளதிக ஆராய்ச்சிக்கூடத்தில் மேலும் இடவசதிசெய்ய ய்ப்பட்டிருப்பதையிட்டும், நவீன கல்லூரி உபகரணங்களை இறக்குமதி வளர்ச்சி செய்து ஒவ்வொரு மாணவனும் விஞ்ஞான உண்மைகளைச் சந்தேகமறத் தேரிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதையிட்டும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியுமடையாம வீருக்கமுடியாது என்பதை நிச்சயமாகக் கூறலாம். அத்துடன் இன்று நம் கல்லூரியில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் மாணவர்களி னெண்ணிக்கைகூடி பலவித அசௌகரியங்களை விளைவிக்கின்றது. இதை நிவிர்த்திசெய்யும் பொருட்டு 1950-ம் ஆண்டிலே கல்லூரியின் சார்பாக நடைபெற்ற

களியாட்ட விழாவின் நிதியைக்கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஜூபிலி மண்டபம்' (Jubilee Hall) இப்பொழுதாவது முடிவடையும் கட்டத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருப்பதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றோம். நம் கல்லூரி கட்டடத்துறையில் மாத்திரமல்லாமற் கல்வித்துறையிலும் முன்னேற்ற மடைந்து வருகின்ற தேன்பதற்குக் கடந்த ஆங்கில சிரேஷ்டதராதரப் பத்திரப் பரீட்சைகளிற் சித்தியெய்திய மாணவர்களினது எண்ணிக்கையும் திறமையுமே சான்று.

“கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாத துலகளவு” என்பதற்கிணங்கத் தம்மறிவை விருத்திசெய்யும் நோக்கத்தோடு எம்மைத் தற்காலிகமாகப் பிரிந்திருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்” என்பதற்கிணங்கப் புதிதாகச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கும் முறையே எமது ஆசியும் வாழ்த்தும் உரியதாகுக.

எங்கள் கல்லூரியின் சமய வளர்ச்சியின் போருட்டு பல்வேறு பூசைகள் மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப் படுகின்றன. சமயப்பரீட்சைகளிலும் எங்கள் கல்லூரியே முன்னணியில் நிற்கின்ற தென்றால் அது மிகையாகாது. அத்துடன் விஞ்ஞானக் கழகம், சரித்திரக் குடியியற்கழகம் என்னும் கழகங்களும் செவ்வனே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. சரித்திர குடியியற்கழக மாணவர்களால் நடாத்தப்பட்ட “மலர்ந்த வாழ்வு” என்னும் நாடகமும் யாவரும் ரசிக்கத்தக்க முறையி லமைந்திருந்ததையிட்டு நாம் பெருமை கொள்கின்றோம்.

விடுதிச்சாலை மாணவர்களின் அயராவுழைப்பினால் உண்டான பல்வேறு தோட்டங்கள் வருடம் முழுவதும் பயனளித்துக் கொண்டிருப்பதையிட்டு அவைகள் மாணவர்களுக்கே உபயோகப் படுகின்றனவேன்

பதை யிட்டும் முக்கியமாகப் பெருமை கொள்பவர்கள் விடுதிச்சாலை மாணவர்களைத் தவிர வேறு யாராக இருக்க விடுதிச்சாலை முடியும்? இப்பெருமையின் பெரும்பகுதி இக்கைங்கரியங்

களின் காரணகர்த்தாவாக விளங்கியும் எத்தனையோ மாணவர்களுக்குத் தந்தையாக விளங்கியும், விடுதிச்சாலை நிர்வாகத்தைப் பல்வேறு புதிய வழிகள்மூலம் ஒவ்வொரு மாணவனும் திருப்தியடையும் வண்ணம் நிகழ்த்திறமையாக நடத்தியும்வரும் திரு. K. S. சுப்பிரமணியம் அவர்களையே சாரும். ஆனால் அன்றார் இப்பணியுடன் மாத்திரம் நில்லாது “ஜூபிலி மண்டபம்” கட்டும் பணியிலும் முக்கிய பாகமேற்று அதனைச் செவ்வனே செய்துவருவதையும் நாமறியுங்கால் மேலும் உவகை யடைகின்றோம்.

“காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடுவோம்” என்றான் பாரதி அன்று. அதற்கேற்ப இன்று மனிதன் தானே கிரகங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் கடவுளாக மாறி இப்பிரபஞ்சத்தையே ஆராய முற்பட்டிருக்கின்றான்; வெற்றிகாண முடியும் என்றும் திடத்துடனிருக்கின்றான். இப்படியாக மின்னென முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் விஞ்ஞானவுலகிலே. இலங்கையின் தனிப் பெரும் “அணு ஆராய்ச்சியா”ளராகவும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கணிதப் பேராசிரியராகவுமிருக்கும் Dr. C. J. எலியசர் அவர்களின் வரவும், அணுவின் ஆற்றலைப் பற்றி அன்றார் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவும் நம் கல்லூரிக் கழகங்களின் நிகழ்ச்சிகளில் சிறந்ததொன்றாகும்.

இந்துக்கல்லூரி மாணவன் ஒவ்வொருவனும் கனவிலேகாணும் இலட்சிய கல்லூரி எப்படியானது என்பதை யறியவேண்டின், கல்லூரி நிர்வாகத்திற் போறுப்புவாய்ந்த பேரியோர்கள் மாணவ உலகவாசிகளாக

மாறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாணவ
னேருவன் கல்லூரியை இலட்சியக்கண்
கோண்டுபார்க்கும்போது எத்தகையமாற்றங்
களைக்காணுவான் என்பதை அறியமுடியும்.

மனிதன் தன்னுடல் நலத்தைத்தான்
மற்றெல்லாவற்றிலும் பார்க்க முக்கியமாகக்
கருதுகின்றான். நோய்வந்தவிடத்து, அத
னின்றும் விடுபடும்பொருட்டுத் தன்னு
லியன்ற முயற்சியைச் செய்கின்றான். அச்
சமயத்தில் அவனுக்கு “நாட்டுவளம்
எப்படி யிருந்தாலேன்ன, நான் இந்நோயி
லிருந்து விடுபடவேண்டும்” என்ற எண்
ணந்தான் நிலைக்கும். உலகம் முன்னேறும்
துறைகளில் நாகரிகமுமோன்று. மனிதன்
நாகரிக மடையவேண்டியது அவசியம்.
ஆனால் ஒருகோணத்திலிருந்து பார்க்கும்
பொழுது இந்நாகரிகத்தின் பயனாக மக்க
ளிடையே புதுவிதமான நோய்கள் தோன்
றிப் பரவுகின்றன. இவற்றை யெல்லாம்
தீர்த்துவைப்பதற்கு ஒருநாட்டில் திறமை
மிக்க வைத்தியர்களேயன்றிப் போறி
யியல் நிபுணர்கள் வேண்டப்படுவதில்லை.
இதற்கு இவங்கை விதிவிலக்காகமுடியாது.
அப்படியான வைத்தியர்கள் யாவருங் கல்
லூரிகளிலே நுழைந்து பின்புதான் வைத்
தியர்களாக வேண்டும். அக்கல்லூரி வாழ்
விலே அவனின் எதிர்காலம் சிறப்பா
யிருப்பதற்கு உதவியளிப்பது அங்கே
யுள்ள சல்விமுறை. தாவர, மிருக
சாஸ்திரங்கள் கற்பவர்கள்தான் வைத்
தியர்களாக ரொழுடியு மென்பது யாவரு
மறிந்ததே. அத்துறைக்கு ‘நேரிற்கண்டு
அறிதல்’ முக்கியமானது. அதற்காக
இடையிடையே மாணவர்கள் நாட்டின்
பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்றுபார்க்க
வேண்டும். விஞ்ஞானங்கற்கும் மாணவர்
களுக்குக் கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்ட
சுற்றுப்பிரயாணங்கள் இன்றியமையாதன.
இந்த விஷயத்தில் ஆசிரியர்களும் மாண
வர்களும், கல்லூரி அதிகாரிகளும் கூடிய
சிரத்தைகாட்டுதல் நன்று.

ஒருமாணவன் ஒருபாடத்திலே கேட்
டிக்காரனு யிருப்பதற்கு அவன் அப்பாடம்
சம்பந்தப்பட்ட புத்தகங்கள் பலவற்றைக்
கற்கவேண்டும். ஒரு புத்தகம்மட்டும்

போதாது. ஆனால் அவன் பலபுத்தகங்களை
வாங்கவும் முடியாது. அப்படியிருக்கும்

நம் இலட்சிய கல்லூரி நூல்நிலையத்தின்
கல்லூரி உதவியை நாடுகின்றான்.

ஆனால், அங்கும் எதிர்
பாராத விதமாகப் புத்தகம் இருந்தாலும்
அவனுக்கு ‘அளிப்பதற்குரிமை யில்லை’
யென்றசெய்தி யெட்டுகின்றது. சிலஅருமை
யான நூல்களிலே மிகஇன்றியமையாத சில
பக்கங்களைக் காணமுடியாது. அவை
கிழித்து எடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் சாணும்
போதுதான் மாணவர்களுக்கு ‘அளிப்
பதற்குரியனவில்லை’ என்பதன் கருத்துப்
புலப்படுகின்றது. மற்றவர்களும் நல்லநூல்
களைப் படிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம்
நம்மில் சிலருக்கு இருப்பதில்லை. இதனால்
நூல்நிலையமும் அரியநூல்களும் இருந்தும்
இல்லாதநிலையில் இருக்கிறோம். நூல்களைப்
பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம்
மாணவர்க்கு உண்டாகவேண்டும். ஆத
லால் வேண்டியோர்க்கு வேண்டியவைகளை
வேண்டிய சமயத்திற் கொடுப்பது என்ற
அடிப்படை நோக்கத்தின்பேரில் நூல்
நிலையம் இயங்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில்
மாணவர்களின் ஒத்துழைப்புத்தான் மிக
மிக முக்கியம்.

மாணவர்களுக்கிடையில் படிப்பிலே
போட்டியிருக்கவேண்டும், அப்படியிருந்
தாற்றான் ஒருவன் மற்றவர்களைவிடத்
தான் கேட்டிக்காரனாக வரவேண்டுமென
நினைத்து ஊக்கமுடன்கற்பான். இப்படியே
ஒவ்வொரு மாணவனும் கற்கமுற்பட்டா
னையின் கல்லூரி புகழடைவதிற் சந்தேக
மென்ன? சேலவைப் பாராது இடை
யிடையே பரீட்சைகள் வைத்துத் திறமை
யான மாணவனுக்குப் பரிசில்கள் வழங்க
வேண்டும் இதைப்பார்க்கும் மற்றவர்கள்
தாமும் பரிசில்பெற வேண்டுமெனத் துடித்
துப் படிப்பார்கள். கல்லூரி கல்வித்
துறையில் ஈடுஇணையின்றி விளங்கும்.

இறுதியாக, இம்மலரைச் சிறந்த
முறையிற் பதிப்பித்துத் தவிய சைவப்பிரகாச
அச்சகத்தார்க்கும், கட்டுரை கவிதைகளைத்
தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உதவியளித்த உதவி
ஆசிரியருக்கும் மற்றோர்க்கும் என்னுந்.

கூண்டிற் கிளி' சொன்ன கதை

அன்று நான் எனது நண்பனின் வற்புறுத்தலினால் அவனது வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது செந்தமிழின் தீஞ்சுவை விளங்க “உங்கள் வரவு நல்வரவாகு” என்ற கணீரென்ற குரல் கேட்டது. குரல் வந்த திக்கை நோக்கினேன். ஒரு அழகான பசங்கிளி ஒரு கூட்டிற்குள் இருந்தது. அது தன் கூரிய கருவிழிகளால் என்னை அன்புதும் பப் பார்த்தது. பின்பு அது தனது சோகமான சரிதையைக் கூறத் தொடங்கியது. இடையிடையே ஏற்பட்ட அதனது விம்மல்களை நான் நினைக்கும்போது என்னை துன்பத்தைச் சகிக்க முடியவில்லை.

“உங்களுக்கு, விநாயகர் கோவிலுக்கு முன்னால் இருக்கும் மருதமரத்தைத் தெரியுமென நினைக்கிறேன். அச்செழுமரத்தின் உச்சாரக் கொப்பில் ஒரு பொந்தில் எனது பெற்றோர்களோடு நான் வாழ்ந்து வந்தேன். அவ்வின்ப நாட்களை எண்ணுந்தோறும் எனது உள்ளம் பூரிக்கின்றது. எனது பெற்றோர்கள் ஒவ்வொருநாட் காலையிலும் எழுந்து (அவர்களோடு என்னையும் கூட்டிச் சென்று) அக்கருணையே வடிவான விநாயகரின் பொன்னடிகளைத் துதித்த பின்னர் இரை தேடச் செல்வார்கள். இருவரும் ஒருமித்தே எப்பொழுதும் செல்வார்கள். அவர்கள் எக்காரியத்திலும் கருத்தொருமித்தே வாழ்ந்து வந்தார்கள். சிறிது நேரம் கழித்து எனக்கு இருவரும் பழுவகைகளையும், காய்வகைகளையும் கொண்டு வருவார்கள். அவற்றை எனக்கு ஆசையோடு

ஊட்டியதை நான் என்றென்றும் மறக்க முடியாது. என் அன்னை என்னை விட்டுப் பிரியும்போது மிகவும் வேதனைப்படுவாள். ஆனால் இரை தேடவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகப் பொங்கும் துயரை ஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு புறப்படுவாள். அவள் எனக்குச் சிறுவயதில் பல நல்ல கதைகளைக் கூறி நற்போதனை செய்வாள். அவள் என்னிடம் காட்டிய அன்பை என்னை வர்ணிக்க முடியவில்லை. ஒருநாள் எனது தாயாரும் தகப்பனாரும் உணவு தேடச் சென்றார்கள். திரும்பி எந்தாயாரே தனியாக வந்தாள். இது எனக்குத் திகிலையும் ஆச்சரியத்தையும் கொடுத்தது. நான் எனது அன்னையை “அப்பா எங்கே?” என்று கேட்டேன். அவள் விசித்து விசித்து அழுதாள். அன்னையின் ஆரத் துயரத்தினால் நான் நடந்ததை ஒருவாறு ஊகித்தேன். ஆம், எனது தந்தையார் இறந்துவிட்டார். எனது பொங்கும் துயரை ஒருவாறு அடக்க முயன்றும் என்னை முடியவில்லை. என்செய்வது? “ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவாரோ?” அது முதல் என்னோடும் விதிவிளையாதத் தொடங்கியது. சிறிது காலத்திற்குள் எனது தாயாரும் அப்பாவின் பிரிவாற்றாது காலமானாள். பின்பென்ன? இப்பரந்த உலகில் நான் தனித்து விடப்பட்டேன். இனி நானே உணவு தேடச் செல்ல வேண்டும் என்று உணர்ந்த நான் எனது அன்னையின் உபதேசத்தின்படி ஒவ்வொரு நாளும் வைகறையில் எழுந்து விநாயகரைத் துதிசெய்து உணவு தேடச் செல்

வேன். இப்படியே நாட்கள் ஓடின. ஒருநாள் நான் ஒரு அழகிய பெண்கிளியைக் கண்டு அதனை மணஞ்செய்தேன். நாங்கள் இருவரும் தேனும் பாலும்போல் எங்களது வாழ்க்கையை நடத்தினோம். எங்கள் வாழ்வு இன்னும் ரசிக்கும்படி ஒரு மகவு பிறந்தது. பின்பு சொல்லவும் வேண்டுமா? எங்கள் வாழ்க்கை இன்பப் பாதையில் ஓடியது. மீண்டும் விதி சதி செய்தது. ஒருநாள் நாங்கள் இருவரும் மனதை மயக்கும் மாலேநேரம் வானத்தில் பறந்து விளையாடிவிட்டு ஒரு சோலையிலே பறந்து வந்திருந்தோம். அப்போது என் மனைவிகீழே இறங்கி உணவு சாப்பிட்டாள். நான் பசியாதபடியால் சாப்பிடவில்லை. நான் என் மனைவியை வரும்படி அழைக்க அவளால் பறக்க முடிய முடியவில்லை. காரணம் அவள் ஒரு வலையில் அகப்பட்டுவிட்டாள். தான். அந்தோ! நான் உதவிசெய்யமுன் அவ்வலையை வைத்த பாவி மனிதன் என் ஆருயிர் மனைவியை எடுத்துச் சென்றான். என் மனம் குமுறும் எரிமலை போலவும், கொந்தளிக்கும் கடல் போலவும் வேதனை செய்தது. நான் கதறினேன். அழுதேன். விழும்

தேன், புரண்டேன். ஆனால் அக்கொடுமனிதனின் வன்னெஞ்சம் இரங்கவில்லை. நான் மயங்கி விழுந்தேன். பின்பு கண் திறந்தபோது இறக்கைகள் வெட்டப்பட்டு இக்கூட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். இந்த வீட்டுப் பையன் நான் மயக்கமுற்றிருந்த நேரம் என்னை எடுத்து வந்திருக்கவேண்டும். என்னுடைய வாழ்வைக் குலைத்த அம்மனிதன் பெரும் பாவத்துக்குட்படுவான். என் ஆருயிர் மனைவியின் கதியும் பொந்தில் இருந்த எனது மகனின் கதியும் என்னவோ? அது தான் எனக்குப் பெரிய கவலையாயிருக்கிறது. பின் இச்சிறுவன் எனக்குப் பேசக் கற்றுக்கொடுத்தான். எனது வறண்ட வாழ்க்கையின் துன்பத்தை இச்சிறுவனுடன் பேசி விளையாடுவதிலேயே ஒருவாறு கழிக்கின்றேன்” என்று அக்கிளிகூறி முடித்ததும் நான் அசையவில்லை. “என்ன, மரம்போல் ஆடாமல் அசையாமல் இருக்கின்றீரே” என்ற நண்பனின் குரல்கேட்டு நான் திரும்பி நண்பனைப் பார்த்தேன்.

R. குழந்தைவடிவேல்,
Prpe. S. S. C' 'A'

கலைவாண! மறைந்தாயோ?

எந்த வார்த்தைகளை நம் காதுகளால் கேட்கக்கூடாதென்று நினைத்தோமோ, அதே வார்த்தைகளைச் சென்ற ஆகஸ்ட் 30-ம் திகதி கேட்க நேரிட்டது. கலைத்தொண்டு, ஹாவிய நடிப்பு மட்டுமல்ல, ஒரு தேசத்தொண்டனுமாகிய கலைவாணர் திரு. என். எஸ். கிருஷ்ணனை இன்று நாம்

இழந்து தவிக்கிறோம். தென்னகத்து மண்ணிலே பிறந்த கலைஞர்களில் தனிப்பெரும் சிறப்போடு வாழ்ந்த கலைவாணர், தாம் சம்பாதித்த பணம் முழுவதையும் ஏழை மக்களுக்குத் தருமம் செய்தார் என்றால் அது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய செய்திதான்.

“பணம் இல்லாத காரணத்தால் திருமணம் செய்யாமல் கண்ணீர் வடித்த கன்னியர்களுக்குத் திருமணம் நடத்தி மகிழ்ந்த கலைவாணர்;

தஞ்சையில் “புயல்அடித்த காரணத்தால் மக்கள் தவிக்கிறார்கள், வீடு வாசலில்லாமல் அலைகிறார்கள்” என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் தன் உடம்பை வருத்தி நாடகமாடி பணம் சேர்த்தும், இதர நடிகர்களின் வீடு வீடாகச் சென்று பத்துலட்சம் ரூபாயைச் சேர்த்தும், தஞ்சை மக்களுக்குப் பெரும் உதவி செய்த கலைவாணர்;

நடிகர்கள் எல்லோரும் கூடத்தாடிகள். அவர்களால் நாட்டுக்குக் கெடுதியே தவிர, நன்மை ஒன்றுமில்லை என்று பிரசாரம் செய்தவர்களுக்கு, தன் நடப்பாலும், பேச்சாலும் நடிகர்களால் நாட்டைத் திருத்த முடியும் என்று நிரூபித்த கலைவாணர்;

காந்தி மகானின் சிறந்த வழிகளிலே தன் வாழ்க்கையை நடத்தி, அவர் இறந்தபின் அவருக்கு ஸ்தூபிகட்டி வணங்கிய கலைவாணர்;

பொருள் வசதி இல்லாது கல்வி கற்க முடியாமல் தவித்த ஏழைச் சிறுர்களுக்குப் பொருள் உதவிசெய்து கல்வியூட்டிய கலைவாணர்;

“என்னால் நடக்க முடியும், பாட முடியும். ஆனால் அதை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட முடியவில்லையே” என்று தத்தளித்த கலைஞர்களுக்குப் புகலிடம் தேடித்தந்த கலைவாணர்;

ருஷ்யாநாட்டுக்கு நடிகர் தூது கோஷ்டியுடன் தலைமை தாங்கிச் சென்றிருந்தபொழுது ருஷ்ய நாட்டில் “கம்மூனியஸமும், காந்தியமும்” என்ற பொருள்பற்றிப் பேசிய கலைவாணர்;

காந்தியம் சலபமான முறையில் மக்களுக்கு நன்மைபயக்கிறது. ஆனால் கம்யூனிஸம் அபாயகரமான வழியில் சென்று நன்மையான இலட்சியத்தைப் பயக்குகிறது” என்று ருஷ்ய நாட்டில் பேசியபொழுது இந்தப் பேச்சை ருஷ்யநாட்டு மொழிபெயர்ப்பாளன் மொழிபெயர்க்க மறுத்ததால் அவனுடன் வாதாடி மொழிபெயர்க்கச் செய்த கலைவாணர்;

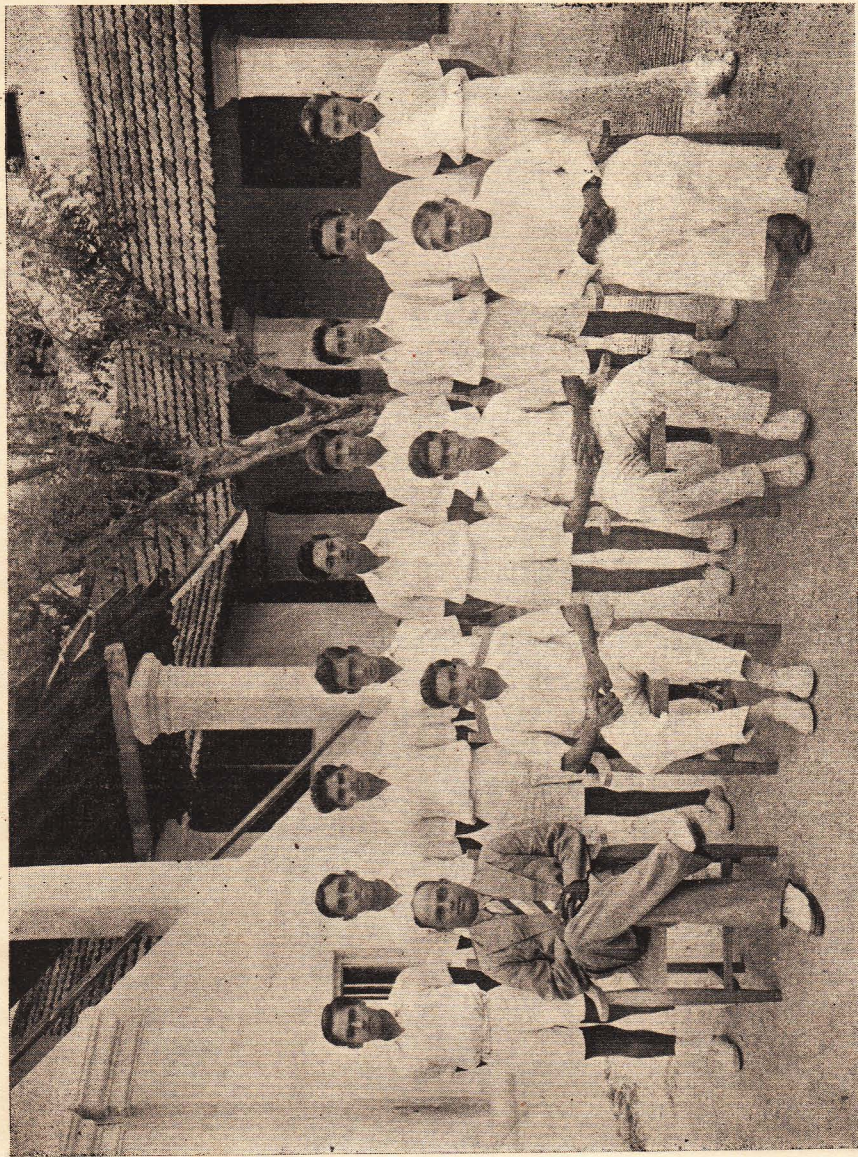
தன்னிடம் ஊதியம் பெற்று வாடும் தன் ‘கார்’ சாரதிக்குப் பாராட்டு விழா நடத்தி, அவனை அமர்த்தி மாலையிட்டு, தொழிலாளி, முதலாளியென்ற வித்தியாசம் பாராட்டாத பொதுவுடமைப் பெருந்தகை, இன்று தென்னகத்து மண்ணைவிட்டு வானகத்திற்குப் போய்விட்டார் என்ற செய்தி கேட்டால் “ஐயகோ! கலைவாண மறைந்தாயோ?” என்று ஓலமிடாமல் இருக்க முடியுமா?

நாம் என்ன செய்ய முடியும்? “எழுதி வைத்த எழுத்தை மாற்ற ஈசனாலும் ஆகுமோ? அழுதகண்ணீர் கொண்டு விதியை அழித்தெழுதப் போகுமோ?”

அவர் ஆத்மா காந்தி அடைய இறைவனை வேண்டுவோமாக.

க. சிவானந்தன்,
Prep. S. S. C. ‘C’.

1957 CRICKET TEAM — SECOND ELEVEN — CHAMPIONS

Standing (L. to R.): A. H. M. Asraff, K. Mahendranayagam, C. Arunasalam, J. Ranjit Rajeshwaran, R. Sitsa-
 besan, T. Sri Vigneswarajah, M. Sivasubramaniam, M. Nadarajah, T. Selvarajah.
 (Seated) The Physical Director, S. Sathananthan (Capt.) S. Sivasundaram (V. Capt.) The Vice-Principal.

நான் இலங்கைக்கு முதன் மந்திரியானால்.....

ஈழநாட்டின் இனிய நல்வாழ் விற்கு அத்திவாரம் இத்தீவின் பொரு ளாதாரம். இப்பொருள் பெற்று மக்க ளுய்ந்து அறம்செய்தின்புற்று வாழ ஏற்றதலைவன் வேண்டும். இம்மக் களையும், மக்கள் பெறும் பொருள் வளத்தையுஞ் சிறக்கச் செய்பவன் தலைவன். இதனால்தான் பண்டைத் தமிழ்மூதாட்டி “நீருயர நெல்லுயரும் நெல்லுயரக் குடியுயரும் குடியுயரக் கோனுயர்வான்” என்றார்.

ஆகவே தலைவனின் உயர்வு பொருளாதார உயர்ச்சியைப் பொறுத் திருக்கின்றது. நான் உண்மையாகவே உள்ளத்தெளிவுடன் கள்ளங் கபட மற்ற சிந்தனையுடன் கூறுகின்றேன். இக்காலத்தில் சிறுபான்மைக்கட்சி யாருள், ஒருவனாகிய நான் பிரதம ராக வருவேனென்பது பகற்கனவே, ஆயினும் அப்படிப் பிரதமராக வந்து விட்டேனான் என்ற உடல், பொருள், ஆவிமூன்றும் இந்நாட்டுமக்களின் சுக வாழ்விற்கே அர்ப்பணித்துவிடுவேன். தற்போது இவ்விலங்கையின் மொழிப் பிரச்சனை என்பதொன்று எழாமலே சமரசமாகத் தீர்த்துவிடுவேன். பல மொழிகள் பேசும் பலநாடுகளின் தலைவர்களைக்கொண்ட ஒரு விசேட மத்தியஸ்த சபையைக் கேட்பேன். அவர்களின் அறிக்கையை மக்கள் விளங்குமாறு தெளிவுபடுத்தி அவர் கள் தீர்மானித்ததை எனதுநாட்டிலே ஊர்ஜிதம் செய்துவிடுவேன். இதனால் நாட்டிற் சமாதானக்குறைவு தாண்டவ மாடாது. நிம்மதியாய் மக்கள் வாழ வழிகாட்டுவேன். சுயநலம் என்பது

என்னிடம் அற்பமும் இல்லாத வகையில் நாட்டைச் சீர்செய்வேன்.

எனதுநாடும் நாட்டுமக்களும் சாதி சமய பாகுபாடின்றிவாழ வழிதேடு வேன். இதற்காக ஒருபகுதியாரை வேலைநீக்கஞ்செய்து மற்றைச்சாகியத் தார்க்குதவிபுரிய முன்வரமாட்டேன். இலங்கையில் பொருளாதாரம் கமத் தொழில், கைத்தொழிலிலும் இலங்கை விளைபொருட்களிலும் பிரயோசனம் தேட வழிகோலுவேன். ஆயிரக் கணக்கான விளைநிலங்கள் நிலச் சுவான்தாரர்களால் கொள்ளப் பட்டுள்ளன. இவர்களின் நிலங்களிற் பெரும்பகுதியைப் பிரிவிட்டு மக்க ளுக்குக் கொடுப்பேன். தேயிலை, இறப்பர், கறுவா, ஏலம், தென்னை, கொக்கோ, நெல் இவற்றை விளைவில் உயர்த்திப் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து இலாபமடையச் செய்வேன். ‘சீமெந்து’ கண்ணாடி கடுதாசிபோன்ற பலவகைக் கைத்தொழிற்சாலைகளை நிறுவுதல்; உடைக்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளையும் பஞ்சு, பட்டு விளைநிலங்களையும் விருத்திசெய்தல்; அரசாங்கம் குறைந்த விலையிற்பெறும் பொருட்களைக் குறைந்த விலையிற் செலவிடல்; வருடந்தோறும் மக்க ளுக்குத் தேவையான உணவுவகை களையும், அவற்றின் அளவுத் திட்டங் களையும் அறிதல்; பார்பண்ணைகளை யமைத்துச் சீர்பட நடத்துதல்; தற் போது இத்திட்டங்கள் யாவும் நடந்த போதிலும் மக்களுக்குப் பயன்படாது இருட்டுச்சந்தையாளர்க்குதவி புரிவதா யிருப்பதுபோன்றிருக்கவிடாது தடுத் தாவனபுரிதல்; இலங்கையின் பொரு

ளாதாரம் மேல்வர என்னால் இயன்ற புதிய பலதிட்டங்களையும், திட்ட விற்பன்னர்களின் ஆலோசனையையும் பெற்றுப் பொருளாதாரம் சீரோங்க வழிசெய்தல் ஆகியனவற்றைச் செய்வேன்.

மக்களின் மொழி, மதம், கலாச்சாரம் இவற்றில் சுதந்திரம் உண்டா என்பதை ஆராய்வேன். இந்நாட்டின் கல்வி நாட்டுமக்களின் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுமா என்பதைச் சிந்தித்து நல்ல முறையான “வார்தா” திட்டம் போன்ற கல்வித்திட்டங்களையும் பல இடங்களிலும் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவ வழியுண்டா என ஆராய்ந்து ஆவனபுரிவேன். நுண் தொழிற்கல்வி நிலையங்கள் நிறுவ வழிதேடுவேன். விஞ்ஞானம், வைத்தியம், கலை இவற்றில் ஆராய்ந்து பலதுறைக்கலை பயில வழிதேடுவேன். தற்போது நமதுநாட்டில் வைத்திய

வசதிகளும் சுகாதார தேவைகளும் மிகமிக வேண்டப்படுகின்றன. அவற்றைச் சீர்செய்து மக்கள் உடல் நலங்களைப் பாதுகாக்க வழிதேடுவேன்.

தன்னாலும் தன்பரிசனத்தாலும் பிறராலும் மக்களுக்குத் துன்பம் நேராதுயிர்களைக் காப்பாற்றுங் கடைமையுடையவன் தலைவன். இத்தகைய திறமைவாய்ந்த தலைவனை முதன்மந்திரியாகக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே நான் மக்களுக்கு எவ்வித இன்னலும் நேராதவாறு காப்பாற்றுவேன். கல்லோயாப் பள்ளத்தாக்கில் நிகழ்ந்த அட்டுழியங்கள் போன்ற செயல்கள் நான் பிரதமராக இருந்தால் தலைகாட்டவிடேன். சுதந்திரமாய் வாழ்ந்து மக்களை நேசித்துப் பாரபட்சமின்றி நிர்வகித்து நாட்டைச் சீராக நடத்துவேன். என்கனவு நனவாகுமா?

கா. பரமசோதி,
G. C. E. 'B'

இலங்கையும் கைத்தொழிலும்

இலங்கையில் கைத்தொழிலை விருத்திபண்ணக்கூடிய மூலப்பொருள்கள் பல இருப்பினும் இதுவரையில் இலங்கையில் கைத்தொழில் விருத்தியடையாதது பெரிதும் விந்தையே. பொருளாதார நெருக்கடியில் மூழ்கி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் மோதிக் கஷ்டப்படும் இலங்கை ஏன் இன்னும் கைத்தொழிலை விருத்திபண்ணி நாட்டைக் காக்க முன்வரத் தயங்குகின்ற தென்பது மக்களுக்குப் பெரிதும் வியப்பாக இருக்கிறது. திறமையற்ற - பொறுப்புணர்ச்சியற்ற - பொதுநலமற்ற - செயற்றிறமை

யற்ற அரசாங்கங்கள் இலங்கையின் கைத்தொழிலுக்கு மண்போட்டதெனின் அதைமறுக்க முன்வரயாரும் துணியார். இலங்கையுத்தத்தால் கஷ்டப்பட்டபொழுது சுபீட்சமடைய எண்ணிப் பல கைத்தொழில்களை விருத்திபண்ண முற்பட்டது. எத்தொழிலை ஆரம்பித்தினும், நஷ்டமடைந்து நாட்டுப்பணத்தைக் கரியாக்கிய பூ. என். பி. அரசாங்கம் தாம் தொடங்கிய கைத்தொழிற்சாலைகளால் படுதோல்வி யடைந்து தலைதூக்க முடியாதநிலை யடைந்தது; நீர்கொழும்பில் ஆரம்பித்த “பீங்கான் கோப்

பைத் தொழிற்சாலை” துண்டுதுண்டாக உடைந்து நாசமாகியது. மாதம் பையிற் தொடங்கிய “அசிற்றிக் அசிற்” தொழிற்சாலை எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மேற்பட்ட ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. சீதுவையில் ஆரம்பித்த சாராயத்தொழிற்சாலை ஒருவரும் அறியாமல் அரசாங்க நிர்வாகத்திலிருந்து நழுவிவிட்டது. இன்னும் நாட்டின் நாலாமூல்களிலும் தொடங்கிய கயிற்றுக் கைத்தொழிற்சாலைகளும் நெசவுக் கைத்தொழிற்சாலைகளும் ஒரு பாவமுமறியாத நாட்டுக் கண்ணிகைகளின் வயிற்றில் மண்ணைப்போட்டு, வாழ்வுகளைக் குட்டிச் சுவராக்கின. வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் பொருளாதாரநெருக்கடியும் குறையும் என்று எண்ணி மக்கள் மகிழ்வடைந்தனர். ஆனால் ஆசைகாட்டி மோசம்செய்யும் தாசியைப்போல் இத்தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மக்களுக்குப் பெரும் மோசத்தையும் பெரும்ஏமாற்றத்தையும் உண்டாக்கிவிட்டன.

ஆரம்பத்திலே இலங்கையின் கைத் தொழில்களாகச் சட்டி பாளை வளைதல், கயிறுதிரித்தல், பாய் பெட்டியிழைத்தல், கல் வெட்டுதல்போன்ற இன்றோரன்னவை அரசாங்கத்தின் ஆதரவின்றிப் பொதுமக்களின் பொறுப்பில் நடந்துகொண்டிருந்தன. பொதுமக்கள் அன்றாட வாழ்க்கையைக்கொண்டு நடத்த இம்முயற்சிகளில் லீடுபட்டனரேயன்றிக் கைத்தொழிலை விருத்திபண்ணும் நோக்கத்துடன் இருக்கவில்லை. அதற்காய சக்தி மக்களிடம் இருக்கவும் இல்லை. இன்னும் இலங்கையின் சிலபாகங்களில் இந்தக் குடிசைக் கைத்தொழில்கள் எவ்வித வளர்ச்சியும் இன்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்று காங்கேசன்

துறையில் இருக்கும் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையைத் தவிர ஏனையவற்றின் நிலை பரிதாபத்துக் கிடமா யிருக்கின்றது. நாட்டில் காளான்களைப் போல் முளைத்த குட்டிக்கைத்தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருந்த இடந்தெரியாது மறைந்தன. எதிலும் அது பவம் இல்லாத யுன், என். பி. அரசாங்கம் கடுதாசிகளில் போடப்பட்ட திட்டங்களை நம்பிக்கொண்டு தொழிலை நடத்தும்போது உண்டாகும் பிரச்சனைகளை மேற்கொள்ள முடியாது கஷ்டப்பட்டது. சுயநல எண்ணத்திலே கைத்தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினதே யொழியப் பொதுமக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து இவை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இவை வீழ்ச்சியுற்றன.

இலங்கையில் கைத்தொழில் கீழ்நிலையடைய முக்கியகாரணம் அவைகளின் உற்பத்திப் பொருட்கள் தரத்தில் மிகவும் குறைவுபட்டதேயாகும். அவை மக்களின் மனதைக் கவரவில்லை. ஒப்பசெப்பமாகக் கண்ணுக் கழுகாகச் செய்யப்படவில்லை. அதுவுமன்றி இதேதருணத்தில் ஜப்பான், இங்கிலாந்துபோன்ற நாடுகளில் செய்யப்பட்ட நேர்த்தியான கண்ணைக் கவரும் அழகான பெலமானதிறமான பொருட்கள் இலங்கையில் மலிவான விலைக்குக் கிடைக்கவே இலங்கையின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இலங்கையின் கைத்தொழிலை ஒரு உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால், இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியை நீக்கவேண்டுமானால்—முதலில் இலங்கை இளம்வாலிபர்களைக் கைத்தொழிற் பயிற்சிக்காக அந்நியநாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

இல்லையேல் கைத்தொழில் நிபுணர்களை இங்கு வருவிக்கவேண்டும். கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்கட்குத் தக்கசம்பளமும்—தொழில் விருத்திக்குப் போதிய ஆதரவும்—தளபாடங்களும் கொடுத்துதவவேண்டும். இலங்கையின் தொழிற்சாலை உற்பத்திகள் மக்கள் மனதைக் கவரத்தக்க திறமையுடையனவாய் இருக்கவேண்டும். அத்துடன் மேல்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதிப் பொருட்களைத் தடுத்து அக்குறையை எம்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களால் பூரணப்படுத்தவேண்டும். சுதேசமக்களும், அரசாங்கமும் சுதேச பொருட்களுக்குக் கூடியமதிப்புக்கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டும்.

கொழும்பில் உள்ளதுபோல் விற்பனை இலாக்காக்களை நாட்டின் பலஇடங்களிலும் நிறுவவேண்டும். தலைசிறந்த கைத்தொழில் நிபுணர்களின் தலைமையின்கீழ்த் திறமையான உபகரணப் பொருட்களுடன் இலங்கையில் கைத்தொழில் மறுமலர்ச்சியைப் பெறுமாயின் இன்று சுதந்திர இலங்கையை வாட்டிக்கொண்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் ஒழிந்து நாடு சுபீட்சமடைய வழியுண்டாகும் என்பது திண்ணம்.

க. மகாதேவன்,
S. S. C. 'C'

கடவுள் விரும்பும் காணிக்கை

சிவநேயச் செல்வர்களா, உங்கனையே கேட்கின்றேன். பிறருடைய துன்பங்களை நீக்குவதால் வைத்தியநாதன் எனப் பெயர்பெற்ற நம் கடவுள் விரும்பும் காணிக்கை எது? பாரிலே பசித்தோர் பலரிருக்க விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நம் கடவுள் உணவுப் பொருள்களை நமக்களியுங்கள் என்று கேட்டாரா? தம் உடலிலேயுள்ள இரத்தம் வியர்வையாகச் சிந்தவும் சலியாது உழைப்பவர்களது உணர்ச்சிகளைப் பணத்திமிரால் அடக்குவதா? அன்றி அவர்களைக் கொண்டு சொற்கள் சொல்லி கம்பு, கை, கால் கொண்டு அடித்து அடக்குவதா? ஒருவன்மேல் பொருமையுற்று அவனைக் கொன்று அவனது உதிரத்தின்மீது நின்று சந்தோஷ ஆரவாரங் கொட்டுவதா? பணத்தின் கர்ச்சனை கொண்டு, மன அமைதி கொண்டிருக்கும் அடியார்

களைத் துன்புறுத்துவதா? கோவில் ஒருவரின் பரம்பரைச் சொத்தெனச் சொல்லி அக்கோயிலில் ஏழை எளியவர்களை அடக்குவதா? மதுவண்டு மயங்கித் தம்நிலை மறந்து பலர் நடுவில் நடனமாடும் பரத்தையரைக் கோவில் முன்றலிலேவைத்து ஆட்டுவிக்கும் காட்சியா? அன்றிக் களியாட்ட விழா வோ, காணிவலோ என ஐயுறும் வண்ணம் நடாத்தும் திருவிழாவா? பச்சிளங் கன்றுகளுக்குப் பால்விடாது கறந்து மற்றோர் புகழ்ச் செய்விக்கும் பாலாபிஷேகமா? இருட்டுச் சந்தையினுள் உணவுப்பொருட்களை அடக்கி வைத்து வியாபாரம் என்ற பெயரில் ஏழை எளியவர்களின் பணத்தைப் பறித்த பண்பிலார் செய்யும் அன்ன தானமா? அன்றி அவர்கள் வைக்கும் தண்ணீர்ப் பந்தல்களா? அவர்கள் கட்டுவிக்கும் கோவிலா? அறச்சாலை

கள் என்ற பெயரில் விளங்கும் மறச் சாலைகளா? “பசிக்கிறது தாயே, ஒரு பழம்கொடு” என இரக்கும் மாண்டினை மாடாக மதித்துத் தூற்றிவிட்டுத் தட்டம் நிறையப் பொருள் கொண்டு சென்று செய்விக்கும் அர்ச்சனையா? எச்சிற் கையாற் காக்கையை விரட்ட மாட்டாதவன் பிறர்மத்தியில் கொடுக்கும் செப்புச்சல்லியா? ஒதுங்க இடமின்றி மக்கள் இருக்கும் நாட்டிலே பல இலட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்படும் அடக்கமற்ற மானிகைக் கோவிலா? உடுக்க ஒருமுழம் கேட்டால் உதைத்துத் தள்ளுபவர்கள் அலங்கார வேலைகட்கும், வாகனங்கட்கும், வாணங்கட்கும் கொடுக்கும் பணமா? தீண்டாதார், தீண்டாதார் என்று கூறி ஏழை எளியவர்களை விரட்டி அடிப்பதா? பணச்செருக்கால் தாம் செய்வதறியாது செய்வதை ஏழை மக்கள் பார்த்துக் கண்ணீர் சொரிய பணக்காரரும் பஸ்களால் வதைக்கப்படும் வாயில்லாச் சீவன்களின் பரிதாப ஓலமா? அன்றிக் கொலையாளிகளின் எக்காளச் சிரிப்பா? எம்பெருமான் வேண்டுவது எது? ஏன் திகைக்கின்றீர்கள்? ஏன்வாய்மூடி மௌனிகளாக நிற்கின்றீர்கள்? கூறுமின்! கூறுமின்! ஏழைகளின் மேல்கொடுஞ்சொல்லம்புகளைத் தொடுத்த நா இப்பொழுது அசைய மறுக்கின்றதா? என் அருமைத் தோழர்களே, விளம்புமின்.

மேற்கூறியவைகள் அல்ல எம்பெருமான் வேண்டுவது. பின்வருவனவே நம்பெருமான் வேண்டுவது: இரந்தோர்க்கு இல்லையெனது பழந்தண்ணீராயினுங் கொடுப்பதும், அறநெறியில் பணஞ் சேர்ப்பதும், அதைக் கொண்டு பெருமையற்ற முறையில்

தான தருமங்களை இயன்றளவும் ஏழை எளியவர்கள் பொருட்டுச் செய்வதும், வாயில்லாப் பிராணிகளைத் தம்நலப் பொருட்டு வதையாது அவைகளைக் காப்பதும், பிறர் நன்மையைத் தன் நன்மையாகக் கருதிப் பணம்படைத்தோர் ஒழுக்கத்துடன் பாரபட்சமற்ற முறையில் நடக்கும் வைத்தியசாலைகளையும், அன்னசாலைகளையும், பாடசாலைகளையும் அமைத்தலும், கிணறு, குளம் வெட்டலும், அனாதைப் பிள்ளைகளைத் தாம் எடுத்து வளர்த்தலும், அனாதைகள் ஆச்சிரமம், பிரயாணிகள் தங்கும் மடங்கள், அங்கவீனர், வயோதிகர் இல்லங்கட்டுவித்தலும் படிப்பு வாசனையற்ற பாமரமக்கட்குக் கல்வியுடன் சமய போதனைகளையும் ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர்களைக் கொண்டு அறிவித்தலும், தன்னடக்கத்துடன் மன அமைதி யுறுதலையும், உண்ணும் போது யாவர்க்கும் ஒருபிடி உணவும், பசுவிற்கு ஒருகை பச்சனவும், இவை இல்லாத விடத்துப் பிறர்க்கின்னுரையும், தம்மிடம் வைக்கும் கருணையைப் பிற உயிர்கள்மேல் வைத்தலையுமே எம்பெருமான் வேண்டுகின்றார். யாவர்க்கும் எளிதாகிய இதையே திருமுலர்,

“யர்வர்க்கு மாமிறை வர்க்கோந் பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு விற்கோந் வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதோந் கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க்கின்னுரை தானே”
என்றார்.

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாள் என்னும் சொற்றொடருக்கு இலக்காக இன்னொரு உயிரின்மேல் அன்பை வைப்பதே கடவுட்கு நாம் செலுத்தும் காணிக்கை.

“உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்வேது”
என்றார் சுவாமி விபுலானந்தடிகள்.

மேற்கூறியவைகளை ஒருவன் ஏழைகளின் நன்மையின் பொருட்டு எடுத்துக் கூறினால், அவன் பொது வுடமைவாதி, கோவிலை இடிப்பான், குளங்களைத் தூர்ப்பான் என்றுரைப்பார்கள் பணக்காரரும் பல்பல்கள். சகுதியாகச் செயலில்காட்ட இறங்கினால் அவன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன், விக்ரகங்களைப் புரட்டுவான், படங்களை எரிப்பான், ஆதலால் அவனை அடியுங்கள், உதையுங்கள் என்பார்கள் சிலர். ‘அல்லறப் பட்டு ஆற்றது அழுதகண்ணீர் கூரிய வாளை ஓக்கும்’ என்பதை நாம் உணருங் காலம் எப்போதோ யாமறியோம்.

ஆனாலும் அக்காலம் வெகுதூரத்தில் இல்லையென்பது நிச்சயம். எமக்குக் காவியங்களும், சரித்திரங்களும் இதை நிரூபித்தாலும் நாம் ஏன் அதை மறுக்கிறோமோ நாமறியோம். என்று ஏழைகளின் முகம் மலர்கிறதோ அன்றே சைவம் வளரத்தொடங்கிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. அன்றே மக்களும் கடவுள் விரும்பும் காணிக்கையைச் செலுத்தியவர்களாவார்கள். ஆதலால் சைவ இளைஞர்களே! ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைப்பதன் மூலம் இறைவனுக்கு நம் காணிக்கையைச் செலுத்த விறுகொண்டெழுமோமாக.

V. கந்தசாமி,
S. S. C. 'F'

நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்

“நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்” என்று பாரதியார் போற்றிய செந்தமிழ்க் காப்பியத்தை இயற்றித் தமிழினத்துக்குப் பெருமை யளித்தவர் இளங்கோவடிகள். நெடுஞ்சேரலாதன் என்பான் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே சேரநாட்டினைக் கோல்கோடாது அரசுசெலுத்தி வந்தான். இவனுக்கு செங்குட்டுவனென்றும் இளங்கோவென்றும் இரு ஆண்மக்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் இளையவரான இளங்கோ, தமது தமையனுக்குரிய அரசியலில் தமக்கு எத்தகைய உரிமையும் வேண்டாமென்று கூறிவிட்டுத் துறவறநெறியை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

தமிழ்நூற்பரப்பிலுள்ள காப்பியங்களில் முதன்முதற்றோன்றிய காப்

பியம் சிலப்பதிகாரமேயாகும். இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழையும் பற்றிய பல வரலாறுகளை நாம் இன்றும் நன்கு அறிந்துகொள்ள ஏதுவாயிருப்பதும் இக்காப்பியமே யாகும். இக்காப்பியத்தின் கதை வளர்ச்சிக்குச் சிலம்பு காரணமாக இருந்ததாதலின் “சிலப்பதிகாரம்” என்று அடிகளார் இதற்குப் பெயரிட்டார். மணிமேகலையின் ஆசிரியரான கூலவாணிகன் சாத்தனார் “முடியுடை மூவேந்தருக்கும் உரிமையாதலின் கண்ணகி கதையைத் தாங்களே பாடியருளவேண்டும்” என்று கேட்க அதற்கிணங்கிச் சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடினார். இளங்கோவடிகள்,

“அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம்கூற்றுவதும் உரைசால் பந்தின்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும் ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதும்

தூழ்வினைச் சீலம்பு காரணமாக்
சீலப்பதிகார மென்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள். ”

என இந்நூலின் பதிகத்திற் கூறிச்
செல்லுகின்றார்.

சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுக
ளெனும் முப்பெரும் தமிழ்நாடுகளைப்
பற்றியும், அக்காலத்தில் இந்நாடுகளில்
வாழ்ந்த தமிழ்மக்களின் வரலாறு
களைப்பற்றியும் நமக்கு இஃதெடுத்
துரைக்கின்றது. இக்காப்பியத்தின்
பின் தோன்றிய காப்பியங்களாகிய
இராமாயணம், பாரதம் முதலியன
ஆரியருடைய கதைகளை அடிப்படையாகக்
கொண்டு தோன்றியுள்ளன. ஆனால்
இதுவோ தமிழ் நாட்டிற்
பிறந்து வளர்ந்த கண்ணகிதேவியின்
கதையைக் கூறும் தனிப்பெருமை
படைத்து விளங்குகின்றது. இந்நூலா
சிரியர் ஆருகதக்கொள்கையுடையவ
ராயினும் ஏனைய மதங்களின் சிறப்
பியல்பை எள்ளளவாயினும் குறைத்
தாரில்லை.

வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்
யாக் காவிரியாருனது கடலொடு
கலக்கும் கழிமுகத்திலே காவிரிப்பூம்
பட்டினம் இயற்கையழகும் செயற்கை
யழகும் பொலிந்து சோழநாட்டின்
தலைநகராக விளங்கிற்று. முழங்கு
கடல்குழந்த பழம்புனி முழுவதும்
ஒருங்கு திரண்டுவரினும் வழங்கக்
குறையாத பெருந்திரு நிறைந்த அப்
பதியிலே பெருகிதிக்கிழவனென
வாழ்ந்த வணிகனொருவனிருந்தான்.
அவன்பெயர் மாநாய்கன் என்பது.
அவனுக்குக் கண்ணகி யென்னும்
பெயர்பூண்ட மகளொருத்தி யிருந்
தாள். அவள் அழகுக்கும் கற்புக்கும்

அரசியென்று ஏனைய மாதர்களாற்
பாராட்டப்பட்டாள்.

“போதிலார் தீருவினள்,
புகழடை வடிவென்றும்
தீதிலா வடமீனின்
திறமவள் திறமென்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த
வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங்
கண்ணகியென்பாள் மன்னே.”

பலவகைச் சிறப்பிலும் மாநாய்
கனுக்கு ஒப்புடையவனான மற்றொரு
வணிகனும் அங்கிருந்தான். அவன்
பெயர் மாசாத்துவான் என்பது. அவ
னுக்குக் கோவலன் என்னும் பெயர்
கொண்ட மகனொருவ னிருந்தான்.
அவன் அறிவிலும் ஆற்றலிலும்
சிறந்து விளங்கினான். பதினாறுட்டைப்
பராயத்தனான கோவலனுக்கும், பன்
னீராண்டு வயதையுடைய கண்ணகி
க்கும் திருமணம் செய்துவைக்கப் பெற்
றோர் விழைந்தனர்.

நீலப்பட்டால் ஆகிய விதானத்
தின்கீழே நிறுத்திய முத்துப்பந்தரிலே
கண்ணகியைச் கோவலன் முறைப்படி
மணஞ்செய்தான். அன்று தொட்டுக்
கோவலனும் கண்ணகியும் அன்பும்,
அறமும், இன்பமும்பொலிய வாழ்க்கை
நடத்தினர். கோவலன் கண்ணகி
பால் மிகுந்த தண்ணளிகாட்டி,

“மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!
காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!
அரும் பேறந் பர்வாய்! ஆருயிர் மருந்தே!
பெருங்குடி வணிகன் பெருமடமகனே!
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ!
அலையிடைப் பிறவா அமிழ்தே யென்கோ!
யாழ்டைப் பிறவா இசையே யென்கோ!”

என்று பாராட்டி மகிழ்ந்திருந்தான்.
தெய்வமுற்ற சாலினிஎன்னும் வேட்டு

வப் பெண்ணும் கண்ணகியின் பெருமையை மணியனைய மாண்புடைச் சொற்களால் விவரிப்பதை

“இவளோ
கோங்கச் செல்வ் குடமலையாட்டி!
தேன்றமிழ்ப்பாவை செய்வக்கோழந்து!
ஒருமாமணியாயுலகுக் கோங்கிய
தீருமாமணி”
என்று புலப்படுத்துகின்றார்.

கோவலனும் மாதவியும் போட்டியாகப் பாடும் பாட்டுக்கள் கானல்வரியென்னும் பகுதியிலேயுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள பாடல்களைப் பார்க்கும்பொழுது மொழிக்குமொழி தித்திக்கின்றது. அதிகமான பாடல்கள் இசைநயமும் பொருள்வளமும் மிக்கனவாய்ப் படிக்குந்தோறும் நல்லின்பந்தருகின்றன. சிறியபிளவு காரணத்தினால் கோவலன் மாதவியை முற்றாக வெறுத்தபோதிலும், மாதவி கோவலனைச் சிறிதாவது வெறுக்கவில்லை. விலைமாதராகவிருந்தும், “மாலை வாராராயினும் நாளைக்காலை காண்குவம்” என்றுகூறி மாதவி வருந்தினாள். இதனிலிருந்தே மாதவியும், கண்ணகியைப்போன்று கற்புடைய பெண்ணேயென்று அறிந்துகொள்ளலாம். கோவலன் இறந்தபின்பு, மாதவி தனது மகள் மணிமேகலையைத் துறவற நெறியிலேயே புகுத்தினாள். மணிமேகலை தனது மகளாகவிருந்தும், கண்ணகியின் மகள் என்று கூறுவதற் பெருமையடைந்தாள்.

சங்கத்தமிழ்மாலை பெற்ற நதிகளுள் சாலச்சிறந்தது வையையாறு. இவ்வாற்றங்கரையிலேயே எண்குணத்தவனுள் ஈசன் செம்மனச்செல்விக்கு மண்சுமந்தவன். இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த ஆற்றங்கரையினிலே

விளங்குவதுதான் கற்றவர் விரும்பும் மதுரைமாநகரம். இம்மாநகரிலேயே கோவலன் அநியாயமாகக் கொலையுண்டான். அரசியின்சிலம்பைக் கள்வாடிய கள்வனைக் கண்டுபிடித்ததைக் கேட்ட அரசன் தன் காவலாளரை நோக்கி “அக்கள்வனைக்கொண்டு சிலம்பையும் கொணர்க” என்று கூறக்கருதினான். ஆனால் முன் செய்தவினை வருத்துங்காலம் வந்தமையாலும், தன் தேவியின் ஊடல் தணிக்கும் நோக்கத்தால் மனம்மாழ்கி இருந்தமையாலும் “கொண்டுவா” என்றுகூறுது “கொன்று வா” என்று கூறினான். இச்சொல்லே கோவலனின் கொலைக்குக் காரணமாயிற்று; இவ்விடத்திலேயே விதி சதிசெய்துவிட்டது; கோவலன் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையே அவனை இப்பிறப்பிற் படு குழியிற் தள்ளியது.

கோவலன் கொலையுண்டதைக் கண்ட கண்ணகி துடித்தாள்; அரற்றினாள்; கொதித்தாள்; கண்ணீர் தாரை தாரையாக நயனங்களினின்றும் வழிந்தோடக் கண்ணகி பாண்டியராசனின்முன் காணப்பட்ட காட்சியை ஆசிரியர் “மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும், கையில் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும்” என்று படம்பிடித்தது போன்று காட்டுகின்றார். கண்ணகி, தனது கணவன் கள்வன் அல்லவென்று நிரூபித்தாள். “பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட யானே அரசன்? உண்மையில்யானே கள்வன்!” எனக்கூறி உயிர்துறந்தான் அரசன். வளையாத செங்கோல் வளைந்ததைக் கண்டதும், உயிர்நீத்து அரசநீதியைக் காப்பாற்றினான் அரசன். சிலப்பதிகாரமும்,

“தாழ்ந்த குடையன்; தளர்ந்த செங்கோலன்
பேர்ன்செய் கொல்லன் தன்சோற்

கேட்டயானே

அரசன்? யர்னே கள்வன்!

மன்பதை காக்குந் தேன்புலங்காவல்

என்முதற்பிழைத்தது; கேடுகவேன்னுயுளேன்
மன்னவன் மயங்கி வீழ்ந்தனனே”

என்று கூறுகின்றது. கண்ணகி
வடித்த கண்ணீர் அரசனின் வாழ்
வைக் குலைத்தது. அதனாலன்றோ திரு
வள்ளுவரும்,

“அல்லற்பட்டாற்று தழநகண்ணீரன்றே
சேல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை”

என்று கூறுகின்றார்.

இளங்கோவடிகளின் தமையனான
வீரவேந்தன்சேரன்செங்குட்டுவன் பல
புலவர்களாற் பாராட்டப் பட்டவன்.

அவன் தன்னையெதிர்த்த ஆரியவரசு
ரிருவரை வெற்றிகண்டு, சிறைப்படுத்
திக்கொண்டு, இமயமலையிலே தன்
கொடியைப் பொறித்துக் கடவுளுக்கு
வேண்டிய தல்லெடுத்துக் கங்கையில்
நீராடிக்கொண்டு வஞ்சிமா நகரை
யடைந்து பத்தினிக் கடவுளுக்குக்
கோயிலெடுத்து விழாக் கொண்டாடி
னான். இலங்கையையாண்ட முதலா
வது கயவாகுமன்னன் இலங்கைபிற
கண்ணகி வழிபாட்டைப் பரப்பினான்.
இலங்கையில் இன்றும் கண்ணகி
வழிபாடு நிலவுகின்றது. இங்ஙனம்
இன்பம் நல்கும் சிலப்பதிகாரத்தை
விருப்பமுடன் கற்று இன்புற்று
உய்வோமாக.

K. சிவபாதசுந்தரம்,

Jr. H. S. C. 'B'

ஏமாற்றம் யாருக்கு?

[சரித்திர குடியியற் கழகத்தினால்
நடிக்கப்பட்ட “மலர்ந்தவாழ்வு” நாடக விமர்சனம்]

பாலு: டேய் கோபு, இராத்திரி உவங்
கடைகூத்தைப் பார்த்தியோ....?

கோபு: பார்த்தேனே ...

பாலு: பார்த்தேனே யாம் ... போடா
முட்டாள்... சுளையாக ஒரு ரூபா
யைக்கொண்டுபோய் இவன்களுக்குக்
கொடுத்தியே? இந்தக்கண்ணுவினைப்
பார்க்கிறநேரம் அல்வா மாதிரி ஒரு
புதுப்படமும் லட்டுமாதிரி ஒருபழம்
படமும் பார்க்கலாமே அதுவும்
ரூறுக்கு (Tour)ப் போவதற்கு என்று
நடத்திய ‘கேலி’க்கூத்தெல்லே உது....

கோபு: நானும், முதல்ல, சரித்திர
குடியியற் சங்கத்தாரின் மலர்ந்த
வாழ்வைப்பற்றி இப்படித்தான்

நினைச்சேன்.... ஆனால் இப்போ....
அதை அப்படியே மாற்றவேண்டும்....

பாலு: டேய்... உனக்கு யாரடா
சொக்குப்பொடி போட்டார்கள்?

கோபு: ஹோல்டோன்! உனக்கென்
னடா தெரியும் நாடகத்தைப்
பற்றி?... உதவாக்கரைப்படம் பார்க்
கிறாராம் படம்.... நாடகம் எப்படி
இருந்தது தெரியுமா? ஒவ்வொரு
காட்சிக்கும் “அப்ளாஸ்”—ஒவ்வொரு
வசனத்திற்கும் “ஒன்ஸ்மோர்”—
மலர்ந்தவாழ்வு பார்த்த அத்தனை
பேருடையமுகமும் மலர்ந்துவிட்டது...
சொக்கிப்போய்விட்டோம்... என்ன
நடிப்பு! என்ன...பாட்டு!! ஆகா!!!...

பாலு: நீ...முதலில் 'பிரேக்' கைப்போடு
... அளவுக்கு மிஞ்சியல்லே....
நீ புழுகிறே... அவங்கள் ஏதாவது
பைசா..... கிய்சா..... கொடுத்தாங்க
ளாடா?....

கோபு: சட்... நிறுத்து.... இப்படி ஏதா
வது உளறினே.... அப்புறம்.....
பல்லெல்லாம் ஒடைஞ்சிடும்.... ஆமா....

பாலு: (இராகத்துடன்)... என் கோ
பாலா.... நீ இப்படிக்க கோபிக்க
லாமாடா... என்னை குலைநடுங்கப் பய
முறுத்தலாமாடா... என்னமாடா...

கோபு: டேய் (உறு முகின் ருன்...
கேலியாக)....

பாலு: அமைதி... அமைதி... கதையைச்
சொல்வாய் என்கண்ணா...

கோபு: கதை... என்ன? அருமையான
சம்பவக்கோவை... சுந்தரமும்... கமல
மும் true lovers. கமலத்தின் தந்தை
வேலுப்பிள்ளை தம்மைத்துனர் கந்
தையாவின் அருந்தவப் புதல்வன்
ஐயாத்துரைக்கு தம்மகளைத் திருக்
கல்யாணம் செய்துகொடுக்கத் திரு
வுளங்கொண்டிருந்தார். ஐயாத்துரைக்
கோ... சுந்தரத்தின் தங்கை மனோன்
மீது ஒருகண்... கமலம் தந்தையின்
இஷ்டத்திற்கு மறுக்கவே அவர் சேறு
கின்றார். இதேசமயம் சுந்தரம் படிப்
பதற்காக இலண்டனுக்குப் போகின்
றான். தனியே விடப்பட்ட கமலத்
திற்குப் பலஇன்னல்கள் சூழ்கின்றன.
அயோக்கிய சிகாமணியான தியாகு
வின் பார்வை அவள்மேற் செல்
கின்றது. இப்படிக்க கிளைவிட்டுச்
சென்ற கதை... படுபாவிப்பயலான
தியாகுவின் மிருகவெறிக்குப் பலியான
வேலுப்பிள்ளையின் தேகவியோகத்
துடனும் அவருடைய மனம்மாறிய
விருப்பத்திற்கிணங்க.... சுந்தர்-கமலம்,

ஐயாத்துரை—மனோன் முதலியோ
ருடைய திருக்கல்யாண வைபவத்துட
னும் இனிது முடிவடைகின்றது.
இதே சந்தர்ப்பத்தில் ஹாஸ்ய சோடி
களான.... முருகன் — வள்ளி.... இரு
வரும் இவ்வாழ்வெனும் புதிய சகாப்
தத்தின் திறப்புவிழாவையும் கொண்
டாடுகின்றனர். இடையிடையே எத்
தனையோ சம்பவங்கள்... பாத்திரங்கள்
விறுவிறுப்பான... கட்டங்கள், இனிய
பாடல்கள் இத்தியாதி, இத்தியாதி...
நம்நாட்டுத் தமிழ், நம்நடிகர்களுடைய
நாவிலே தவழ்ந்து விளையாடியது...
கதை, வசனம், பாடல்கள் முதலிய
வற்றை எழுதி நாடகத்திலும் ஒரு
பாத்திரம் (சாமியார்) ஏற்று, தமது
பொறுப்புக்களை உணர்ந்து திறம்
படச்செய்த மாணவன், பத்மநாதன்
அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்
டும்...

பாலு: அடே நம்மடை 'பண்டித' ராடா
எழுதினது!... சரி... மற்றவர்க
ளுடைய நடிப்பு.....?

கோபு: நடிகர்களாகவே பிறந்த...
மற்றநடிகர்கள்... நம்முடைய உள்
ளத்திலே அழியா இடம் பெற்றுவிட்
டனர். ஆரம்பக் காட்சியே அமோக
மாக இருந்தது... ஒரு வாலாக்குந்மி...
இடையிலே நாலுமுழுத் துண்டு... பட்
டைநாமம்... டச்சுக்காலத்துக் குடை,
இப்படிப்பட்ட இலட்சணங்களோடும்
மிடம் நன்மதிப்பைப் பெற்றுவிட்டார்
கந்தையாக நடித்த சண்முகசோதி
தம்முடைய கலகலப்பான நடிப்பால்.
அவர் திக்கித்திக்கிப் பேசுவதும்...
இடையிடையே "ஞாயம்..." போடு
வதும் அபாரமாக இருந்தது. வேலுப்
பிள்ளை தான் என்னகுறைவா?... "மச்
சான், நீயும், நானும் வேலிபிரிச்சு
வெள்ளரிக்காய் பிடுங்கின முயுப்பாத்தி

இப்ப இருக்கோ” என்று சரஸ் மாகப்பேசும்போதும், மகளுடன் சீறி விழுந்து “அடியேய்... அவன்னை வீட்டுச் செம்புத்தண்ணிகூடக் குடிக்க மாட்டேன். உனக்கென்னடி...அவ னோடை காதல்...எடியேய் உன்னை கோச்சி... என்னைக் காதலிச்சோடி கழுத்தை வளைச்சாள்...இல்லைக் கேட்கிறேன்...” என்று பேசும்போதும் நாடக மண்டபமே அமார்க்களப் பட்டது. இயற்கையான...நடிப்பு...இயல்பான வசனம்...

பாலு: யாரது... லோகசந்தரமே நடிச்சது? நல்லாய் இருந்திருக்கும்... அவன் எப்போதும் உப்பிடித்தானே.

கோபு: கதாநாயகனும்... கதாநாயகியும், காதல்சீனில் என்ன, மற்ற சீனில் என்ன சிவாலிகணேசன்—பத்மினி மாதிரிக்குஷியாய் நடித்தார்கள். சோகக் கட்டடங்களில்கூட அவர்கள் சோபித்தார்கள்... தில்லைராஜாவின் மேக்கப்என்ன, நடிப்பென்ன..., அவரைப் பார்த்தவுடன் யாவரும்பெண்ணென்று நினைக்குமளவிற்கு இருந்ததென்றும் பாருங்களேன். பாலசந்தரப்பிரடி. கதாநாயகன் நல்ல உயரமானவர்...நடிப்பும் உயர்தரமான மது...காதற்காட்சிகளில் அனுபவமுள்ளவர்போல் நடித்தார்.

பாலு: வில்லன் யாரு?... வீரப்பாவா?... பாலையாவா?.

கோபு: இருவருந்தான்....கள்ளத்தனமான பார்வை...பயங்கர உறுமல்—சிரிப்பு... கம்பீரமான நடை. புலித்தோல்போன்ற உடை... இம்மாதிரித் தோன்றினார் சிவசிதம்பரம்...இறுதியில், வேலுப்பிள்ளையைக் கொல்லும்போது அவர் முகத்திலே தெறித்த கோபக்கனல்...கொடும்...அப்பப்பா. நாடகம் பார்த்த அனை

வருமே... “டேய்டேய்” என்று அவனைப் பார்த்துக் கத்தினார் என்றால்...மக்களின் மனதில்நாடகம் எவ்வளவு நன்றாகப் பதிந்துவிட்டதென்று எடுத்துக்காட்டுகின்றதல்லவா... நல்ல நடிகர்தான் நம் ஜி...சிவசிதம்பரம்...

பாலு: ஓகோ... அவனே...? அவன் வகுப்பிலேயே நடித்துக்கொண்டு தானே இருப்பான்...அவனைவிடு...

கோபு: ஐயாத்துரைக்கோ, மனோன் மணிக்கோ கதையில் அவ்வளவு வேலை. இருவரும் பொருத்தமான ஜோடிகளாக இருந்தனர்...முறையே அவ்வப்பாத்திரங்களில் நடித்தசெல்வராஜாவும்... பாலசப்பிரமணியமும், (Snr. H.S.C.) கச்சிதமாக நடித்தார்கள். மற்றது மாதவன்—மலர்விழி ஜோடி. அவர்கள் குழந்தைகண்ணன்...இந்த மூவரும்...சிறிதுநேரம் தோன்றினார்கள்மேடையிலே. மாதவனாக கணேஸ்வரன் நடித்தார்...திறமையை வெளிப்படுத்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை... அப்பழுக்கற்ற நடிப்பு... மலர்விழி விஜயரத்தினத்திற்கு நல்ல வேஷப் பொருத்தமும் குரலும். அசல் பெண்ணாகவே தோன்றினார்... அவர்களுடையமகன் கண்ணனாக நடித்த தவராஜா பரவாயில்லை.

பாலு: அதுசரி நாடகத்திலே Comedian இல்லையோ...

கோபு: இல்லாமல் என்ன? முருகன், வள்ளி, கந்தன் மூவரும் மேடையில் தோன்றும்போது எல்லோரும் வாயைப் பிளந்தார்களே... கந்தனுக்கு நல்லஹாஸ்யமான பேச்சுக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் வில்லனோடு மோதும் இடம் ரசிக்கக் கூடியது. சந்தர்ப்பக்குறைவெனினும் மறக்கமுடியாது ஆர். யோகநாதனுடைய நடிப்பு...முருகன்... வள்ளி

என்ற இருவரும் இளம்பேரையேக் காரர்கள். அவர்கள், தாம் பார்த்து விட்டுவந்த 'அனாக்கலி' நாடகத்தின் கடைசிச்சீனை நடித்துக் காட்டினர். உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசி நடித்து சலீமாகவே மாறிவிட்ட முருகன்... நடிப்பில் ஜீவன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தரையில் 'தடால்' என்றுசாய... நடிப்பை மறந்தவள்ளி ஏதோ என்னவோ என்று கருதி அழுது ஒப்பாரிவைக்கும் கட்டம் அருமையானது...பின் அசுவழிய வள்ளி அவனைப் பார்க்கும்போது சபையோர் கரகோஷம் செய்யத் தவறவில்லை. சிவானந்தன் தான் முருகன்...அவர் தான் நம்மதங்கவேலுவாச்சே...வள்ளி நம்பள் பிரண்ட் (Friend) பாலசுப்பிரமணியந்தான் இயற்கையிலேயே பெண்மைக்குரிய அழகுடன் பொலிந்து விளங்கும் அவருக்கு வள்ளி வேஷம் 'கன'பொருத்தம்...தங்கமான நடிப்பு... பாராட்டவேண்டும்.... பாட்டி தங்கமாக நடித்த சிவசுப்பிரமணியம் குரலில் கூனிக்கிழவிதான் ...கதையிலும் நடிப்பிலும் அவர் "கூனி"யே தான். வக்கீலாக நடித்த காந்தி... மற்றும் சிறுசிறு பாத்திரங்களில் நடித்தவர்களைப்பற்றியும் குறிப்பிடத் தான் வேண்டும்... பொதுவாகக் கூறின்... நாடகத்தின் மகத்தான வெற்றிக்கு நடிப்புத் திறமையேதான் முக்கிய காரணம்.

பாலு: சரி...சரி...பாட்டெல்லாம்...எப் படி, யார் யார் பாடினார்கள்...?

கோபு: யார்பாடினார்கள்?...நம் ஆசிரியர்...பரமேஸ்வரனும் சிவபரம் சோதியும்தான்... தேன் உண்ணும் வண்டு என்ற பாட்டின் மெட்டிலே "வானகமும் பெய்ய, வையகமும் உய்ய" என்று பாடினார்கள்...சும்மா A. M. ராஜா...சசீலா மாதிரியே இருந்தது. ஆசிரியர் பரமேஸ்வரன் பாடிய 'சுந்தரப் பூஞ்சோலையிலே' என்ற பாட்டும் நன்றாக இருந்தது ... பொதுவாக...பாடல்களும் இசையமைப்பும் நன்றாகவே இருந்தன. டேய்! ஒன்று

சொல்ல மறந்துட்டனே. நாடகத்தை நல்லமுறையில் உருவாக்கிய பெருமை, டைரக்டர் K. செல்வரத்தினம். ஆசிரியர்கள் Mr. E மகாதேவர், Mr. P. S. குமாரசாமி, திரு. S. கணேசரத்தினம், திரு. S. பரமேஸ்வரன் முதலியோரையே சாரும். இரவென்றும் பகலென்றும் பாராது உழைத்த அவர்களுக்கு அக்கமுகத்தினர் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள் ... முக்கியமாகக் கலைவாணர் செல்வரத்தினத்திற்குத் தான்.

பாலு: இதை யெல்லாம் கேட்கும் போது...எனக்கு அழுகை வருது டோய்...சேச்சே! பார்க்காமல் விட்டு விட்டேனே... உண்மையிலே மச்சான்... நான் நினைச்சது...இவன்கள் tour க்குப் போறசாட்டில் சும்மா அலட்டுவாங்கன் என்றல்லவோ...நான் வரவில்லை.

கோபு: நீ அபாக்கியவானடா...

பாலு: எனக்குவந்த மோட்டுப் புத்தியைச் சொல்லு...டேய் நான் பார்த்த படமும் விழல்ப்படமடா... வெறும்பேச்சல்ல மச்சான் உண்மையிலே ஒருசதத்துக்கும் உதவாதடா...

கோபு: நண்பா...கவலைப் படாதே... உனக்கோ இந்த ஒப்பற்ற நாடகத்தைப் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. பூர்வ ஜென்மத்தில் நீ செய்த பாவத்தின் பயனது. ..ம்! இனிமேல் சிந்தித்துப் பயன் என்ன?... மண்ணிற் சிந்திய பாலை நினைத்து அழுதுதான் என்னவரும்?... என் கண்ணோல்லியோ. நீ அழுதேடா.

பாலு: உனக்கு விளையாட்டாய் இருக்கு எனக்கெல்லோ பெருத்த ஏமாற்றம்...யாவும் விதியின் விளையாடல்...என்மதியை அன்று மாற்றி விட்டதே அது...நான் வரட்டோ?....

கோபு: ஓ...கே...

பாலு: டாட்டா.

சிவ. செந்திரநாதன்,
Jr. H. S. C.

புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி

வெள்ளைப் பூனைகளின் கூட்டத்தின் கோரப்பிடியிலே சிக்கி-உணர்ச்சியையும் உத்வேகத்தையும் அற்றோர்களாய், பேசமுடியாத பதுமைகளாய் பாரதமக்கள் வாழ்ந்துவந்த காலமது. “கம்பனையும், கபிலனையும், இளங்கோவையும் பெற்றெடுத்துப் பெரும் புகழீட்டிய நான் முன்னும் பின்னும் மூடர்களாற் குத்தப்பட்டு அல்லற்படுகின்றேனே. என்னைக் காப்பாற்ற ஒரு தவப் புதல்வனும் பிறக்கவில்லையா?”. என்று தமிழ்த்தாய் ஓலமிட்டழுதுகொண்டிருந்த காலமது.

அந்தக் காலத்திலேதான் தோன்றினான் பாரதி. “வெள்ளம்போல் வெள்ளையர் கூட்டம் வந்தாலும் என்னுள்ளக் குமுறலைக்கக்கியேதிருவேன்” என்று வீரநடை போட்டுவந்தான் அந்தப் பாரதத்தின் பாவலன். ஓலமிட்டழுத தமிழ்த்தாய் ஓடோடியும் வந்து தன் தவப்புதல்வனைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டாள். அயர்ந்து கொண்டிருந்த தமிழகம் விழிப்புற்றது.

சங்கங்களும் போரில் வேங்கைகளாம் மூவேந்தர்களும் வளர்ந்த பாராண்ட பழந்தமிழ் ஆங்கிலேயரால் தள்ளி வைக்கப்பட்டதைப் பார்த்ததும் பொங்கியெழுந்தது பாரதியின் உள்ளம். அன்னை மொழி அடிமை மொழியானதைக்கண்டதும் யாருக்குத் தான் ஆத்திரம்வராது? அவன் பாடிய பாட்டுக்கள் அவனது உள்ளக் குமுறலைக் காட்டுகின்றன.

பழங்கால வழக்கம் என்ற போர்வையிலே முட்டாள்த்தனமான முறைகளைப் பின்பற்றுவதைக்கண்ட பாரதி

சீர்திருத்தப் பாடல்களைப் பாடினான். “வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைக்கும் விந்தை மனிதர்,” எத்தனை பேர்? “ஆதிவழக்கு என்றுசாதிபேதம் பார்க்கும் அசடர்கள்” எத்தனைபேர்? இப்படி பலபேர் வாழ்ந்தனர் பாரதியின் காலத்திலே. “தொடர்பற்றும் சகோதரர் நாம்” என்று எடுத்தாரைத்தான் பாரதி. வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைக்காதீர் என்று இடித்துரைத்தான் அந்தப் புதுமைக் கவிஞன்.

தமிழ்மொழி இனியமொழி தரணியெங்கும் தழைக்கச் செய்வீர் என்று சங்கநாதம் செய்தான். ஆங்கிலம்கற்ற தால் வந்த பல்லாயிரக் கணக்கான தீமைகளைக் கூறினான். ஆங்கிலம் கற்பவர், “வானத்து மீனையும் கோளையும் கண்டறிந்த பாஸ்கரன் வெற்றியையறிய மாட்டார். வீரர்கள் வாழ்த்த மிலேச்சர் தம் தீயகோல் வீழ்த்தி வென்ற சிவாலியின்வெற்றியை அறிய மாட்டார்” என்று ஆங்கிலம் கற்பவருக்கு எச்சரிக்கை செய்தான் பாரதி.

“சுதந்திரம்! சுதந்திரம்!!” என்றான் பாரதி, “என்ன! என்ன!!” என்பதுபோல் அப்பொழுதுதான் விழித்தது அயர்ந்து கொண்டிருந்த பாரதம். எதிர்த்தனர் ஏகாதிபத்தியத்தை; எடுத்தனர் சுதந்திரம். அன்று ஒரு பாரதி இல்லாவிட்டால் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழகம் விழிப்புற்றிருக்குமா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமானதுதான். இத்துடன் நின்றுவிடவில்லைப் பாரதியின் தொண்டு.

“ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று” அஞ்சி அலைந்த மக்களுக்கு அறிவையும், அன்பையும், ஆற்றலையும்

விட மேலான தொன்றில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினான் ஆண்டவன் பெயரால் ஆடுகளையும் கோழிகளையும் அவன் சந்திதியில் வெட்டிக் கோயில் களைக் கொலைக்களங்களாய் மாற்றும் கொடியவர்களின் போக்கை எதிர்த்த அவன் உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்புத் தான் “ஆயிரம் தெய்வங்கள்...” என்ற பாடல்.

சீர்திருத்தத்தில் மாத்திரம் நின்று விடவில்லைப் பாரதி. அவன் கற்பனை ஊற்றுப் பெருக்கோடியது. கவிநயம் கொழிக்கும் காவியம் பலசமைத்தான். “கலை”, “கலை” என்று கண்ணையராது கர்ஜித்தான், “சென்றிருவீர் திக்கெட்டும்-கொணர்ந்து சேர்த்திருவீர் கலைப் பொக்கிஷங்கள் யாவும்” என்று அன்னைத் தமிழை வளர்க்கும்வழியை அன்புத் தமிழர்க்குக் காட்டிக்கொடுத்தான்.

அன்னைமொழி “இன்னொலி இன்பஒலி ஆனந்தத் தேன்சொரியும் அழகிய ஒலி” என்று ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை அவர்கள் கூறினது உண்மை என்பதை நிரூபித்தான். கம்பனுக்கும், இளங்கோவிற்கும், வள்ளுவனுக்கும்

நிகரான நூல் வேறெந்த மொழியிலும் இல்லை என்று கூறும்போது எல்லை யில்லாத பெருமைக் கடலில் மூழ்குகிறோம்.

எத்தனை எண்ணங்கள்; எத்தனை ஆசைகள்; எத்தனை கற்பனையிற்கண்ட காட்சிகள். அத்தனையிலும் அரைவாசி நிறைவேற்றமுன் அடங்காத மதயானையின் கொடுமையால் அல்லல் பல பட்டுப் படுக்கையிற் கிடந்து பாரதம் பதை பதைக்கப் பாரிலுள்ள தமிழ்ரெல்லாம் கண்ணீர் சிந்தப் பரலோகம் சென்ற அந்தப் பாவலனின் குரலோசை இன்றும் கேட்கிறது.

“இவன்தான் பார்புகழும் பாரதி இவன்தான் வரப்போகும் சுதந்தர இந்தியாவின் தேசிய கவிஞன்-இவன்தான் பாமரமக்களிடையே புரட்சி மனப்பான்மைக்கு வித்திட்ட வீரன்,” என்பதையறியும் அறிவு அந்த மதயானைக் கிருந்திருந்தால் அதுரிச்சயம் நம் பாரதியைத் தாக்கியிருக்காது.

ந. சுண்முகரத்தினம்,
S. S. C. ‘C’

அணுவும் ஏகாதிபத்தியமும்

“உலக மகாயுத்தம் ஒழிந்து விட்டது. இனி நாம் ஏகாதிபத்திய அரசுகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதில்லை. மக்கள் சமுதாயம் ஒற்றுமையுடன் முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்து விட்டது” என்று மனமகிழ்ந்த மக்களை வருத்துகின்றது தற்கால நிலை. இரண்டாவது உலகமகாயுத்தத்தின் முடிவிற்குக் காரணமாயிருந்த குண்டின் வகையே மூன்று

வது யுத்தத்தையும் ஆரம்பமாக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயம் பொதுமக்களிடம் மட்டுமன்றி அரசியல்வாதிகள், விஞ்ஞானிகள் போன்றவரிடத்தும் நிலவுகின்றது.

மனித வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை இயக்குவதற்கு வேண்டிய சக்தியை அணுவின் உதவியால் பெருமளவில்

மட்டுமன்றி குறைந்த செலவுடன் பெறமுடியும் என்ற கொள்கையுடன் ஆரம்பித்த அணுப்பரீட்சை, மனித வார்க்கத்தைச் சீர்குலைக்கப் பார்க்கின்றது. மனிதனின் ஆரம்ப இலட்சியத்தை மாற்றிவிட்டது. நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு மட்டும் துணை செய்யவேண்டிய அணு ஆராய்ச்சி தனது நோக்கத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டது. இகனால் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்ற ஒரு நோக்கத்துடன் படைப்பலம் என்ற இன்னுமொரு நோக்கத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டது. இவ்விரண்டாவது நோக்கம் முகல் நோக்கத்தின் பயனை அழிக்கவல்லது.

மானிடவர்க்கம் இனித வாழும் போது தான் பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பயனை அடைய முடியும். மானிட வார்க்கத்தை அழித்தபின் இவ்வகையான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டாலென்ன? ஏற்படாவிட்டாலென்ன? இரண்டும் ஒன்றுதான். ஆகவே இரண்டாவது நோக்கமாய் படைப்பலத்தைக் கைவிட்டாலன்றி எமக்கு அணுவினால் நன்மையில்லை.

பெரும் வல்லரசுகளாகிய அமெரிக்கா, ருஷ்யா இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகள் இப்பொழுது படைப்பலத்தைப் பெருக்குவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கிறார்கள். உலக வளர்ச்சிக்கென அல்லும் பகலும் உழைத்துக் கண்ட உண்மைகளை ஆக்கவேலைக்கன்றி அழிவு வேலைக்கே உபயோகிக்கின்றார்கள். இது சக்தியினால் பெறக்கூடிய நன்மைகளை விடுத்து அதனைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் நிலையை ஒக்கும். இவர்களுக்குள் இருக்கும் போட்டியில் விரைவில்

அநேக உண்மைகளைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என்பதும் ஒன்று. எனவே அணுக்குண்டுகளை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

அணுவுண்மைகளைத் தீய வழிகளில் உபயோகித்து மக்களை அல்லற்படுத்துவதோடு நில்லாமல் அவ்வுண்மைகளைக் காணுவதற்காகச் செய்யும் பரீட்சையினாலேயே மனிதர்களை வருத்துகின்றனர்.

பல வருடங்களாக அணுக்குண்டுப் பரீட்சையினால் ஏற்படும் சீரழிவை அரசியல் வாதிகள் மறைத்து வைத்திருந்தனர். ஆனால் விஞ்ஞானிகளோ அச்சீரழிவைப் பகிரங்கப்படுத்தி விட்டார்கள். இதனால் ஏற்படும் மக்களின் வெறுப்பை நீக்கும்பொருட்டு அவர்கள் கூறுவதாவது, “நாம் இப்பரீட்சைகளை நிறுத்தின் யுத்தபீதி வளருமேயன்றிக் குன்றமாட்டாது. எமது எதிரிகள் நம்மை வென்று அடிமையாக்கி விடுவார்கள். ஆகவே நாம் இப்பரீட்சைகளைத் தற்பாதுகாப்பிற்காக நடத்த வேண்டியிருக்கின்றது” என்பதே.

அணுப்பரீட்சைகளினால் கெடுதல்கள் எப்படி உண்டாகின்றன என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக ஆராய் வோம். அணுக்குண்டு வெடித்தவுடன் காளான் போன்ற ஒரு பிரமாண்டமான புகை மண்டலம் அவ்விடத்தினின்றும் மேலெழுகின்றது. அப்புகையுடன் பல வித தூசுகளும் மேலெழுகின்றன. அத்தகைய தூசுகளுள் கதிரியக்க ஸ்ரோன்ஷியம் - 90 (Strontium - 90), என்பதும் ஒன்று. இத்தூசில் ஒரு பகுதி விரைவில் கீழே விழுந்து விடுகின்றது. அநேகமாக இப்பரீட்சைகள் சமுத்திரத்திலே நடக்கின்றமையால் இப்படி விழும்

தூசுகள் இப்பரீட்சை நடந்த சில நூறு மைல்களுக்குள்ளேயே கடலினுள் விழுந்துவிடுகின்றன.

மேலெழுந்த ஸ்ரோன்ஷியம் தூசில் மற்றுமொரு பகுதி முகிற் கூட்டங்களாய்த் திரியும். எஞ்சிய பகுதி ஆகாயத்திலே பரந்து நிற்கும். இக்கதிரியக்க வஸ்து தனது கதிரியக்க ஆற்றலை இழக்கச் சுமார் ஐம் பது வருடங்களாகும் என்று கணக்கிட்டிருக்கின்றனர்.

முகிற்கூட்டங்களாகத்திரியும் தூசுகள் மழையின்போது நீருடன் கலந்து பூமியை வந்தடையும். இக்கதிரியக்கத் தூசுகள் ஆகாயத்துடன் கலந்தும் முகிற்கூட்டங்களாகியும் விடுகின்றமையால், ஒரு இடத்தில் நடந்த பரீட்சையின் விளைவுகளை உலகத்தின் எப்பாகத்தினின்றும் அவதானிக்கலாம்.

பூமியை வந்தடைந்த கதிரியக்கத் தூசுகளை தாவரங்கள் கிரகித்துக் கொள்ளுகின்றன. ஸ்ரோன்ஷியம்-90 கால்சியத்தை (Calcium) ஒத்திருக்கும். பிராணிகளுக்கும், தாவரங்களுக்கும் கால்சியம் முக்கியமானது. ஆகவே கால்சியத்தை ஒத்திருக்கும் ஸ்ரோன்ஷியம்-90 ஐயும் தமக்குள் கிரகித்துக் கொள்ளுகின்றன.

மிருகங்களுக்குத் தாவர உணவு அத்தியாவசியம். ஆகவே ஸ்ரோன்ஷியம் - 90 ஐ நேராகவோ அல்லது இன்னுமொரு மிருகத்தின் மூலமாகவோ மனிதர்கள் உட்கொள்ளுகின்றார்கள். இப்படியாக உட்கொண்ட

ஸ்ரோன்ஷியம் - 90 மனிதர்களது எலும்பை அடைந்து அங்கிருந்து கொண்டு கதிர்களை உடம்பு முழுவதும் பரப்புகின்றது

இக்கதிர்கள் எமது ஜனன உறுப்புக்களைத் தாக்குவதால் எமது சந்ததியாரையுமே வருத்தத்துக்குள்ளாக்குகின்றது. அவர்கள் பலவித அதிசய உடம்புகளைப் பெறக்கூடும். எமது எலும்பைத் தாக்குவதால் எமக்குப் பல நோய்கள் உண்டாகின்றன. அவற்றுள் கஷய ரோகமும் ஒன்று. இப்படியாக இக்கதிரியக்க வஸ்து வினாஸ் நாம் அடையும் துன்பங்கள் எண்ணிலடங்கா. விஞ்ஞானிகள் தினமும் புதுப்புதுத் தாக்கல்களைக் கண்டு பிடித்தபடியேயிருக்கின்றார்கள்.

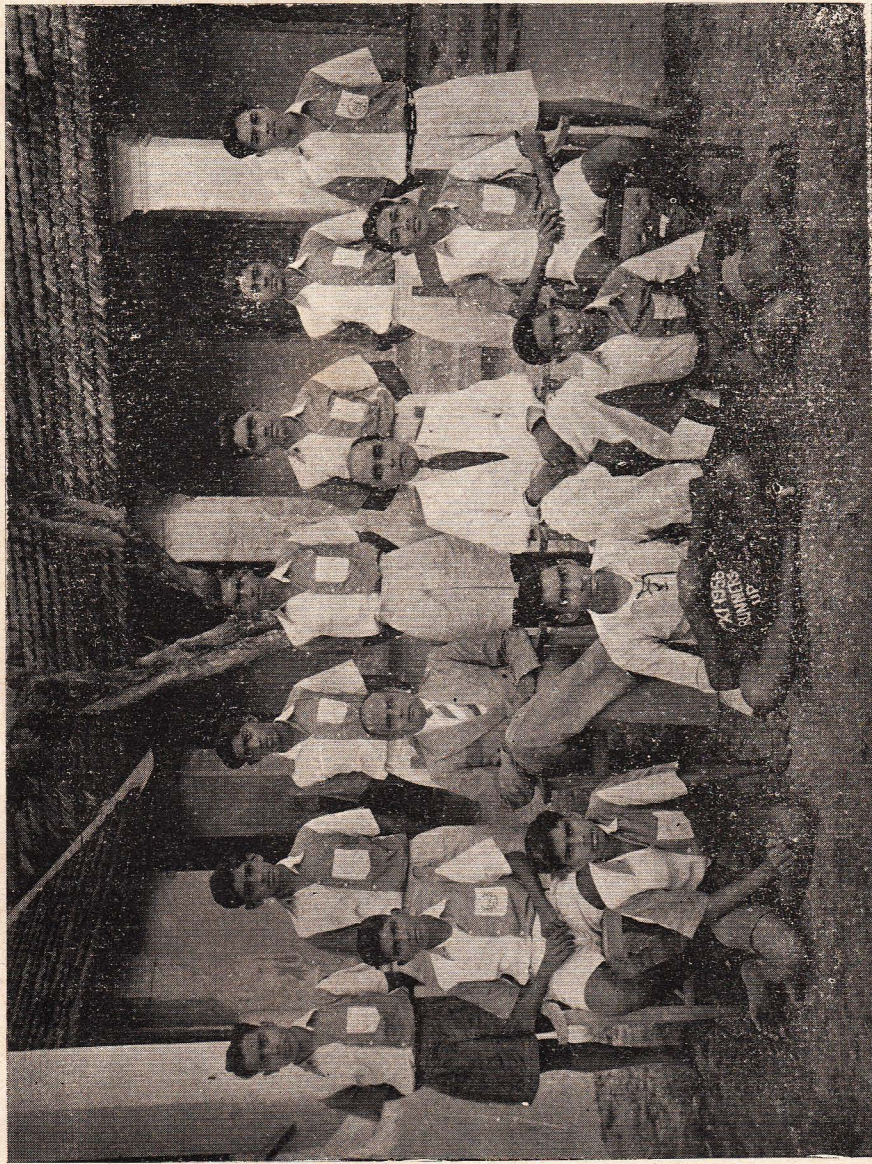
ஆகாயத்திலிருக்கும் கதிரியக்கத் தூசின் அளவு ஒரு குறித்த எல்லையைக் கடந்தால், நாம் சுவாசிக்கும் காற்றே எம்மை அழிக்கவல்லது. அணுக்குண்டுப் பரீட்சைகள் அதிகரிப்பதால் காற்றும் நஞ்சாகவே மாறிக் கொண்டே வருகின்றது.

ஆகையால் அணுக்குண்டுப் பரீட்சைகளை நிறுத்த வேண்டும். இதற்கு செய்யவேண்டியதொன்று; நாமும் அணுக்குண்டுப் பரீட்சைகளை எதிர்க்கும் கூட்டத்தினருள் ஒருவராக இச்சக்தியை ஸ்திரப்படுத்தி வெற்றிகாண வேண்டும். இதனால் எம்மைமட்டுமன்றி எமது சந்ததியையும் பேராபத்தினின்றும் காப்பாற்றியவர்களாவோம்.

வாழ்க மக்கள்! வீழ்க ஏகாதிபத்திய வெறி!!

சோ. புஷ்பராஜலிங்கம்,
Sr. H. S. C. 'B'

1936 FOOTBALL TEAM — SECOND ELEVEN — RUNNERS-UP

Seated (L. to R.): R. Ooyrilankumaran (Capt.), The Physical Director, The Principal, R. Jegendran,
On the ground (L. to R.): C. Arunasalam, S. Sathananthan, S. Senthilnathan.
Standing (L. to R.): N. Seevaratnam C. Rajakulasingam, A. Ponnampalam, S. Sivasundram, V. Saba-
nathan, S. Sivasundram, S. Sivakumaran.

வாழ்க்கைப் பாதையிலே

“காதல் இன்றேல் சாதல்” என்று குமுறினர் பாரதியார். இன்னுமொருவர், “காதலரிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம்” என்றார். இவ்வாறுகத் தமிழக்கவிஞர்கள் காதலைப்பற்றி ஏதாவது கூற மறந்ததில்லை. இதனைச் சங்க இலக்கியங்களும் மற்றையதூல்களும் பலவாறு சித்தரித்துக் காட்டுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில், ஓர் இடத்தில் செல்வம் நிறைந்த குடும்பத்தில் உள்ள ஒருபெண் தனக்கேற்ற தலைவனை மணம் முடிக்கிறாள்-சிலகாலம் செல்கிறது. ஒரு நாள் அந்தப் பெண்ணின் தாய், தனது மகளுக்கு வயதோகுறைவு, அனுபவமும் இல்லை, எப்படித்தான் வாழ்க்கை நடத்துகிறாளோ என்று கவலைப்படுகிறாள். இறுதியில் மகள் வாழ்க்கை நடத்தும் முறையை நேரில் காண்பதே சிறந்தது என்று எண்ணி மகளின் வீடுசெல்கின்றாள். அப்பொழுது மகள் அங்கே போசனம் தயாரிக்கிறாள். எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டு தயிர்க் குழம்பு வைக்கிறாள். ஒருகை தயிரைப் பிசைகின்றது, மற்றது அடுப்பில் தாளிதத்தை அகப்பையால் கிளறுகின்றது. அடுப்புமோ புகைகின்றது, கண்கள் அந்தப் புகைக்கூடாகத் தாளிதம் தயிர் விடுவதற்கு சரியானபக்குவத்தை அடைந்து விட்டதா என்பதனைப் பார்க்கின்றன. சிறிது தாமதித்தாலும் தயிர்க்குழம்பு சுவை கெட்டுவிடும். இப்படி இருக்கும் நேரத்தில் அவளது ஆடை உரிகின்றது. அவள் என்ன செய்வாள்? ஒருகையில் அகப்பை தாளிதத்தைக் கிளறுகின்றது. கிளற மல் விட்டால் தாளிதம் கெட்டுவிடும்.

மற்றக்கை தயிரைப் பிசைகின்றது. அதனால் ஆடையை உடுப்போமென்றால் அந்தக் கையில் இருக்கும் தயிர் அவள் உடுத்திருக்கும் பட்டுச் சேலையைக் கெடுத்து விடும். கணவன் வரும் நேரமும் ஆயிற்று. என்னசெய்வாள் பாவம், தயிர் பிசைந்த கையாலேயே ஆடையைச் சரிப்படுத்துகிறாள்.

“முளிதயிர் பிசைந்த கார்தள் மெல்வரல் கழுவுறு கலிங்கம் சழாஅது உடஇ.”

தயிர்க்குழம்பும் ஆகிவிட்டது. தலைவனும் வந்தான். தலைவி அவனுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகள் செய்கிறாள். இதன்பின் அவன் உணவு அருந்த வருகிறான். குழம்புவிடும் நேரமும் வந்தது. தனது ஆடைசெய்த வேலையால் குழம்பு கெட்டிருக்குமோ என்ற எண்ணத்துடன் அதைக் கணவனுக்குப் படைத்தாள். “நன்றாக இருக்கிறது” என்ற வார்த்தைகள் அவனிடத்து நின்றும் வெளிப்படுகின்றன.

“இனிதேனக் கணவன் உண்டலின் நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்றெண்ணுதல்ழகனே”

அப்பொழுதுதான் அவளது முகம் மலர்கின்றது. இதில் பாருங்கள். செல்வக் குடும்பத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பெண் தனது கணவனுக்காக எவ்வளவு அன்பாகச் சமைக்கிறாள். இப்படி வாழ்க்கைப் பாதையைக் கூறுமிடத்து இன்னுமொன்றைக் கூறமுத்தல்கூடாது. அந்தச் செல்வக்குடும்பப் பெண் அவ்வாறு இருந்தாள். ஆனால் இப்பொழுது எமது நாட்டில் எத்தனை பெண்கள் அடுக்களை மணமே தெரியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமா? கணவனுக்குச் சோறு போட்டுக் கொடுக்கச் சோம்பலுள்ள பெண்கள் எத்தனைபேர்? ஆக்கப்போனால் சிலர்

பாணையில் அரிசியைப் போடுவார்கள்; ஆனால் அது சோறானல் என்ன, அறக் குழைந்தால் என்ன என்று கவனியாது அயல் வீட்டுக்கு அரட்டை மகா நாடு வைக்கப் போய்விடுவார்கள்.

தலைவனும் தலைவியுமாகச் சேர்ந்து அன்பு வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். ஆனால் தலைவன் பொருள் தேடாது என்றும் தலைவியுடன் வாழ்தல் முடியாது. ஆகவே அவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் தேடுமாறு வெளிப்படுகின்றான். ஆனால் தலைவிபடும்பாடு அவளுக்குத் தனது நாயகனைப்பிரிந்து எப்படி வாழ்வது என்ற கவலை. ஆனால் தலைவனுக்குமட்டும் தலைவியைப் பிரிந்து போகின்றோமே என்ற வருத்தம் இல்லாமலில்லை. அவன் ஆண்மகன் பொருள் தேடத்தான்வேண்டும். அதனால் தலைவியிடம் விடைபெறுவதற்கு வருகின்றான். அவள் அவனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாது அவன் எப்பொழுது திரும்பிவருவான் என்று கேட்கின்றாள். அதற்குத் தலைவன் காரகாலம் வருமுன் தனது தேர் வருமென்று கூறுகின்றான். இறுதியில் தலைவியும் அவனுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்புகின்றாள். சில காலம் செல்கின்றது. அப்பொழுது தலைவியின் நிலையென்ன? நாயகன் வருவான் வருவான் என்று எதிர்பார்த்து அவள் ஏக்கத்தால் மெலிந்துபோனாள். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவள் தனக்குள் சிந்திப்பதை திருவள்ளுவர்,

“பணைநீங்கிப் பைந்தோடி
சோருந் துணைநீங்கித்
தோல்கலின் வாடிய தோள்”

எனக் கூறுகின்றார். தலைவன் தன்னை விட்டுப்பிரிந்ததால் தனது தோள்கள் எல்லாம் வாடிவிட்டன. இதனால்

தனது கைகளில் இருந்த வளையல்கள் கூடக் கழன்றுபோகின்றன என்கிறாள்.

இப்படியாக இவள் இங்கே வாடுகின்றாள். அங்கே தலைவனின் நிலை என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். காரகாலம் நெருங்கி விட்டது. தலைவன் தனது தேரில் ஏறுகின்றான். வரும் வழியில் முகில்களெல்லாம் அவனைக் கடந்து சென்றன. ஆதலால் அவன் அந்த முகில்கள் தலைவியிருக்கு மிடத்திற்குத் தனக்கு முன்னே சென்றால் அவள் தனது நாயகன் தன்னை விட்டொழிந்தானோவென்று எண்ணி உயிரை விட்டுவிடுவாள் என்று எண்ணுகின்றான். ஆதலால் தேர்ப்பாகனைப் பார்த்து தேரை விரைவாகச் செலுத்தும்படி கூறுகின்றான். அப்படியிருந்தும் தேரால் காரை முந்த முடியவில்லை. அது தடையில்லாது மிகவும் விரைவாகச் செல்கின்றது. அப்போது தலைவன்,

“ஓடுகின்ற மேகங்காள்
ஓடாத தேர்ன்மிகை
ஓடு கூடுவருதென்று கூறுங்காள்”

என்கின்றான். (தனது தேரை முந்தி மேகங்கள்சென்றபடியால்இனி, தான் தலைவிக்கு வாய்மை தப்பியவன் ஆவேன்; ஆதலால் தனது உயிர் போய்விட்டது; தனது கூடுதான் அந்தத் தேரில் வருகின்றது என்பதனைக் கருதிக் கூறுகின்றான்.) ஆனால் அப்பொழுது ஒரு காற்று எதிர்ப்பட்டு மேகங்களைக் கலைக்கின்றது. இதனால் தேர் முந்திப்போகின்றது. தலைவியும் தலைவன் வந்தான் என்ற ஆனந்தத்தில் அவனை வரவேற்கின்றாள்.

இப்படியாகத் தலைவனை வரவேற்ற தலைவிக்கு ஒரு சந்தேகம்

உண்டாகின்றது. உடனே அவள் தலைவனைப் பார்த்து அவன் தன்னைப் பிரிந்து பொருள்தேடச் சென்ற விடத்து, தன்னைப்பற்றி நினைத் தானோவென்று கேட்கிறாள். இப் பொழுது தலைவன்பாடு திண்டாட்ட மாய்ப் போய்விட்டது. அவனைப்பற் றிப் பலமுறை நினைத்தேன் என்று சொன்னால் தன்னைப்பற்றிச் சிந்தித் தும் தன்னைக்காண வரவில்லை என்று பிணங்குவாள். அவளைப்பற்றி நினைக் கவில்லையென்று கூறினால் நிலைமை யைச் சிறிதேனுஞ் சமாளிக்க முடியாது. தன்னைத் தலைவன் முற்றாக மறந்தான் என்று சொல்லித் தலைவி யும் தலைவனிடம் அதிகம் பிணங்கிக் கொள்வாள். அதனை நினைத்து, நினைத்து அழவும் செய்வாள். இதனை அறிந்த தலைவன் தான் அவளைப் பற்றி நினைத்ததாகவேகூறி ஆனால் பொருள் தேடவேண்டி யிருந்ததால் வரமுடியாது போய்விட்டது என்றும் கூறினான். இந்தச் சமாதானத்தை தலைவியேற்கவில்லை. தலைவனுடன் ஊடி அப்பாலே சென்றாள் என்று வர்ணிக்கிறார் புலவர்.

முத்தொள்ளாயிர ஆசிரியர் ஒரு அரசன்மீது ஒரு பெண்கொண்ட காதலை வர்ணிக்கிறார். அரசன் ஒவ் வொரு நாளும் குதிரைமீது வீதிவழியே போவது வழக்கம். இந்த அரசன்மீது ஒருபெண் காதல் கொள்ளுகிறாள். ஆனால் அவனை நேரேபார்க்க நாணம்

இடம்கொடுக்கவில்லை. அதனால் அவள் கதவின் இடுக்கால் அரசனைப் பார்த்துத் தனக்குள் மகிழ்வாள். ஆனால் அரசனது குதிரை இதனையறியுமா? அது அரசனைச் சுமந்து சென்றுவிடும். இதனால் அந்தப் பெண்ணுக்கு அக் குதிரைமீது கோபம் வருகிறது. (குதிரையைப் பார்த்துக் கேட்கிறாள்.)

“போரகத்துப் பாயுமா?

பாயா(து) ஒருபடியா

ஊரகத்து மெல்ல

நடவாயோ!”

என்கிறாள். (“குதிரையே! எதிரிகளைத் துரத்தும் போது போர்க்களத்தில் வேகமாகப் பாய்வாய்; அது சரிதான், ஆனால்ஊருக்குள் எதிரிகள்தான் கிடையாதே! ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து ஓடாமல் மெல்ல நடந்துபோனால் என்னபாடு” என்கிறாள்) — உண்மையாகக் குதிரை மெதுவாகத்தான் போகிறது. ஆனால் அவளுக்கு அரசனை நெடுநேரம் பார்க்க முடியவில்லையென்ற ஆற்றாமை. ஆதலால்தான் அவளுக்கு குதிரை வேகமாகச் செல்வதுபோன்று தோன்றுகிறது. இந்த உணர்ச்சியாற்றான் இவ்வாறு குதிரைக்குக் கூறுகின்றாள்.

இப்படியாகச் சுவைமிக்க காட்சிகளை சங்க இலக்கியங்களிலும் மற்றும்ஞ் சில இலக்கியங்களிலும் காணலாம். இவை சில காட்சிகள்தான். ஆனால் இப்படியாக எத்தனையோ!

அ. அம்பலவாணர்,

H. S. C. II. 'C'

காற்றின் அழுத்தம்

பூமியிலிருந்து 45,000 அடி உயரத்தில் செயற்கைமுறையில் மனிதன் ஏற்படுத்தக் கூடிய காற்றின் அழுத்தம் குறைந்தால் 30 செக்கன்களில் மனிதன் மரணமடைவான். 55,000 அடி உயரத்தில் 15 செக்கன்கள்தான் அவனுக்கு வாழ்வு. 63,000 அடி உயரத்தில் உடல்வெப்பமே இரத்தத்தை ஆவியாக்குவதற்குப் போதும். உடன் சாவுதான். மனித உடலுக்குச் சதுரஅங்குலத்துக்கு 10 இறுத்தல் அழுக்கம் தேவை.

வள்ளுவன் மாண்பு

திருவள்ளுவர் என்பதில் திரு என்பது நாயனரது உயர்வையும், வள்ளுவர் என்பது அவரது குலவழியையும் விளக்கி நிற்கின்றது என பெரியோர் கருதுகின்றனர். ஒருவருடைய அருமையும், பெருமையும், அவர் இருக்கும் காலத்திலே தெரியவராது. அப்படி அறியினும் அறிபவர் சிலரே. ஆனால் அன்றாது புகவுடல் அழிந்த பின்னரே புகழுடம்பு தோற்றும். ஆனால் அவர் காலத்திருந்த புலவர் மக்களை அறியும்போதும் அவருடைய பெருமை இன்றும் தெரியவரும். அறிவும், புலமையும் நலிந்திருந்த காலத்திலே புலவர் பெருமான் தோற்றினரல்லர். தமிழ்மொழிக்கு என்றும் அழியாப் பெரும்புகழ் அளித்த பெருமக்கள் வாழ்ந்த சங்ககாலத்திலே நம் புலவரும் தோன்றினர். முன்னவனே முன்னின்று நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டிலும், குற்றம் குற்றமேயென்று கூறத்தக்க மனத்திண்மையும், கலைபயில் தெளிவும், கட்டுரை வன்மையும் அமைந்து “இறையனார் அகப்பொருள்” என்னும் அரிய நூலுக்கு அரிய உரைகண்ட நற்றமிழ்ப் புலவர் நக்கீரரும், நயங்கள் யாவும் கெழுமித்திகழும் மணிமேகலை என்னும் விழுமிய தனிநூற் செய்த தண்டமிழ்ச்சாத்தனரும், குழலும், யாழும், அமிழ்தும் குழைத்தன்ன அழகிய தமிழால் செந்தமிழ்ச் செல்வர் போற்றி மகிழும் சிலப்பதிகாரஞ்செய்த சேரர்சிகாமணியும் இருந்தனர். இன்னும் பொய்யறியாக் கபிலரோடு, பரணராதி புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர் நற்றமிழ் வல்லுனராய்க் கழகத்தில் வீற்றிருந்தனர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களெல்லாம்

தமிழ்மொழியிற் றலைசிறந்து அறிவு அமையப்பெற்றிருந்தனர் என்பதைத் தமிழ்மொழியின் வரலாற்றைச் சிறிதுணர்ந்தோரும் அறிவர். அக்காலத்தில் தமிழ்மொழி செம்மையும், சீர்மையும் வண்மையும் உற்று கலைபயில் கழகத்தில் ஒப்புயர்வற்று வீற்றிருந்தது. ஆகவே செயற்கரிய பெருநூல்கள் செய்திருந்த பெருமக்கள் வாழ்ந்த அக்காலத்திலே அவர்களுள் தலைசிறந்தவராய்த் திருவள்ளுவர் திகழ்ந்தாரென்பது தெளிவாகும்.

திருக்குறளுக்குப் பின்னரும், அக்காலத்திலும் இருந்த புலவர்கள் எல்லாம் அதன் மணமும், குணமும் செறிய அச்சொற்களையும் கொண்டு தத்தம் பாக்களுக்கு அழகு செய்வாராயினர் என்றால் அதன் ஆழமும், அழகும் தான் என்னே! இன்னும் இறைவனை நினைந்து அகங்குழைத்து, பக்தியாற் பாமாலைபாடிய பெருமக்களும், பெரும் பனுவல்செய்த அருந்தமிழ்ப் புலவரும், திருக்குறளிற் கண்ட உண்மைகளை ஆசிரியர் சொற்களாலேயே அமைத்தும், அன்றித் தமது நூற்போக்கிற்குணங்கப் பதங்களை மாற்றியமைத்தும் போற்றியிருக்கின்றனர். மணிமேகலை என்னும் நூலை யாத்தவர் சீத்தலைச் சாத்தனார். நாயனருடனிருந்து தமிழ் அறிந்த பெரும் புலவர். அவரே, ஆசிரியர் பொருளையன்றிச் சொற்களையும் பொன்னேபோற் போற்றி வேண்டிய வேண்டிய இடங்களில் லெல்லாம் பொதிந்துள்ளார். வள்ளுவர் வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்னும் அதிகாரத்திலுள்ளிய,

“தேய்வந் தொழாள்

கொழநந் தொழ்தெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.”

என்பதை,

“தேய்வந் தொழாள்
கொழந் தொழுவன்
பெய்யெனப் பெய்யும்
பெருமை யனைப்
பொய்யில் புலவன்
பொருளை தோய்”

என்று நாயனரது பதங்களையே பொதிந்து அமைத்து அழகு செய்துள்ளார். திருக்குறளை எழுதிய நாயனரைப் ‘பொய்யில் புலவன்’ என்றும், அவர் திருவாக்கைப் ‘பொருளுரை தேராய்’ என்றும் சாத்தனார் போற்றிய பான்மை அறிந்து மகிழ்தற்குரியதாகும்.

திருக்குறள் அரங்கேற்றப்பட்ட அக்காலத்திலே, சங்கப்பலகை மற்றைய நூல்களை யெல்லாம் தள்ளி விட்டு இக்குறளின் அளவுக்குக்குறுகி இதற்கிடங் கொடுத்ததென்றால் இதற்கொப்பதும் மிக்கதுமான நூல்வேறு உண்டென இயம்புதல் எப்படிச் சாலும்? சங்கப்புலவரில் ஒருவரான பரணரே,

“மாலுங் துறளாய் வளர்ந்திரண்டு
மாணடியால்
நூலமுழுவதும் நயந்தளந்தான்
—வாலறிவன்
வள்ளுவநங் தங்குறள்வேண்
பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவ வேல்லாம்
அளந்தார் ஓர்ந்து”

என்று உரைக்கின்றார். இன்னும் மதுரைத்தமிழ்நாகனார் என்னும் மற்றொரு புலவர்,

“எல்லாப் பொருளும் இதன் பாலுள;
இதன்பால்
இல்லாத பொருளும் இலையால்”
என்று கூறினார்.

பிற்காலத்திற் தோன்றிய பாட்டுக்கொரு புலவன் என்று பாராட்டப்

படுகின்ற அமரர் பாரதியாரும் கூட அதன் வசப்பட்டு சத்தியம் செய்து சொல்வதென்ன?

“யாமறிந்த புல்வரிலே கம்பனப்போல்,
வள்ளுவர் போல் இளங் கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை—
உண்மை
வேறும் புகழ்ச்சி யில்லை”

என்று மனங்குழைந்து சத்தியம் செய்து கூறுகின்றார் அல்லவா?

இனி அறம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி வள்ளுவன் வாக்கிலிருந்து சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். மனிதன் செய்யும் செயல்களுக் கெல்லாம் காரணமாயிருப்பது மனம். மனத்திற் தோன்றும் எண்ணம் செயலாக மலர்கின்றது. அங்கெழும் விருப்பும், வெறுப்பும், பலவேறுசெயல்களுக்கும், செயலின் போக்குக்கும் காரணமாகின்றன. ஆகவே செயல் நல்லதாகவும், பிறர்க்குப் பயன் படுவதாகவும் இருப்பின் மனந் தூய்மையாக இருத்தல் அவசியம். மனத்தைக் கெடுக்கும் தீமைகளாவன: அளவுக்கு மீறிய ஆசை, அடுத்தவன் வாழ்வைக் கண்டு புழுங்கும் பொறாமை, பொங்கி எழும் கோபம், கடுகடுத்துப் பேசும் சுடு சொல் என்பனவாகும். எனவே இவற்றுக்கு இடங் கொடாததே அறம் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்டும் பொருட்டே,

[நான்கும்]

“அழக்காறு அவா வேதுளி இன்னஞ்சோல்
இழக்கா வியற்ற தறம்”

என்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். இன்னும் மனத்தூய்மை யில்லாது, மற்றவர் பாராட்டவேண்டும் என்பதற்காகவும், செய்தித்தாளில் பெயர் அடிப்படவேண்டும் என்பதற்காகவும், செய்யப்படும் அறம் எல்லாம் அறச்

செயல்களில்ல என்றார் அவர். அறம் செயலில்லை. மனத்திற்குள் இருக்கின்றது எனக் கூறும் அவரது குறளைப் பாருங்கள்:

“மனத்துக்கண் மாசில னுதல் அனைத்தன் ஆகுல நீர்பிற.”

அறத்துக்கு இதைவிடச் சிறந்த விளக்கம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

அதேபோல வள்ளுவர் கருத்திலே பொருளென்பது பொன்னும் மணியும் அன்று, மாடும், மனையும், நிலமும் மட்டுமன்று. அரசியல் அடிப்படையில் அறநெறிவழியில் உருவாகிச் சிறந்தோங்கும் உயர்வாழ்வானது தான் பொருள்.

இன்பமென்றாலென்ன என்பதைக் காண்போம். காதலரிருவர்கருத்தொருமித்து ஆகரவுபட்டதையே இன்பம் என்று கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழஉதவும் வாழ்க்கை நெறிதான் அவர்காட்டும்முறை. காமத்துப் பாலில் காதலனும், காதலியும் பாயற்பள்ளியில் பண்புகொடாது இன்பம் துய்ப்பதனைக் காட்டுகின்றார். பல இடங்களிலும் காணக்கூடிய நயங்களையும் அழகுகளையும், ஓரிடத்திலுள்ளனவாகச் சுவைபெருக நாடகபாணியில் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார்.

இன்னும் வீடெனும் விழுமிய பொருள்மணமும், பொருளும், செல்லா நிலைமைத்தாகலின் அதனை அளவிட்டுக் கூறாமல் அனுமானத்தால் அறிந்துகொள்ளுமாறு சிற்சில இடங்களிற் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். நிலைபேராகிய வீடே இன்பம் பயக்கும்; இந்தவீட்டைப் பொன்னும், மணியும்

கொடுத்து விலைக்கு வாங்கமுடியாது. இந்தவீட்டைப் பெறுதற்கு முதலில் ஆசையை அகற்றல் வேண்டும். அவாபிறப்புக்கு வித்து. அவாவின்மைவீடுபேற்றுக்கு வழி.

“அவாவென்ப எல்லாவுயிர்க்கும், எஞ்ஞான்றும் தவாப்பிறப்பினும் வித்து”

‘யான்’, ‘எனது’ என்னும் உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே அவா அரும்புகின்றது. இவற்றை விடுதலேவீடுபேற்றுக்கு வழி. இதனைத் திருவள்ளுவர்,

“யான்எனது என்னுஞ் சேநக்கறுப்பான் வாநோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புதும்”

என்றார்.

தமிழகத்தின் தனிநூல் திருக்குறள்; குடிநூல்; வாழ்வினின்றும் எழுந்து, வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் நூல்; விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் இணைப்பூட்டும் இனியவையத்து வாழ்வாங்குவாழ வழிவகுக்கும்நூல்; பாசத்தைக் கெடுத்து ஞானத்தைவளர்க்கும் நூல் இதுதான். மக்கள் தம் ஆராய்ச்சியினாலும், அனுபவத்தினாலும், கண்ட பல உண்மைகளை நமக்கு எடுத்துக் கூறும் நூலே திருக்குறளாகும். இதனால் இது தமிழினத்தின் மதிக்கொண அருநிதியாகத் திகழுகின்றது. சாதி, மத, நிற வேறுபாடில்லாது, எல்லா மக்களும், எக்காலத்தும் போற்றுதற்குரிய நன்னூல் இவ்வுலகில் இஃதொன்றே. தமிழின் பெருமையையும் தமிழினத்தின் சிறப்பையும், தமிழர் பண்பாட்டின் செம்மையையும், தமிழறிஞர் சிந்தனையின் உயர்வையும் எடுத்துரைக்கும் இத்தெய்வநூலுக்கு

இணையானதால் வேறு உலகிலுண்டோ? சிந்திக்கும் வன்மை உடையவர்களையும், உணரும் ஆற்றல் படைத்தவர்களையும் ஈர்த்தீர்த்து இன்புறுத்தும், இச்சிந்தனைக் களஞ்சியத்துக்குரிய பெருமையை அளவிட்டுக் கூற முடியுமா? நன்மைக்குந் தீமைக்கும், அறத்துக்கும் மறத்துக்கும், தன்னலத்துக்கும் பிறர்நலத்துக்கும், மனிதத் தன்மைக்கும் மிருகத்தன்மைக்கும், ஏற்படும் போராட்டத்திலே மனிதன் வெற்றிகண்டு, மனிதனாக, அமரனாக, வாழ்வழிகாட்டும் அறநூல் இஃதென்பதை அறியாதார் உலகிலுள்ளாரோ? பகையை அன்பினாலன்றிப் பகையினால் ஒழித்தல் முடியாது. தீமையை நன்மையினால் லன்றித் தீமையினால் அழித்தல் சாலாது. இத்தகைய பேருண்மைகளை அழுத்தந் திருத்தமாக எடுத்துப் பறைசாற்றும் நமது தமிழ்மறையின் சிறப்பை எவ்வாறு எடுத்துரைத்தல் முடியும்? இத்தகைய சிறப்பான நூலின் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் என்னுமிடத்து அவர் சிறப்புத்

தான் என்னே! இன்னும் அறம் உணர்த்திப் பொருள்தந்து இன்பமூட்டி நிலைபெறுகியவீட்டுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லுகின்றது இவ்வள்ளுவர் வான்மறை.

பாலெல்லாம் நல்ல பசுவின் பாலாகிவிடமுடியாது; காந்திக்குல்லா அணிந்தவரெல்லோரும் நெருஜியாகி விடமுடியாது; தாடி வளர்த்தோர் எல்லோரும் வினோபாஜியாகிவிட முடியாது; அதேபோல நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய்த நூலாகிவிட முடியாது.

திருவள்ளுவர் காட்டிய வழியிற் சென்று முத்தியின்பம் அடைவோமாக. அவர்காட்டிய பாதை, கேட்டுக்குக் காரணமாகிய தனத்தை ஒட்டிப் புதிய சமூகஅமைப்பை ஆக்கும் பாதை!! அப்பாதைவழியே செல்லு வோமாக! புதியசமூகம் அமைப்போமாக!

ப. ஆனந்தமகேஸ்வரன்,
S. S. C. 'D'

வாழும் இலக்கியம்

வாழும் இலக்கியம் - தலைப்பைப் பார்த்தவுடனேயே, தமிழன் சிறப்பையும் அதன் தொன்மையையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டும் சங்க இலக்கியங்களைத்தான் நாம் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம் என்பதை யாவரும் அறிந்துகொள்வார்கள். சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைத் தமிழ் மக்களின் பண்புடை வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாக அமைந்துள்ளன சங்க இலக்கியங்களையும் அவற்றின் சிறப்பையும் நாம்

ஆராயுமுன், அக்கால நூல்களையாவை என்பதை முதலிற் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுவரையும் உள்ள காலப்பகுதி பொதுவாகச் சங்ககாலம் எனப்படும். இக்காலப்பகுதியிற் தோன்றியநூல்களே சங்க நூல்கள் என்று அழைக்கப்படும். சங்ககாலத்திற் பல புலவர்கள் தோன்றி ஆங்காங்கே

பல நூல்களையும் தனிச்செய்யுட்களையும் செய்தனர். சங்க காலத்தில் ஏற்பட்ட கடற்கோள்கள் காரணமாக அழிந்தவைபோக எஞ்சியவைகளைப் பிற்காலப் புலவர்களும் அரசர்களும் தேடிப் பாதுகாத்து வைத்தனர். இங்ஙனம் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட செய்யுட்களைப் பிற்காலத்து வாழ்ந்த புலவர்கள் தொகுத்துப் பல நூல்களாகக் கினர். அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட நூல்களுள் தலைச்சங்க நூல்களாகக் கொள்ளப்படும் அகத்தியம், இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு முதலிய நூல்கள் சங்க நூல்களென்று கருதப்படுகின்றன. ஆனால் மேற்கண்ட நூல்களை நன்றாக ஆராயுமிடத்துப் பின்னவை இரண்டையுந் தவிர ஏனை நூல்கள் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவை அல்ல என்பது இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

அகத்தியத்திலுள்ள சில குத்திரங்களைப் பழைய உரைநூல்களிலிருந்து தொகுத்து “பேரகத்தியத்திரட்டு” எனும் நூலாகப் பவானந்தம்பிள்ளை என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார். அச்சுத்திரங்களிற் காணப்படும் மொழிநடை, அவை கூறும் பொருள் முதலியவற்றை நாம் நோக்குமிடத்து அவை சங்ககாலத்திற்குப் பிந்தியன எனக் கருதவேண்டியிருக்கின்றது. மேலும் இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவது போல, பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த ஒருவர் இயற்றிய இலக்கண நூலொன்றை, தமிழின் சிறப்பையும் பழமையையும் மிகைப்படுத்தும் பொருட்டு, அந்நூலை அகத்தியர்தான் செய்தார் என்று நம்

பச் செய்தனர் என்று கொள்வது தான் பொருந்தும்.

தொல்காப்பியத்தின் காலத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர் பலவாறு கூறுகின்றனர். அது இரண்டாம் சங்க காலத்திற்குரியது என இறையனார் அகப்பொருளுரை கூறுகின்றது. ஆனால் அது கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். அவர்கள் கூறும் சான்றுகளும் காரணங்களும் ஏற்கக் கூடியதாக இருப்பதால் தொல்காப்பியம் சங்க நூலல்ல என்றுதான் நாமும் கருதவேண்டியிருக்கின்றது.

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் சங்ககாலத்தின் இறுதியில் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் இந்நூல்களை நன்றாக ஆராயுமிடத்து அவை சங்க காலத்திற்கு அடுத்த காலமாகிய சங்க மருவிய காலத்திற்குரியன என்பது புலனாகும். சிலப்பதிகாரத்திற் காணப்படும் மொழிநடை, அது குறிக்கும் பண்பாடு, அதிற்காணப்படும் புராணக் கதைகள் முதலியவற்றை ஆராயுமிடத்து அது சங்கமருவிய காலத்திற்குரியது என இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். சிலப்பதிகாரத்திற் குப் பின் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலாற் கொள்ளப்பட்ட பின்பே மணிமேகலை இயற்றப்பட்டது, ஆகையால் மணிமேகலையும் சங்க காலத்திற்குப் பிந்தியது என்று கூறுதல் பிழையாகாது.

ஆகவே எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு நூல்களையே நாம் சங்க நூல்க

என்று கொள்ளலாம். எட்டுத் தொகையில் அடங்கிய தொகை நூல்கள், அகநானூறு, புறநானூறு, நற்றிணை குறுந்தொகை ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித் தொகை என்பன. திருமுருகாற்றுப்படை, பெருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்பன பத்துப்பாட்டில் அடங்கியுள்ளன. மேற்கண்ட பதினெட்டு நூல்களுள், எட்டுத்தொகையில் கலித்தொகையும் பரிபாடலும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும் சங்க காலத்திற்குப் பிந்தியவை என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

கலித்தொகையிலும் பரிபாடலிலும் காணப்படும் செய்யுட்களின் மொழியமைப்பும், அவை குறிக்கும் பண்பாடு முதலியனவும், புறநானூறு முதலிய செய்யுட்களின் காணப்படுவனவற்றோடு வேறுபடுவதும்ல்லாது, இந்நூல்களிலுள்ள இலக்கண வழக்குகள் பல சங்ககால நூல்களின் காணப்படாதும் இருக்கின்றன. மேலும் இந்நூல்களின் காணப்படும் சங்கேதச் சொற்கள்வடநூற் கதைக்குறிப்புக்கள் உருவகங்கள் முதலியனவற்றை நோக்குமிடத்து அவை சங்ககாலத்திற்குப் பிந்தியவை என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

திருமுருகாற்றுப்படையை நாம் ஆராயும்பொழுது அதுவும் சங்ககாலத்திற்குப் பிந்தியது என்பது புலனாகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையின் காணப்படும் இலக்கண முடிபுகள் சில, சங்கநூல் வழக்கோடு மாறுபடுவது தேவை.

மன்றி நக்கீரரின் சங்கச் செய்யுள் வழக்கோடும் முரண்படுகின்றன. சங்ககால நக்கீரர்காலமும் திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரர் வாழ்ந்த காலமும் வெவ்வேறானவை. முன்னவர் உலக இன்பங்களைப் பாடப் பின்னவர் முத்திநிலையை அடைவதற்குப் பாடினர். மேலும் சங்கநூல்கள் அகம் புறம் ஆகிய இரு பொருட்களையும் கூற, திருமுருகாற்றுப்படை தனியே சமயத்தைப்பற்றியே கூறுகின்றது. எட்டுத் தொகை நூல்களுக்குப் பிற்காலத்திற்கடவுள் வாழ்த்து அமைத்தது போலவே பத்துப்பாட்டைத் தொகுத்தோர் திருமுருகாற்றுப்படையை முற்படச்செய்து தொகுத்திருத்தல் வேண்டும் என்னும், திருமுருகாற்றுப்படையின் காலத்தில் முருகக்கடவுளின் இயல்புகள் சுப்பிரமணியக்கடவுளின் இயல்புகளோடு பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றபடியாலும், இந்நூல் சங்ககாலத்திற்குப் பிந்தியது என்று இக்கால ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கின்றனர். ஆகவே எட்டுத்தொகையில், கலித் தொகை, பரிபாடல் ஆகிய இருநூல்களும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும் தவிர்ந்த ஏனைய பதினைந்து நூல்களையுமே சங்க நூல்களாகக் கருதவேண்டியிருக்கின்றது.

மேற்கூறிய நூல்களை நோக்குமிடத்து, தமிழ்மக்களின் இயற்கையோடமைந்த வாழ்க்கையே சங்க நூல்களுக்குப் பொருளாக அமைந்துள்ளது என்பது தெளிவாகக் காணப்படும். முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் என அவையின் தன்மைக்கிணங்க இயற்கையைப் பிரித்தனர். இப்பகுதிகளில் வாழும் ஆண்களும் பெண்களும் கூடி இன்புற்று வாழும் ஒழுக்கத்தை அக ஒழுக்கம்

என்றும், இன்பம் பெறத் துணையாய் நின்ற தொழில், கல்வி, போர் முதலியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒழுக்கம் புற ஒழுக்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. அகமும் புறமும் சங்க இலக்கியத்தின் பொருளாக அமைய காதலும் வீரமும் அதன் அடிப்படையாக அமைந்தன. சங்கச் செய்யுட்களில் ஆங்காங்கே சமயச் செய்திகளும், ஆரியக்கதைகளும் வந்தாலும், சங்ககால நூல்கள் சமயச் சார்பு வாய்ந்தவை என நாம் கொள்ளுதல் பிழையாகும் என்றும் அவை கவிதையின் பொருளுக்குத் தேவையானவை அல்ல என்றும் ஈழத்து அறிஞர் ஒருவர் கூறுகின்றார். சங்ககால இலக்கியம் பண்டைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் இயற்கையாக அமைந்த ஒழுக்கங்களைப் பாராட்டின. அரசரின் வீரமும், மக்கள் வாழ்விற்கு காணப்பட்ட உண்மைநெறிகளும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. தாம் காதாற் கேட்டதையோ அல்லது மரபாக வந்ததையோ கவிதைக்குப் பொருளாக அமையாது, தாம் உண்மையாக அனுபவித்தவற்றையே கவிதைக்குப் பொருளாக அமைத்தனர் அக்காலப்புலவர். மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையற்ற—மக்களாற் கண்டு அனுபவிக்க முடியாத எந்தப்பொருளையும் கவிதைக்குப் பொருளாக அமைக்கப் புலவர்கள் விரும்பவில்லை.

சங்க நூல்களில் பெரும்பாலும் பிறமொழிக் கலப்பைக் காண்பது

அரிது. ஆரிய ஆதிக்கம் நன்றாகப் பரவாத காரணத்தால் ஆரியச் சொற்கள் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. ஆரியம் முதலிய பிறமொழிச் சொற்கள் பல எழுத்துக்களாலானவை. ஆனால் சங்கச்சொற்கள் பெரும்பாலும் மூன்று அல்லது நான்கு எழுத்துக்களையே உடையனவாக இருந்தன. அத்துடன் சொற்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து செல்லும் பொழுது உருபு விரியாது தொக்கு நிற்கின்றது. சொற்சுருக்கத்திற்கும் பொருட் செறிவுக்குமாகக் கையாளப்பட்ட தொகைகள் பாக்களில் கருத்துகள் முறிவின்றி ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் செல்ல உதவியாக இருந்தன.

சங்க நூல்களின் யாப்பு தனிப் பண்பு வாய்ந்தது. ஆரியமும் வஞ்சியுமே அக்காலத்திற் கையாளப்பட்டன. சங்ககாலப் புலவர் எதுகை மோனைகளைப் பெரும்பாலும் கையாளவில்லை. அப்படியின்றிக் கையாளப்பட்டிருந்தால் அவை வனப்புக்காகவும் ஓசை வேற்றுமைக்காகவுமே கையாளப்பட்டன. வெறும் அலங்காரங்களில் புலவர்கள் மயங்காத காரணத்தாலும், மக்கள் வாழ்க்கையைக் கவிதைக்குப்பொருளாக அமைத்ததாலும் சங்க இலக்கியம் என்றும் வாழும் இலக்கியமாகத் திகழும் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஐயமில்லை.

K. சண்முகசோதி,
H. S. C. II. Arts.

தமிழ்த் தாயே கலங்காதே

தமிழர்கள் உன்மைந்தர் தமிழரென்று
தருக்கொண்டு நிற்பதற்கும் தகுதியற்றோர்
அமிழ்தத்திற் சுவைமிக்க உன்னைஅன்னார்
அன்னையாய்ப் பெற்றும்அதன் அருமைஎண்ணார்
தேன்றமிழ் தேவிட்டாத தேன்றற்றமிழ்
தேமதுரத்தமிழ் கவிவளங்கள் திரண்டதமிழ்
தானேயாய்த் தனித்தினியங்கும் தன்மைபெற்றும்,
தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்குந் தயங்குகின்றாய். (1)

வீட்டிற்கோர் நூல்நிலையம் அமைத்து அங்கு
இனியதமிழ் நூல்கள்பல அடுக்கவேண்டும்
நாட்டினிலே தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றுவைத்துத்
தமிழினது பேருமையினைப் பரப்பவேண்டும்
ஆங்கிலநூல் பலவற்றை மொழிபெயர்ப்போம்
அழகான சிறுகதைகள் மிகத்தொடுப்போம்
நங்கிவைபோல் தமிழ்மொழியை வளர்க்காவிட்டால்
இன்தமிழே நீ நிமிர்ந்து நடப்பதெப்போ? (2)

வானமதில் மின்னுகின்ற உடுக்கூட்டம்நடுவே
வளர்மதிபோல் ஒளிசேய்து விளங்கிவந்ததமிழே
மானமிலா உன்மைந்தா செயல்களாலே
வலியிழந்து ஒளியிழந்து வருந்துகின்றாய்
ஆங்கிலத்தின் மோகத்தில் அறிவைவீற்று
அளவிறந்தோர் உன்பேருமை மறந்துவிட்டார்
பாங்கிலுயர் மக்கள்சிலர் பார்த்திருந்து
பதைக்கின்றார் துடிக்கின்றார் வழிதான் காணார். (3)

மேடைகளில் முழக்கிடுவார் மணிக்கணக்காய்
கோடைவெயில் மாரிமழை என்றும்பாரார்
பாடையிலே பவனிவரும் காலம்மட்டும்
பதவிக்காகப் பதைபதைப்பார் பலவும்சோல்வார்
நாட்டைத்தீப்பற்றி எரிக்கின்ற போதும்
வீணையினை மீட்டிருந்த நீரோவைப்போல்
காட்டுத்தீ போன்று தமிழ்தனை யோதுக்கும்
சட்டங்களைத் தனைக் கண்டும் விழிப்புக்கொள்ளார். (4)

இட்டமுடன் இயற்றப்படும் இன்தமிழை ஒதுக்கும்
சட்டங்களை முறியடிக்கத் தந்திடுவாய் வீரம்
கட்டங்கள் கடல்போல வந்திடினும் நாங்கள்
கவலையற்றுக் கருத்துடனே முடித்திடுவோம் எண்ணம்

மட்டற்றகஷ்டங்கள் அடைந்திருந்தும் நாங்கள்
மதியிழந்து சதியறிந்தும் கோழைகள் போன்றிருந்தோம்
கட்டுடைந்துபாயும் குளநீர்போல் உன்கண்கள்
கண்ணீரைக் கண்டதும்நாம் விழிப்படைந்து விட்டோம்.

உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதும்
அச்சமில்லை யென்றுரைத்தான் பாரதியன்றோருநான்
இச்சையுடன் எழுந்திடுவீர் இன்தமிழைக் காக்க
இன்னுமாதூக்கம்? இனிஎழுந்திடுவாய் தமிழா
பட்சமுடை அன்னைதுயர் மைந்தர் துடைப்பதுபோல்
பரிவுடனுன் துயர்துடைப்போம் பதருதேயம்மா
கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமொன்று புரிவோம்
கலங்காதே தமிழ்த்தாயே கலக்கத்தை விடுவாய். (6)

க. சிவசுப்பிரமணியம்,
H. S. C. II 'C'

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி இந்து வாலிபர் கழகம்

இக் கழகத்தின் நோக்கம் சைவ சமயத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதேயாம். பாண்டிமாநகரிலே சைவ சமயம் குன்றியும் சமணசமயம் ஒங்கியும் வந்த காலத்திலே சம்பந்தர் எழுந்தருளி, சைவ சமயமே சற்சமயம் என்று காட்டியதுபோல, கடவுள் இல்லை என்று சொல்லும் இக்காலத்திலே இக்கழகம் மாணவர்களுக்குக் கடவுள் இருக்கிறார் என்னும் உண்மையை எடுத்துக்காட்டி வருகின்றது. சைவ சமயத்தைத் தொண்டுகள் மூலமாகவும் திருமுறைகள் மூலமாகவும் சைவத்தை வளர்த்த மெய்யடியார்கள் குறையை குருபூசைகளையும் மற்றும் விழாக்களையும் கொண்டாடியும் அத் தினங்களில் மாணவர்களுக்காக அரிய சொற்பொழிவுகளைச் செய்வித்தும் வருகிறோம். இக்கழகம் இன்னும்ஒங்கி

வளர இறைவன் திருவருள் பாலிப்பாராக!

இக்கழகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பேருதவி அளித்த மாணவர்களுக்கும் எம் கழகத்தின் நன்றியுரித்தாகுக. எம் அதிபர் எம் கழகம் சார்பாகச் சொற்பொழிவாளர்களை வரவழைக்கவும் குருபூசைகளை நடத்தவும் உதவி புரிந்தமைக்காக அவருக்கும் நன்றி செலுத்த நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இவ்வருட ஆரம்பத்திற் கீழ்க் கண்டவர்களை இக் கழகத்தின் அலுவல்களைக் கவனிக்கும் பொருட்டு எங்கள் கல்லூரி அதிபர் நியமித்தார்.

ஆசிரியத்தலைவர்: மு. மயில்வாகவம்
காரியதரிசி: நா. அருணந்திசிவம்
உப காரியதரிசி: இ. மகாலிங்கம்.

கீழ்க்கண்டவர்கள் இக்கழகக் காரிய நிருவாகக் குழுவினராக நியமிக்கப் பட்டனர்:

க. சிவசுப்பிரமணியம்	H.S.C. II C.
மாணவர் தலைவர்	
பொ. இராசரத்தினம்	H.S.C. I B
C. சிவசெந்திநாதன்	H.S.C. I C
K. சுந்தரலிங்கம்	H.S.C. I A
P. K. பாலசிங்கம்	H.S.C. II B
தி. குகராயன்	S.S.C. "C"
K. நிற்சிங்கம்	H.S.C. I A
S. யோகரத்தினம்	H.S.C. II A
சே. வினாயகமூர்த்தி	H.S.C. II B

இக்கழகத்தில் பேசியவர்களின் விடயங்களும் பெயர்களும் பின்வருமாறு:

“தமிழும் சைவ சமயமும்”

— மு. மயில்வாகனம்

“வள்ளுவன் மறை”

— E. மகாதேவா

“சமயக்கல்வியின் அவசியம்”

— S. U. சோமசேகரம்

(கல்வி அதிகாரி)

“கடவுளின் தத்துவங்கள்”

— சச்சிதானந்தயோகீஸ்வரர்

“சுந்தரர் தேவாரம்”

— பண்டிதை

அமிர்தாம்பிகை B.A.

“தேவாரம் பாடினரோ சம்பந்தர்

மூன்று வயதில்”

— K. சுந்தரலிங்கம்

“கச்சியப்பர்”

— பொ. இராசரத்தினம்

“சிவதத்துவம்”

— க. சுந்தரலிங்கம்

“திருவள்ளுவர்”

— T. குமாரநாயகம்

“சைவ சமயமும் யாழ்ப்பாணமும்”

— க. சிவசுப்பிரமணியம்

“சைவத்தின் மாண்பு”

— குன்றக்குடி அடிகள்

“மன அடக்கம்”

— சோமசுந்தரம்

“மணிவாசகரும் திருவாசகமும்”

— S. கணேசரத்தினம் B.A.

“கந்தர் கலி வேண்பா”

— பொ. அப்புக்குட்டி

“சேக்கிழார்”

— T. குணசிங்கம்

“தமிழும் சைவ சமயமும்”

— மு. திருவருட்டேவன்

“சுந்தரமூர்த்திநாயனார்”

— பண்டிதர்

K. செல்லத்துரை B.A.

இக்கழகத்தின் முயற்சியால் திரு ஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரினதும் குருபூசைகள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. இக் குருபூசைகளில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சொற்பொழிவாற்றினர். இசைமணி K. மாணிக்கவாசகரால் தேவாரம் ஒதுவதில் பயிற்றப்பட்ட மாணவர்கள் இக்குருபூசைத் தினங்களில் தேவாரம் ஒதினார்கள்.

இக் கழகத்தின் முயற்சியாலும் அதிபருடைய முயற்சியாலும் சிவராத்

திரி விழா மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்றைய விழாவில் பண்டிதை அமிர்தாம்பிகை B.A. (ஆசிரியை, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி) சொற்பொழிவாற்றினார். இத்தினம் ஓர் முக்கியமான நாள். வள்ளுவன் விழாவும் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. குன்றக் குடி அடிகளின் வரவும், சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரரின் வரவும் எம் கழகத்தின் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட புனித நாட்களாம். சச்சிதானந்த யோகீஸ்வரரின் நல்வரவினால் “கடவுள் எங்கிருக்கிறார்?” என்னும் ஐயம் மாணவர்களுடைய உள்ளங்களில் இருந்தும் நீக்கப்பட்டது.

சென்ற சித்திரைமாதம் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் எம் கல்லூரி சார்பாக ஐந்தாம் திருவிழா நடந்தேறியது. அன்றைய விழாவில் காலை

அபிஷேகமும் இரவு விசேஷ சைவப் பிரசங்கமும் சுவாமி எழுந்தருளி வீதி வலம் வரும் விழாவும் நடத்தப்பட்டன. பாடல் பெற்ற இத் தலத்துடன் எம் கல்லூரி சம்பந்தப்பட்டது சமய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகும்.

கொழும்பு விவேகானந்த சபை சைவ சமய பாட பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்:-

சித்தி எய்தியோர் எண்ணிக்கை

ஆரம்ப பிரிவு 6 கீழ்ப்பிரிவு 9
மேற்பிரிவு 7

வித்தியாசாலைப் பரிசில் பெறுவோர்

மேற்பிரிவு:- பொ. இராஜரத்தினம்
கீழ்ப்பிரிவு:- ந. கமலகாந்தன்
க. நெல்லைலிங்கம்

நா. அருணந்திசிவம்,
கழகக் காரியதரிசி.

“யுபிளி மண்டபம்” கட்டடநிதி

அன்புடையீர்!

இந்துக் கல்லூரியின் இட வசதியைக் கூட்டுவதற்குக் கட்டடங்கள் மிகவும் அவசியம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் உறுப்பினராகிய நாங்கள், பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களினதும், பாடசாலைவளர்ச்சியில் அக்கறையும் கருத்தும் உடைய பேரியார்களினதும் ஒத்துழைப்பைப் பெற முயற்சி செய்யாவிடில் எங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியவர்களாவோம்.

இடவசதி போதாத பிரச்சினை இன்று நேற்று எழுந்ததல்ல. இவ்வசக் கல்வித்திட்டம் அமுலுக்கு வந்தநாள் தொடக்கம் வருடந்தோறும் கூடிவரும் மாணவர் தேவைக்குப் போதியளவு இடந்தர முடியாதநிலையில் நம்பாடசாலை இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் பாடசாலையிற் சேர முடியாமற் போகிறது. பாடசாலையில் உள்ள மாணவர்கள் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான முயற்சிகளுக்கும் இடம் போதாததாயிருக்கிறது.

இடவசதியின் அவசியத்தினால் அன்றைய அதிபர் காலஞ்சென்ற திரு. ஏ. குமாரசுவாமி ‘யுபிளி மண்டபம்’ (Jubilee Block) ஒன்று கட்ட

ஓர் நிதியை ஆரம்பித்தார். இக்கட்டம் கீழே ஏழு வகுப்பறைகளையும் மேலே யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெரிதாக அமையக்கூடிய ஒருமண்டபத்தையும் கொண்டதாகும். இவரது பெருமுயற்சிக்குப் பழையமாணவர் சங்கமும் முகாமைக்குழுவும் உதவிபுரிந்து [திரு. ஏ. குமாரசுவாமி முயற்சியால் ரூபா 25,000 உம், பழைய மாணவர்சங்கம் நடத்திய களியாட்ட விழாவால் ரூபா 38,000 உம், முகாமைக்குழுவால் ரூபா 12,000 உம் ஆக] ரூபா 75,000 சேர்த்தார்கள்.

இத்தொகையைக்கொண்டு முன்திட்டப்படி நாலு வகுப்பறைகளைக் கட்டி முடித்தோம். இன்னும் ஒருஇலட்சம் ரூபா செலவாகும் எனக் கணக் கிடப்பட்ட கட்டடவேலை முடிவெய்தினல்தான் 'யுபிளி மண்டபம்' (Jubilee Block) முடிவடைந்ததாகும்.

கட்டடத்துக்கு வேண்டப்படும் பணத்தொகை பெரிதாகத் தோன்ற லாம். ஆனால் கல்லூரியில் பழைய மாணவர்களுக்கு உள்ள விசுவாசமும் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் நாட்டம் செலுத்தும் பெரியோர்களின் தயாள, தருமசிந்தையும், இவ்வாண்டு முடிவின்முன் 'யுபிளி' மண்டபத்தைக் கட்டி முடித்து, திறப்புவிழாவும் நடத்துவிக்கும் என்பதில் அசையா நம்பிக்கை உடையோம்.

இந்நிதிக்கு உதவிபுரியும் பெரியோர்களின் பெயர்களைப் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கவேண்டும் என்ற விருப்பமும் உடையோம். எனவே 1,000 ரூபாவுக்குமேல் உதவுவோர் தங்கள் பெயர்களை மண்டபத் தலைவாயிலில் நிறுவஇருக்கும் மதிப்புக்குரியவர் (Roll of honour) வரிசையில் சேர்க்க உரிமையும், 5,000 ரூபாவுக்குமேல் உதவும் பெரியார்கள் தங்களின் அல்லது தாங்கள் நினைவுகூர விரும்புவாரின் பெயரை மண்டபத்தின் வகுப் பறைகளில் ஒன்றில் பொறிக்க உரிமையும் தரும்படி வேண்டுகின்றோம்.

நம் சமயக்கல்வியும் தமிழ்ப்பண்பாடும் வருங்காலத்தில் எக்கதி எய் துமோ என்று அங்கலாய்க்கும் இக்காலத்தில், இத்தனை ஆண்டுகளாக நம் மொழி, பண்பாடு, சமயம் என்னும் இவைகளைக் காத்துப் பெருமையுடன் விளங்கும் இந்துக்களின் தலைசிறந்த கலைக்கோட்டமாகிய இந்துக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலும், முன்னேற்றத்திலும் அன்பர்கள் அனைவரும் அயரா ஊக்கம் காட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

இங்ஙனம்,

தங்கள் சேவையாளர்:

வி. மு. ஆசைப்பிள்ளை,
தலைவர்,

க. அருணாசலம்,
செயலாளர்.

த. சேனாதிராசா,
பொருளாளர்.

EVERSILVER HOUSE

JAFFNA

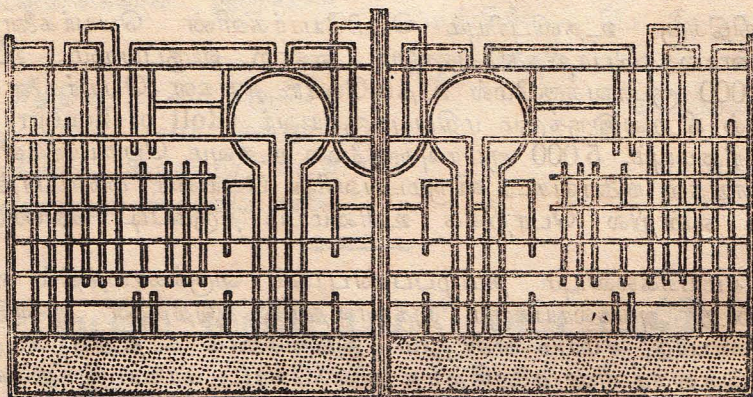
SELECT CONVENIENTLY

For Home Usage and Presentation

our

BEST EVERSILVER VESSELS, HIGH QUALITY IRON SAFES,
STRONG AND NEW DESIGN IRON GATES, WINDOW GRILLS
SPRING GATES AND SILK TEMPLE UMBRELLAS

V. S. NADARAJAH & SON
241, K. K. S. ROAD JAFFNA

எவர்சில்வர் மாளிகை

பாழ்ப்பாணம்

உங்கள் வீட்டுப்பாவனைக்கும், அன்பளிப்பிற்கும் சிறந்த
எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள், நவீனமுறையில் தயார்செய்த உறு
தியான இரும்புப் பெட்டிகள், இரும்புக் கேட்டுகள், ஜன்னல
கிருதிகள், ஸ்பிறிங் கேட்டுகள், மற்றும் கோவில் பட்டுக்குடை
களும் எம்மிடம் உங்கள் திருப்திக்கேற்ற முறையில் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

V. S. நடராஜா அன் சன்

241, காங்கேசன் துறை வீதி

பாழ்ப்பாணம்

THE JAFFNA CO-OPERATIVE STORES LTD.

150, Hospital Road, Jaffna

AGENTS & DISTRIBUTORS:-

*Austin Cars and Vans, Morris Commercial Vans and Trucks,
Philips Radios, Florence Cookers, Hot-Point Refrigerators,
Raleigh Bicycles, Lucas & Exide Batteries*

&

Stockists of all Provisions and Sundry Goods

Motor vehicles are serviced at our most modern
and up to date

SERVICE STATION

Clock Tower Road, Jaffna.

AWAIT

The Grand Opening of its
DEPARTMENTAL STORES & SHOW ROOM

At Hospital Road/Clock Tower Road Junction

SRI LANKA BOOK DEPOT

எங்கள் பிரசுரங்கள்

ஒலிபரப்புக் கலை	6 00
Advaita Vedanta-Sivathondan Circle	3 00
பொது அறிவுக் களஞ்சியம் (6-ம் வகுப்பு)	90
பொதறிவுப்பயிற்சி	60
பூகோளப்படப்பயிற்சி 6ம் வகுப்பு	65
பூகோளப் படப்பயிற்சி 7ம் வகுப்பு	75
எண் பயிற்சி 5-ம் வகுப்பு	65
சுகாதார தீபம்	2 50
மாணவர் சரித்திரக் காட்சி (பாகம் 1)	2 50
இலங்கைச் சரித்திரமும் உலக சரித்திரமும் (பாகம் 1)	1 75
இலங்கைச் சரித்திரமும் உலக சரித்திரமும் (பாகம் 2)	1 75
இலங்கைச் சரித்திரமும் உலக சரித்திரமும் (பாகம் 3)	2 00
மணிபல்லவம் (Translation of Treasure Island)	1 50

வெளிவர இருப்பவை

பூகோளப் பயிற்சி	8 ம் வகுப்புக்கு
உலக சரித்திரம்	S. S. C. வகுப்புக்கு
தாவர சாஸ்த்திரம்	S. S. C. வகுப்புக்கு
இரசாயன சாஸ்த்திரம்	S. S. C. வகுப்புக்கு

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை

காங்கேசந்துறை வீதி

::

பாழ்ப்பாணம்.

டெலிபோன் : 569.

GNANAM'S STUDIO

வானத்தில் தவழ்ந்து வரும் 'மனித மதியை'
கண்டால் சோல்லுங்கள்

கானகத்தில் நெளிந்தாடும் மயிலினத்தின்
தோகைகளைக் காட்டுங்கள்

வீட்டினிலே வலை பின்னும் சிலந்திதனை
பிடித்திருந்தால் கூறுங்கள்

வட்டிலிலே சோற்றினையே பிசைந்து
சிந்தும் பாலகளை பாருங்கள்

படம் பிடித்துத் தருகிறோம்

நீங்களே படம் பிடிக்க விரும்பினால்
அதற்குரிய கருவிகளையும் உபகரணங்களையும்
எங்களிடம் வாங்கலாம்

ஞானம்ஸ் ஸ்கூடியோ

17, ஸ்ரான்லிவீதி :: யாழ்ப்பாணம்.

S. S. SANMUGANATHAN & SONS

புத்தகங்கள் வாங்க

சிறந்த இடம்

எஸ். எஸ். சண்முகநாதன் & சன்ஸ்

227, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

டெலிபோன் : 416

அச்சவேலைகளுக்கு

சிறந்த இடம்

ஸ்ரீசண்முகநாத அச்சகம்

336 - 340, காங்கேசன் துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

SRI SANMUGANATHA PRESS

DIAL 281

Cables: JEWELLERS

VISIT

GOLD HOUSE

FOR

Guaranteed Brilliants

AND

FASHIONABLE JEWELS

L. K. S. JEWELLERS

(THE BIGGEST MANUFACTURING JEWELLERS IN CEYLON)

JAFFNA.

உத்தரவாதமுள்ள வைரங்களுக்கும்

அழகிய பவுண் நகைகளுக்கும்

திக்கெல்லாம் திகழும்

தங்க மாளிகை

30 வருட நற்சேவையால் அமோகப் புகழ் பெற்ற
இலங்கையின் மிகப் பெரிய

நகை வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்
யாழ்ப்பாணம்

கிளைகள்: கொழும்பு, திருச்சி, சென்னை, காயல்பட்டணம்.

SHELL
ஷெல்

BRAND
மார்க்

GUARANTEED PURE ALUMINIUM WARES

MADE IN CEYLON

அலுமினியப்பாத்திரங்கள்

உத்தரவாதமுள்ள

சுத்தமான இங்கிலிஷ் அலுமினியத்தில்

இலங்கையில் தயாரிக்கப்பெற்றது

உங்கள் தேவைக்கு எப்போழுதும்

ஷெல் மார்க்

அலுமினியப் பாத்திரங்களை வாங்குங்கள்.

ஷெல் மார்க் அலுமினியப் பாத்திரங்களும்

மற்றும் விளையாட்டுப்போட்டி பரிசளிப்புச் சாமான்களும்
சகலவிதமான பாத்திரங்களும், அன்பளிப்புச் சாமான்களும்

எம்மிடம் மலிவான விலைக்கு

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச.வி. பாட் (C. V. BHATT)

218, 220 கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம்

Printed at the Saiva Prakasa Press, Jaffna.